

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 2020

σελ. 21-28

Δεν είμ' εγώ σπορά της τύχης
ο πλαστουργός της νιας ζωής.
Εγώ 'μαι τέκνο της ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της οργής

Κ. Βάρναλης

 Οδηγητής

#1084 | ΓΕΝΑΡΗΣ 2021 | 2 ευρώ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

**ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟ
ΚΕΦΑΛΙ ΨΗΛΑ
ΘΑ ΑΝΑΣΑΝΟΥΜΕ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ**

σελ. 3

**ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ:
ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΥΜΠΛΕΥΣΗ**

σελ. 12

**ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ**

σελ. 5

Q&A

Ερωτήσεις - Απαντήσεις για τη νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση και τις θέσεις του ΚΚΕ

10

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ!

3 Άρθρο της Συντακτικής Επιτροπής του «Οδηγητή»

5 Εμβόλια κατά του SARS-COV-2: Πολύτιμο όπλο, αμείλικτα ερωτήματα

12 ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ: Μια αλλιώτικη πασαρέλα... όχι για τα γούστα του λαού

14 Σχόλια

16 Καζαμίας 2021

18 Για τις προωθούμενες αναδιαρθρώσεις στην Εκπαίδευση

20 Η πανεπιστημιακή αστυνομία στις χώρες του εξωτερικού

Ρεπορτάζ για τη ζωή των νέω στη Δυτική Αττική

42

Νέες συνθήκες δράσης στα Πανεπιστήμια, νέες δυνατότητες και απαιτήσεις!

32

«Ανασκόπηση» ατομικής ευθύνης και ελευθερίας επιλογών

8

21 Απόφαση του ΚΣ της ΚΝΕ για τις μαθητικές κινητοποιήσεις του 2020: Το δίκιο των μαθητών νίκησε!

29 Δραστηριότητα των Συντονιστικών Επιτροπών των μαθητών

30 Ρεπορτάζ για την κατάσταση στα μουσικά και καλλιτεχνικά σχολεία

34 Για την αύξηση των στρατιωτικών εξοπλισμών

36 Άρθρο για τη χρηματοδότηση του Ιδρύματος Fulbright

37 ΕΕ και ισότητα των φύλλων

38 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821

40 Πάμε Γυμνάσιο

41 Υποδεχόμαστε τα νέα στέκια πολιτισμού της ΚΝΕ!

44 100 χρόνια από τη δολοφονία του Τούρκου κομμουνιστή ήρωα Μουσταφά Σουηχί

45 Η άνοδος της αστικής τάξης στην Ευρώπη μέσα από δύο εκδόσεις της Σύγχρονης Εποχής

46 Κάνναβη η «θαυματουργή»... για τα καπιταλιστικά κέρδη!

47 Για το δάσκαλο του ποδοσφαίρου Άρπαντ Βάις

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2020

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΑΛΥΨΗΣ

1	ΑΙΓΑΙΟ	146,25%
2	ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	126,00%
3	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	121,60%
4	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ-ΕΥΒΟΙΑ	106,11%
5	ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	103,47%
6	ΑΤΤΙΚΗ	99,30%
7	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	97,00%
8	ΚΡΗΤΗ	93,60%
9	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ	91,30%
10	ΗΠΕΙΡΟΣ	81,10%
11	ΘΕΣΣΑΛΙΑ	76,00%
	ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	151,5%
ΣΥΝΟΛΟ		106,43

Υπερκαλύψαμε και συνεχίζουμε!

Με τα στοιχεία του τελευταίου κλεισίματος το πλάνο της ΚΝΕ υπερκαλύφθηκε φθάνοντας το 106,4%. Η Οικονομική Εξόρμηση που ξεκίνησε πριν δύο μήνες στέφθηκε με επιτυχία για την οποία δούλεψαν ακόμα μια χρονιά τα χιλιάδες μέλη της ΚΝΕ με πείσμα και σχέδιο. Με μεγαλύτερη ορμή μπαίνουμε στο νέο έτος κι από καλύτερες θέσεις συνεχίζουμε τον αγώνα μας, γιατί πιάσαμε τους στόχους για την πολύτιμη υλική στήριξη της Οργάνωσής μας. Ήρθαμε σε επαφή ακόμα μια φορά με χιλιάδες νέους για να τα καταφέρουμε. Μιλήσαμε με περισσότερους για τις θέσεις του ΚΚΕ, εξηγήσαμε τις προϋποθέσεις ύπαρξης επαναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος. Πολλοί φίλοι μας ήταν αυτοί που πείστηκαν και έδωσαν από τον πενιχρό μισθό τους, το λίγο χαρτζιλίκι τους για να ενισχύσουν την ΚΝΕ, ορισμένοι πρώτη φορά.

Η πανδημία μας δυσκόλεψε. Αλλά όπως φαίνεται και εκ του αποτελέσματος η ευρηματικότητα, η πρωτοβουλία, το σχέδιο υπερνίκησαν τις δυσκολίες. Άλλωστε είχαμε εφόδιο και το πείσμα να δώσουμε πολιτική απάντηση στο πρόστιμο που επιβλήθηκε στο Κόμμα μας το καλοκαίρι ενάντια στο οποίο ακόμα και σήμερα φτάνουν μηνύματα με προσφορές στο Ριζοσπάστη.

Τις λίγες μέρες που απομένουν δεν επαναπαυόμαστε. Εξαντλούμε τις δυνατότητες ακόμα και με αυτούς που θεωρούμε δύσπιστους, ακόμα και με εκείνους που μέχρι τώρα διστάζουν.

Μόνο με το κεφάλι ψηλά θα ανασάνουμε πραγματικά!

Με την έλευση του νέου χρόνου, συνηθίζεται όλοι να κάνουν ατομικά και συλλογικά έναν απολογισμό, να βάζουν στόχους για το επόμενο διάστημα. Όταν μάλιστα ο χρόνος που φεύγει είναι το 2020... αυτή η προσπάθεια έχει ένα εξαιρετικό ενδιαφέρον.

Υπήρχε κάτι καλό στο 2020; Αρκετοί άνθρωποι μέσα σε πρωτόγνωρες δυσκολίες μπορεί να βρήκαν χρόνο να περπατήσουν σε ωραίες διαδρομές, να αθληθούν, να δουν μια ωραία σειρά ή να διαβάσουν ένα καλό βιβλίο. Ο καθένας να πέρασε λίγο χρόνο παραπάνω από

το συνηθισμένο με τους ανθρώπους που αγαπά. Καθόλου δεν χρειάζεται αυτά να υποτιμηθούν. Το αντίθετο. Με έναν ιδιαίτερο τρόπο αποδεικνύουν ότι αποτελούν σημαντικές ανάγκες για την σωματική και ψυχική υγεία του καθενός και πρέπει να αποτελούν αντικείμενο διεκδίκησης και πάλης.

Όμως ας εξετάσουμε αν η πείρα που προσφέρει το 2020 μπορεί να οδηγήσει σε μια πιο αισιόδοξη ματιά για το μέλλον μέσα από στιγμές και συναισθήματα που τράνταξαν και προβλημάτισαν αρκετούς.

Τι κρατάμε

«Δεν έχω καιρό να κουραστώ. Δεν έχω καιρό να σταυρώσω τα χέρια μου. Δεν έχω καιρό να μην αγαπώ, να μη μισώ, να μη θέλω, να μη σκοτώνομαι. Δωσ μου το χέρι σου - κι απ'την αρχή - μιαν άλλη αρχή. Στις 5, ναι, στη διασταύρωση. Δικός μας είναι ο κόσμος». Αυτούς τους στίχους του κομμουνιστή ποιητή Γιάννη Ρίτσου από τη συλλογή «Γειτονιές του κόσμου», επέλεξε ο όμιλος ΟΤΕ για να «ντύσει» ένα διαφημιστικό σποτ και να δώσει κουράγιο στον λαό. Αυτό το απαύγασμα δύναμης, αντοχής και αισιοδοξίας το απεύθυνε ο ποιητής σε εξόριστους, σε όσους ετοιμάζονταν να αντικρίσουν τον θάνατο με το κεφάλι ψηλά, σε έναν ολόκληρο λαό, ρίχνοντας αχτίδες φωτός για ένα μέλλον που σίγουρα θα έρθει και ας είναι οι θυσίες μας βαριές, τα χρόνια 1949-1951 όταν βρέθηκε στην Μακρόνησο και τον Αη Στράτη.

Δεν θα σχολιάσουμε την επιλογή του συγκεκριμένου ομίλου. Την απάντηση άλλωστε την έδωσαν τότε οι εργαζόμενοι του ΟΤΕ. Το συγκεκριμένο απόσπασμα αλλά και η αξιοποίησή του από τους μεγαλομετόχους συμπυκνώνουν πολλά από αυτά που όντως πρέπει να κρατήσουμε το 2020. Δηλαδή πως:

Οι εργαζόμενοι είναι

οι πραγματικοί ήρωες,

οι μόνοι χρήσιμοι

και σημαντικοί.

Την ώρα που κατακλυζόμασταν από ειδήσεις για το σε ποια ιδιωτικά νησιά, θαλαμηγούς και επαύλεις «απομονώνονταν» οι καπιταλιστές. Την ώρα που προσπαθούν να αποδείξουν την «χρησιμότητά» τους με διάφορες δωρεές - κέρδη από το ξεζούμισμα των εργαζομένων τους, απεύθυνουν κάλεσμα κινητοποίησης σε όσους έδιναν και δίνουν τον πόλεμο, όχι μόνο την περίοδο της πανδημίας, σε αυτούς που όπως αποδείχθηκε κινούν όλους τους ιμάντες του κόσμου.

Μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Όχι όμως ο καθένας μόνος του.

Σε όλη αυτή τη περίοδο δεν έπαιξε ρόλο κυρίως ότι «μείναμε σπίτι» αποκλεισμένοι από τις ανάγκες και τα όνειρά μας. Ανασάναμε πραγματικά γιατί βρήκαμε τρόπους να φοράμε μάσκα αλλά να δυναμώσουμε και τη φωνή! Ανασάναμε όταν εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας σε όσους το έχουν ανάγκη με κάθε δυνατό τρόπο. Πήραμε δύναμη όταν είδαμε του υγειονομικούς να ψώνουν τις γροθιές τους ζητώντας όπλα να πολεμήσουν, ξέροντας πως, ναι αυτοί είναι οι δικοί μας «ειδικοί» που θα κάνουν ότι περνά απ'το χέρι τους για να μείνουμε υγιείς. Ο φόβος, η μιζέρια και η παραλυτική αδράνεια των παπαγάλων της κυβέρνησης έσπαγε όταν τα γαρούφαλλα της εργατικής πρωτομαγιάς υψώθηκαν στην πλατεία Συντάγματος, όταν οι μαθητές με χαμόγελο και αγώνα έδειξαν ότι τα σχολεία μπορούν να είναι ανοιχτά και ασφαλή. Οι καταπιεσμένοι όλου του κόσμου μπορεί να έχουν κραυγές απόγνωσης, όπως αυτή του δολοφονημένου Τζορτζ Φλόυντ, αλλά αποδείχθηκε ότι μπορούν να σημάνουν και ανυποχώρητο αγώνα κόντρα στην καταστολή και τον αυταρχισμό με σημαία τις δικές τους ανάγκες μπορούν να δώσουν απάντηση στον αυταρχισμό και την καταστολή.

Τι απορρίπτουμε

πέτεια, γίνεται προσπάθεια να «χτιστεί» μια απατηλή ελπίδα πως μαζί με την «νίκη» απέναντι στη πανδημία και την άρση των περιορισμών θα τελειώσουν και τα προβλήματα. Συνεχώς αναπαράγονται απόψεις για «νέα κοινωνικά συμβόλαια», για «συμμαχίες που πρέπει να στηρίζονται στην αλληλεγγύη» και πως πλέον «με όσα μας έχει διδάξει η πανδημία θα διορθώσουμε τις παθογένειες του παρελθόντος». Θα σταθούμε λοιπόν σε ορισμένα ζητήματα που πρέπει να απορρίψουμε:

Πως στον καπιταλισμό

υπάρχει τρόπος να «γιατρευτούν»

τα τραγικά αδιέξοδα

που φέρνει στις ζωές μας.

Η νέα καπιταλιστική κρίση και τα «γιατροσόφια» που οι υπερασπιστές του συστήματος παρουσιάζουν σαν φάρμακο, είναι η ίδια παμπάλαια συνταγή που ποτέ στην ιστορία δεν μπόρεσε να οδηγήσει στην «αέναη ανάπτυξη». Το ότι σε όλες τις χώρες του κόσμου αποκαλύφθηκε με τον πιο κυνικό τρόπο ότι ο αδυσώπητος ανταγωνισμός για το κέρδος και η ανθρώπινη ζωή δεν συμβαδίζουν. Σε όλες τις χώρες, είτε είχαν «συντηρητικές» είτε «προοδευτικές» κυβερνήσεις ο λαός μετρούσε τις πληγές του, ορισμένοι μεγάλοι όμιλοι συνέχισαν να κερδοφορούν, πάρθηκαν μέτρα στήριξης για όσους καπιταλιστές είχαν «χασούρα» φέρνοντας τις «ανατροπές του αιώνα» για τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Πως οι «σύμμαχοι»

μπορούν να διασφαλίζουν

την ειρήνη

και την ασφάλεια.

Η επικίνδυνη κλιμάκωση στην ένταση ανάμεσα στις αστικές τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας είναι ενταγμένη στην μεγάλη εικόνα ενός κόσμου που φλέγεται από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Όσες νέες βάσεις και αν παραχωρήθηκαν στις ΗΠΑ, όσες κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με το κράτος «δολοφόνο» του Ισραήλ οργανώσαμε, με όσες χώρες και αν υπογράψαμε συμφωνίες για να «πολεμήσουμε στο πλευρό τους» για να αναβαθμιστεί γεωστρατηγικά η Ελλάδα τόσο περισσότερο ο λαός γίνεται «μαγνήτης» επιθέσεων.

Πέρα όμως από την προσπάθεια που γίνεται να πειστούμε ότι «το πιο βαθύ σκοτάδι είναι πριν την αυγή» και ότι ο «ήλιος» του καπιταλισμού θα φωτίσει ξανά τις ζωές μας, **τα επιτελεία του συστήματος επιστρατεύουν και μια εκλεπτυσμένη ιδεολογική τρομοκρατία.** Πολύ συνοπτικά μπορεί να περιγραφεί ως εξής: «Υπάρχουν προβλήματα, αλλά δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική, προσπαθούμε να εφαρμόσουμε τις λιγότερο επώδυνες λύσεις». Κάτι που υποδηλώνει αυτού του τύπου η προ-

παγάνδα είναι **η αδυναμία του συστήματος να δημιουργήσει μια πειστική και αισιόδοξη προοπτική για την νεολαία.** Αυτό που πρέπει να αναλογιστούν, όσοι «ψάχνουν» να βρουν πως θα εκπληρωθούν τα όνειρά τους, είναι πως ποτέ στην Ιστορία της ανθρωπότητας τα πράγματα δεν έμειναν στάσιμα. Πάντα ο κόσμος προχωρά μπροστά. Αν ίσχυε κάτι διαφορετικό θα ήμασταν ακόμα δούλοι που χτίζουν Πυραμίδες, Παρθενώνες και Κολοσσαία.

Τι στόχους βάζουμε

Είναι πολύ λογικό σε σημαντικό τμήμα της νεολαίας να συνυπάρχουν αισθήματα όπως ανασφάλεια, φόβος και μοναξιά μαζί με αυτά της οργής και της θέλησης να παλέψουν για να γίνουν όλα «αλλιώς». Με όλους αυτούς το ΚΚΕ και η ΚΝΕ θέλει να συζητήσει, να ακούσει τους προβληματισμούς τους και κυρίως να βρεθεί μαζί τους στον δρόμο του αγώνα. Το ΚΚΕ απέδειξε ότι δίνει όλες τους τις δυνάμεις και μπορεί να ηγηθεί με τόλμη και αποφασιστικότητα στην οργάνωση της εργατικής-λαϊκής απερίθεσης. **Μπορούμε να υποδεχτούμε το 2021 με μια αισιόδοξία που θα στηρίζεται στη πραγματική γνώση για το πώς αλλάζει ο κόσμος, με εμπιστοσύνη στη δύναμη που βγαίνει από τις γροθιές.** Να βάλουμε λοιπόν στόχο:

Είναι πολύ λογικό σε σημαντικό τμήμα της νεολαίας να συνυπάρχουν αισθήματα όπως ανασφάλεια, φόβος και μοναξιά μαζί με αυτά της οργής και της θέλησης να παλέψουν για να γίνουν όλα «αλλιώς». Με όλους αυτούς το ΚΚΕ και η ΚΝΕ θέλει να συζητήσει, να ακούσει τους προβληματισμούς τους και κυρίως να βρεθεί μαζί τους στον δρόμο του αγώνα. Το ΚΚΕ απέδειξε ότι δίνει όλες τους τις δυνάμεις και μπορεί να ηγηθεί με τόλμη και αποφασιστικότητα στην οργάνωση της εργατικής-λαϊκής απερίθεσης. **Μπορούμε να υποδεχτούμε το 2021 με μια αισιόδοξία που θα στηρίζεται στη πραγματική γνώση για το πώς αλλάζει ο κόσμος, με εμπιστοσύνη στη δύναμη που βγαίνει από τις γροθιές.** Να βάλουμε λοιπόν στόχο:

▶ **Να κατακτήσουμε την πραγματική αλήθεια αυτή που λέει ότι το σύστημα δεν είναι «άτρωτο».** Η ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής στη χώρα μας και σε όλο τον κόσμο δεν είναι ένδειξη δύναμης. Παίρνουν τα μέτρα τους γιατί γνωρίζουν ότι τα κοινωνικά προβλήματα θα οξυνθούν. Οι διάφορες αναλύσεις των αστικών επιτελείων για την «αβεβαιότητα σε έναν κόσμο που τίποτα δεν είναι όπως πριν» υποδηλώνουν την ανησυχία τους για τους ανταγωνισμούς που συνεχώς οξύνονται ανάμεσα σε ιμπεριαλιστικά κέντρα. Η οργανωμένη λαϊκή παρέμβαση στις εξελίξεις μπορεί να ανοίγει «ρωγμές» στο σάπιο σύστημα.

▶ **Να ζήσουμε όπως αρμόζει στην εποχή μας.** Ο σοσιαλισμός δεν είναι μια ουτοπία. Δεν είναι το καθαρτήριο για όσους θέλουν να ξεπλύνουν τις αμαρτίες τους για την περίοδο που κυβέρνησαν προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες στα αφεντικά. Δεν μπορεί να είναι απλά μια «διακήρυξη» για όσους θέλουν να πείσουν ότι μια άλλη διαχείριση της βαρβαρότητας αποτελεί ελπίδα για την νεολαία. Ο σοσιαλισμός είναι η λύση στην μεγάλη αντίφαση: Από τη μια τα άλματα στην τεχνολογία και την επιστήμη που δημιουργεί η εργασία του χεριού και του μυαλού εκατομμυρίων εργαζομένων, προσφέροντας καινοτόμες λύσεις για όλες τις ανάγκες της ζωής, και από την άλλη τα αποτελέσματα των κόπων τους να τα «γεύονται» μια χούφτα κεφαλαιοκράτες.

Μπορούμε να τα καταφέρουμε!

Ευχές για ένα ευτυχισμένο 2021.

Να έχουμε μια καλή και αγωνιστική χρονιά.

Συντακτική Επιτροπή του «Οδηγητή»

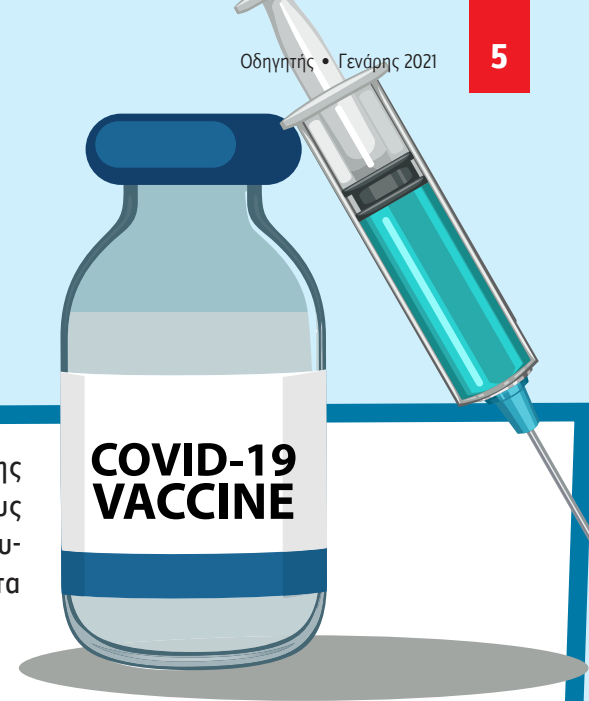
ΕΜΒΟΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ SARS-COV-2

Πολύτιμο όπλο, αμείλικτα ερωτήματα...

Η εντατική προσπάθεια χιλιάδων επιστημόνων και εργαζομένων επί μήνες σε ολόκληρο τον κόσμο έχει φέρει αποτελέσματα. Ήδη, εθνικοί οργανισμοί φαρμάκων έχουν δώσει πλήρη ή επείγουσα έγκριση σε 7 εμβόλια κατά της ασθένειας CoViD-19 τα οποία αξιοποιούν διάφορες τεχνολογίες, παλιότερες και νεότερες. Δεκάδες ακόμα εμβόλια βρίσκονται στις τρεις φάσεις κλινικών δοκιμών. Οι αρμόδιοι Επιστήμονες βεβαιώνουν ότι τα εμβόλια που έχουν παραχθεί έχουν μεγάλη αποτελεσματικότητα, έχουν δοκιμαστεί σε ικανό αριθμό εθελοντών και έχουν λίγες παρενέργειες, καμία από τις οποίες όπως λένε δεν κρίνεται σοβαρή ώστε να αμφισβητήσει την ασφάλειά τους. Σε κάθε περίπτωση, **προστίθεται ένα επιπλέον σημαντικό όπλο στη μάχη κατά της πανδημίας το οποίο, χωρίς δεύτερη σκέψη, πρέπει να αξιοποιηθεί με τον μαζικό εμβολιασμό του πληθυσμού.**

Τα παραπάνω φυσικά δεν έχουν καμία σχέση με την προσπάθεια της κυβέρνησης να κρύψει πίσω από το εμβόλιο τις εγκληματικές ευθύ-

νες της για τη διαχείριση της πανδημίας, να ταυτίσει όσους της ασκούν κριτική και διατυπώνουν θέσεις και ερωτήματα για το πώς θα γίνει αποτελεσματικά ο εμβολιασμός με τους διάφορους περιθωριακούς «συνομοσιολόγους» και -το κυριότερο- να υποβαθμίσει την ανάγκη ενίσχυσης του δημόσιου Συστήματος Υγείας, η οποία είναι τώρα μεγαλύτερη από ποτέ. Επίσης, δεν έχουν σχέση με την ιδεολογική επίθεση των κάθε λογής υπερασπιστών του συστήματος, που στη γρήγορη ανακάλυψη του εμβολίου «βλέπουν» την απόδειξη ότι η καπιταλιστική παραγωγή με σκοπό το κέρδος και ο ανταγωνισμός των μονοπωλιακών ομίλων, μπορούν τελικά να λειτουργήσουν για το «κοινό καλό».

Τι αποδεικνύει η τόσο γρήγορη παραγωγή εμβολίων;

Η ταχύτητα με την οποία αναπτύχθηκαν τα εμβόλια κατά του κορονοϊού έχει να κάνει με το ίδιο το κίνητρο και το κριτήριο της παραγωγής στον καπιταλισμό: **Το τι θα παραχθεί και τι όχι και πού θα δοθεί προτεραιότητα, το καθορίζει η ύπαρξη «αγοράς» που εγγυάται ότι το εμπόρευμα θα πουληθεί και θα αποφέρει το επιθυμητό κέρδος.**

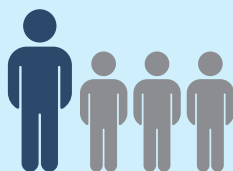
Δυνατότητες για τόσο γρήγορα αποτελέσματα συγκριτικά με παλιότερα, που απαιτούνταν χρόνια κλινικών μελετών, σίγουρα υπήρχαν και υπάρχουν και σε άλλες περιπτώσεις ασθενειών, όμως όταν δεν υπάρχει το επενδυτικό ενδιαφέρον, οι δυνατότητες αυτές δεν πραγματοποιούνται. Έχουμε ξαναγράψει για το παράδειγμα του εξαιρετικά θανατηφόρου ιού **Έμπολα**, κρούσματα του οποίου καταγράφονται από τη δεκαετία του 1970, ενώ μεγάλη έξαρση υπήρξε το 2014 σε χώρες της Δυτικής Αφρικής. Όμως το ενδιαφέρον των φαρμακευτικών εταιρειών για παραγωγή εμβολίου (των ίδιων που παρουσιάζονται τώρα σαν... σωτήρες του πλανήτη) μπορεί να χαρακτηριστεί στην καλύτερη περίπτωση... χαλαρό. Ο λόγος είναι ότι πρόκειται για φτωχές χώρες, με περιορισμένο πληθυσμό και αδύναμα συστήματα υγείας, στοιχεία που κάθε άλλο παρά εξασφαλίζουν την απαιτούμενη κερδοφορία.

Αλλά και η **τεχνολογία που χρησιμοποιούν τα mRNA εμβόλια** κατά του κορονοϊού, σαν αυτά που έχουν έρθει στη χώρα μας, δεν είναι καινούρια. Υπάρχει εδώ και 30 χρόνια σε ερευνητικά στάδια, αλλά πολλές φορές «σκόνταψε» στη διστακτικότητα των επενδυτών, λόγω τεχνικών δυσκολιών που παρουσίαζε η εφαρμογή της. Φυσικά, αντίστοιχα παραδείγματα μπορούμε να βρούμε σε κάθε τομέα των ανθρώπινων αναγκών και δεν αφορούν αποκλειστικά ζητήματα υγείας.

Ποια δεδομένα δημιούργησε η πανδημία CoViD-19;

Η παγκόσμια πανδημία του νέου κορονοϊού δημιούργησε την ανάγκη άμεσου εμβολιασμού πρακτικά όλου του πληθυσμού της γης. Αυτή η ανάγκη έγινε ακόμα πιο πειστική για τους καπιταλιστές και τα κράτη από το γεγονός ότι η πανδημία έχει «παγώσει» ένα κομμάτι της οικονομικής δραστηριότητας. Γι' αυτό χρηματοδότησαν αφειδώς της φαρμακευτικές εταιρείες προπληρώνοντας για εμβόλια που δεν είχαν καν ανακαλυφθεί ακόμα. Τους ενδιέφερε μάλιστα ιδιαίτερα ποιος θα είναι ο πρώτος που θα έχει το εμβόλιο στα χέρια του και σε επαρκή ποσότητα, για να βγει ένα βήμα πιο μπροστά από τους άλλους στους ανταγωνισμούς

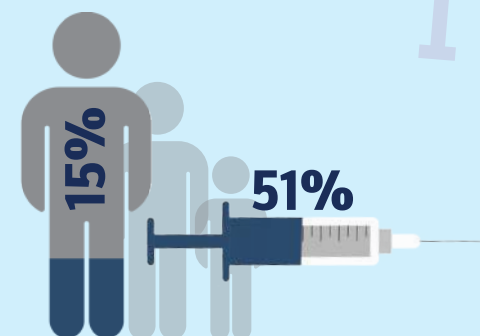
της επόμενης μέρας. Αυτή η κόντρα (που εκφράστηκε και με περιστατικά όπως η απόπειρα επιθετικής εξαγοράς της γερμανικής CureVac από τις ΗΠΑ) χαρακτηρίστηκε από τη διεθνή αρθρογραφία ως **«εθνικισμός του εμβολίου»**. Σε αυτήν τη γεωπολιτική και οικονομική κούρσα η ΕΕ «πόνταρε» πολλά δισ. ευρώ σε προσυμφωνίες για συνολικά 1,3 δισ. δόσεις από 6 διαφορετικούς παρασκευαστές πειραματικών εμβολίων. Αυτός ο αριθμός είναι πλασματικός, καθώς είναι εξαιρετικά αβέβαιο πότε και αν θα εγκριθούν, πότε θα παραχθούν και θα παραδοθούν όλες αυτές οι δόσεις.

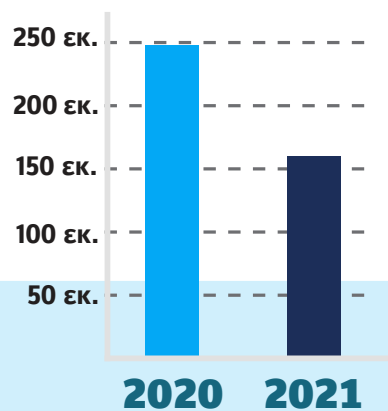
Σχεδόν **1 στους 4 ανθρώπους** παγκοσμίως ενδέχεται να μην έχει εμβολιαστεί εναντίον του νέου κορονοϊού πριν από το 2022.

ΠΗΓΗ: Πανεπιστήμιο «Τζονς Χόπκινς»

Τα πιο ισχυρά καπιταλιστικά κράτη με λιγότερο από το **15% του πληθυσμού του πλανήτη** έχουν δεσμεύσει το **51% των δόσεων** των πιο υποσχόμενων εμβολίων και τα υπόλοιπα κράτη, όπου ζει το υπόλοιπο **85% του πληθυσμού** της υφ'ηλίου, θα αρκεστούν σε ό,τι απομείνει...

Πρόεκυψε, λοιπόν, μια τεράστια αγορά για τα εμβόλια-εμπορεύματα και σίγουρα κέρδη για τις φαρμακευτικές εταιρείες, ακόμα και αν δεν κατάφεραν τελικά να παράξουν εμβόλιο με επιτυχία. Σε αυτό το πλαίσιο ήταν υποχρεωμένες να αναπτύξουν μια ορισμένη ανταλλαγή πληροφοριών και ορισμένες συμφωνίες μεταξύ τους. Η παραπάνω συνθήκη δεν αναιρεί ότι ο ανταγωνισμός των φαρμακοβιομηχανιών και των καπιταλιστικών κρατών εξακολουθεί να εμποδίζει την επιστημονική συνεργασία για γρήγορη ανάπτυξη αποτελεσματικών εμβολίων, αλλά και για τη μαζική παραγωγή τους με αξιοποίηση πολλών εργαστηρίων, εργοστασίων κ.λπ. Για παράδειγμα, σύμφωνα με δημοσίευμα του γερμανικού περιοδικού «Der Spiegel», η γερμανική κυβέρνηση πίεσε για να αγοραστούν από την ΕΕ περισσότερα εμβόλια των Pfizer/BioNTech αλλά υπήρξαν αντιδράσεις από άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ, επειδή είχαν μείνει πίσω οι παραγγελίες από τη γαλλική εταιρεία Sanofi, η οποία δεν έχει ακόμη έτοιμο εμβόλιο... Στη συνέχεια η γερμανική κυβέρνηση έκλεισε δική της συμφωνία για αγορά 30 εκατομμυρίων δόσεων από τις Pfizer/BioNTech και κάπως έτσι **διαφεύστηκαν πανηγυρικά για μία ακόμη φορά όσοι νόμιζαν ότι βρήκαν την ευκαιρία να διαφημίσουν την «αλληλεγγύη της ΕΕ» και τα οφέλη από τη συμμετοχή της χώρας μας σε αυτή.**

Σοβαρό ρόλο θα μπορούσε να παίξει στον εμβολιασμό, όπως και στην αποσυμφόρηση των νοσοκομείων, η **ενίσχυση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ)**. Ωστόσο, η κυβέρνηση φρόντισε, στον κρατικό προϋπολογισμό για την Υγεία το 2021, να περικόψει από την ήδη υποχρηματοδοτούμενη ΠΦΥ επιπλέον **97 εκατ. ευρώ** σε σχέση με το 2020.

Τελειώσαμε με την πανδημία;

Το ίδιο το χρονοδιάγραμμα εμβολιασμού που έχει ανακοινώσει η κυβέρνηση απαντά με ένα κατηγορηματικό «όχι». Παρά τις τυμπανοκρουσίες τόσων μηνών και τις ανακοινώσεις επί ανακοινώσεων, **ο εμβολιασμός του γενικού πληθυσμού δεν πρόκειται να ξεκινήσει νωρίτερα από τον Ιούνιο** και είναι άγνωστο πότε θα ολοκληρωθεί. Σχεδόν καθημερινά δημοσιεύματα από διάφορες χώρες αποτυπώνουν τα προβλήματα που υπάρχουν διεθνώς σχετικά με τη διαθεσιμότητα των εμβολίων και τα οποία οφείλονται στην εξάντληση των δυνατοτήτων παραγωγής συγκεκριμένων φαρμακευτικών εταιριών. Προφανώς το πρόβλημα είναι βαθύτερο, σχετίζεται με τους ανταγωνισμούς που περιγράψαμε παραπάνω και **δεν εξαντλείται στην «ανικανότητα της κυβέρνησης Μητσοτάκη», όπως θέλει να πείσει ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλοι «αριστεροί» υπερασπιστές του καπιταλισμού.**

Επιπλέον, επιστήμονες από διάφορες χώρες, συνεργάτες του ΠΟΥ προειδοποιούν ότι με τον κορονοϊό δεν πρόκειται να ξεμπερδέψουμε τόσο απλά. Σύμφωνα με δηλώσεις τους, η επόμενη πανδημία ενδέχεται να είναι χειρότερη και ο SARS-CoV-2 να γίνει ενδημικός, όπως έχει γίνει με τους τέσσερις άλλους ανθρώπινους κορονοϊούς. Για τα εμβόλια επισημαίνουν ότι **«ακόμα και με υψηλή αποτελεσματικότητα, δεν αποτελούν εγγύηση για την εξάλειψη μιας μεταδοτικής ασθένειας. Αυτός είναι ένας πολύ υψηλός στόχος για να τον φτάσουμε».**

Εντωμεταξύ οι υγειονομικοί συνεχίζουν να δίνουν τη μάχη για να σώσουν ζωές αντιμετώπιζοντας με τεράστιες ελλείψεις, οι εργαζόμενοι να συνωστίζονται στους χώρους δουλειάς και στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, ενώ οι μαθητές επιστρέφουν στα σχολεία με τους ίδιους ακριβώς όρους οι οποίοι οδήγησαν στο κλείσιμό τους πριν δύο μήνες.

Είναι, λοιπόν, επικίνδυνη η άποψη που λέει ότι «το κράτος έκανε ό,τι μπορούσε, από εδώ και πέρα περιμένουμε να αποδώσει ο εμβολιασμός». Εδώ και τώρα απαιτούνται **μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, αραιώση των δρομολογίων στα μέσα μεταφοράς, μαζικά δωρεάν τεστ, ενίσχυση του δημόσιου Συστήματος Υγείας.** Χρειάζεται να αξιοποιηθούν όλα τα διαθέσιμα «όπλα» της ιατρικής στη μάχη κατά της πανδημίας, όπως είναι τα **φάρμακα** που έχει αποδειχθεί ότι μπορούν να φανούν χρήσιμα για όσους έχουν ήδη νοσήσει, αλλά και οι **συσκευές παροχής υψηλής ροής οξυγόνου** για να αποφεύγεται η διασωλήνωση ασθενών που μπορούν να υποστηριχθούν μη επεμβατικά. Αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει. Χρειάζεται να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για **να πάψει το δημόσιο Σύστημα Υγείας να αποτελεί «σύστημα μίας νόσου»** με αποτέλεσμα να μένει πίσω εδώ και σχεδόν έναν χρόνο η αντιμετώπιση άλλων ασθενειών, να στέλνονται κατά χιλιάδες ασθενείς που χρειάζονται εξετάσεις, θεραπεία ή κάποιο χειρουργείο σαν πελατεία στα κοράκια της ιδιωτικής υγείας.

Έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα για να είναι ο εμβολιασμός αποτελεσματικός;

Η διαδικασία του εμβολιασμού δεν μπορεί να εξαντλείται στην αποστολή ενός sms και στην ατομική ευθύνη του καθενός να απαντήσει θετικά ή αρνητικά για να κλειστεί το ραντεβού. Ο εμβολιασμός, αποτελεί κοινωνικό ζήτημα κι όχι ατομικό. Άρα απαιτείται **προσέγγιση όλου του πληθυσμού, σωστή ενημέρωση** με βάση τεκμηριωμένα δεδομένα, **καταγραφή** και σχεδιασμένη καθολική **παρακολούθηση** μετά τον εμβολιασμό. Άλλωστε, μένει να απαντηθεί στην πράξη κατά πόσο ο εμβολιασμός -εκτός από τη νόσηση- εμποδίζει και τη μετάδοση του ιού, ποια είναι η χρονική διάρκεια της προστασίας που προσφέρει και άλλα ερωτήματα που είναι πολύ λογικό να υπάρχουν για ένα νέο εμβόλιο και δεν θα απαντηθούν επαρκώς χωρίς τέτοια μέτρα. Μια τέτοια προσέγγιση θα καταπολεμούσε επικίνδυνα φαινόμενα όπως η επίκληση της «ατομικής επιλογής» και η άρνηση της αξίας των εμβολίων.

Μέχρι σήμερα όχι απλά δεν έχουν εξασφαλιστεί τα παραπάνω, αλλά αντίθετα οι κυβερνητικές παλινωδίες και οι ακυρώσεις εμβολιασμών υγειονομικών την τελευταία στιγμή, δημιουργούν μεγάλη ανησυχία για το τι πρόκειται να γίνει στη φάση του γενικού εμβολιασμού. Και ενώ η κυβέρνηση δεν αναλαμβάνει σχεδόν καμία από τις ευθύνες που της αναλογούν, έχει το θράσος να τσουβαλιάζει όσους θέτουν αντικειμενικά ερωτήματα και προβληματισμούς με τις αερολογίες των κάθε λογής περιθωριακών «αρνητών», οι οποίοι και στην περίπτωση του εμβολίου αποτελούν τον πιο βολικό «αντίπαλο»...

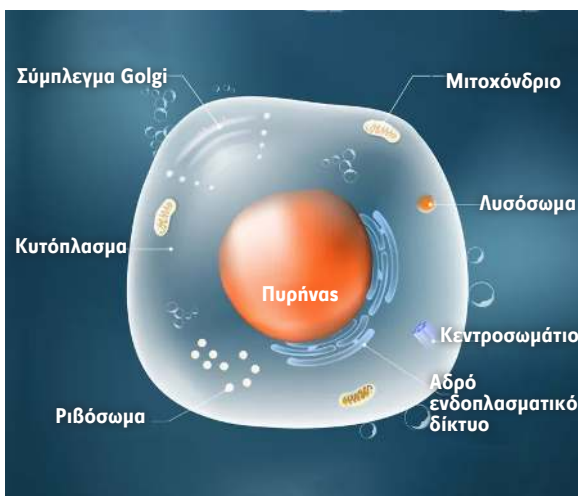

Πώς λειτουργούν τα καινούρια εμβόλια;

Σε προηγούμενο τεύχος, είχαμε μιλήσει από αυτή τη στήλη για το πώς λειτουργούν τα εμβόλια, την τεράστια αξία τους για την προστασία της υγείας, αλλά και τα εμπόδια που βάζει στην ολόπλευρη αξιοποίησή τους το γεγονός ότι σήμερα αποτελούν εμπορεύματα που βρίσκονται στα χέρια μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Τότε είχαμε περιγράψει τη λειτουργία μόνο των «κλασικών» εμβολίων και η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν και τέτοια ανάμεσα σε αυτά που έχουν αναπτυχθεί κατά του νέου κορονοϊού. Υπάρχουν, όμως, και αυτά που αξιοποιούν νέες τεχνολογίες που βασίζονται στο mRNA και το DNA.

Μια «ματιά» στο ανθρώπινο κύτταρο

Για να καταλάβουμε πώς λειτουργούν τα καινούρια εμβόλια πρέπει πρώτα να ριξουμε μια ματιά στο ανθρώπινο κύτταρο (εικόνα) και να θυμηθούμε κάποιες βασικές λειτουργίες του, που χρησιμεύουν στην **παραγωγή των πιο σημαντικών ίσως συστατικών του οργανισμού μας, των πρωτεϊνών**. Η «πληροφορία» για την παραγωγή μιας πρωτεΐνης βρίσκεται αποθηκευμένη στο **DNA**¹. Όμως το DNA δεν μπορεί να βγει από τον πυρήνα του κυττάρου και να πάει στα **ριβασώματα**, δηλαδή στο «εργοστάσιο» παραγωγής πρωτεϊνών. Έτσι, την πληροφορία αναλαμβάνει να μεταφέρει εκεί το **mRNA**², το οποίο δημιουργείται με βάση τις πληροφορίες του DNA με μια διαδικασία που λέγεται **«μεταγραφή»**. Η παραγωγή της πρωτεΐνης με βάση την πληροφορία που μεταφέρει το mRNA λέγεται **«μετάφραση»**.

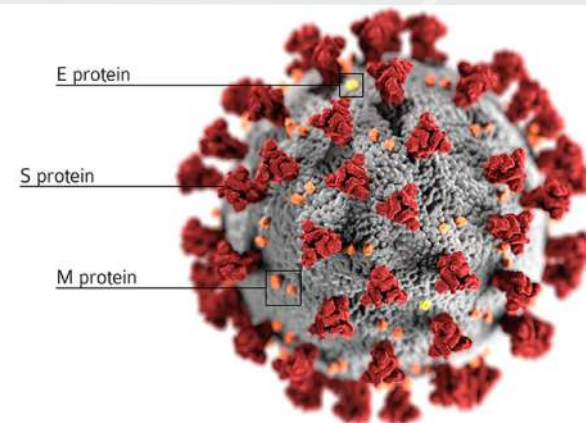
Τα κύτταρά μας αποτελούνται από τον πυρήνα, που περιέχει το DNA μας και το κυτταρόπλασμα, που περιέχει τα όργανα που επιτελούν τις διάφορες λειτουργίες. Το κύτταρο διαχωρίζεται από τον εξωτερικό χώρο με την κυτταρική μεμβράνη που το περιβάλλει.

Η «ιδέα» πίσω από τα εμβόλια...

Οι επιστήμονες σκέφτηκαν ότι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις παραπάνω λειτουργίες και να «αναγκάσουμε» τα κύτταρά μας **να παράξουν μια πρωτεΐνη που εμείς θέλουμε**, δίνοντάς τους τη σχετική πληροφορία. Στην περίπτωση ενός εμβολίου για τον SARS-CoV-2, θέλουμε να παράξουν την **πρωτεΐνη-ακίδα «S»** (Spike), που βρίσκεται στο περίβλημα του ιού, στη γνωστή «κορόνα». Όταν παραχθεί αυτή η πρωτεΐνη, το ανοσοποιητικό μας σύστημα θα την αναγνωρίσει και θα παράξει τα αντίστοιχα αντισώματα και τα κύτταρα μνήμης, που -όπως έχουμε περιγράψει στο προηγούμενο άρθρο μας- θα μας φανούν πολύ χρήσιμα στην περίπτωση που ο ιός εισέλθει στον οργανισμό μας. Η διαφορά, λοιπόν, με τα κλασικά εμβόλια είναι πως **αντί να εισάγουμε στον οργανισμό ολόκληρο τον ιό σε εξασθενημένη μορφή, του δίνουμε την πληροφορία για να παράξει μόνος του ένα μικρό μέρος του**.

Πώς λειτουργούν;

Η διαφορά μεταξύ των mRNA εμβολίων και των εμβολίων «ιογενούς δείκτη» που χρησιμοποιούν DNA βρίσκεται στον τρόπο με τον οποίο δίνουμε στον οργανισμό αυτή την πληροφορία. Στην πρώτη περίπτωση εισάγουμε το mRNA που την περιέχει και αυτό πηγαίνει στα ριβασώματα για να ξεκινήσει η «μετάφραση». Το πρόβλημα είναι ότι **το mRNA είναι πολύ ευαίσθητο και «διαλύεται» εύκολα** από διάφορα ένζυμα μέσω χημικών αντιδράσεων. Γι' αυτό χρειάζεται ένα «όχημα» για να καταφέρει να φτάσει μέχρι το κύτταρο. Αυτό είναι ένα λιπίδιο, που επειδή είναι πάρα πολύ μικρό το λέμε νανοσωματίδιο³. Για τον ίδιο λόγο, αυτά τα εμβόλια πρέπει να διατηρούνται σε **εξαιρετικά χαμηλές θερμοκρασίες**, όπου όλες οι χημικές αντιδράσεις συμβαίνουν πιο αργά, όπως ξέρουμε και από τα φαγητά που βάζουμε στον καταψύκτη μας...

Απεικόνιση του ιού SARS-CoV-2. Διακρίνεται η πρωτεΐνη «S» που αποτελεί κλειδί για τη λειτουργία των νέων εμβολίων.

Στη δεύτερη περίπτωση η πληροφορία δίνεται μέσω DNA. Το «όχημα» τώρα είναι ένας **εξασθενημένος αδενοϊός** (σαν αυτόν που προκαλεί το κοινό κρυολόγημα). Από το DNA του αδενοϊού έχουμε αφαιρέσει το τμήμα που του δίνει την πληροφορία για να αναπαράγεται (γι' αυτό είναι και ακίνδυνος) και στη θέση του έχουμε βάλει την πληροφορία για την παραγωγή της πρωτεΐνης «S» του SARS-CoV-2. Ο αδενοϊός απελευθερώνει αυτό το DNA στον πυρήνα του κυττάρου μας (χωρίς να αλληλεπιδρά με το δικό μας DNA). Με τη διαδικασία της μεταγραφής παράγεται το mRNA και από εκεί και πέρα η ιστορία είναι γνωστή...

1 .Το δεοξυριβονουκλεϊκό οξύ (DNA) είναι χημικό μακρομόριο που αποτελείται από δύο αλυσίδες αζωτούχων βάσεων, οι οποίες συστρέφονται δημιουργώντας μια δεξιόστροφη έλικα. Η αλληλουχία των βάσεων στις αλυσίδες δημιουργεί «τριάδες» που κωδικοποιούν το μήνυμα για την παραγωγή των αμινοξέων, των συστατικών από τα οποία αποτελούνται οι πρωτεΐνες.

2 .Το ριβονουκλεϊκό οξύ (RNA) είναι επίσης ένα χημικό μακρομόριο παρόμοιο με το DNA, μαζί με το οποίο αποτελούν το γενετικό υλικό του οργανισμού. Μία βασική διαφορά του RNA από το DNA είναι ότι αποτελείται από μία και όχι δύο αλυσίδες βάσεων. Το γράμμα «m» στο mRNA αντιστοιχεί στη λέξη messenger (αγγελιαφόρος). Εκτός από το mRNA υπάρχουν και άλλοι τύποι RNA που επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες στο κύτταρο.

3. Νανοσωματίδια λέμε τα σωματίδια που έχουν διαστάσεις μέχρι 100 νανόμετρα (nm). 1 nm ισούται με 10^{-9} m. Αντίστοιχα, νανοσίπ λέμε τα σιπ αυτών των διαστάσεων. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως ό,τι έχει μπροστά το πρόθεμα «νάνο» είναι... τοιπάκι. Μάλιστα τα λιπίδια είναι κάτι πολύ γνώριμο για τον οργανισμό μας. Λιπίδιο είναι, για παράδειγμα, η χοληστερόλη όπως και αρκετές βιταμίνες.

Ανασκόπηση ατομικής ευθύνης και «ελευθερίας» επιλογών

Σε όλη την πορεία εξέλιξης της πανδημίας έχει συζητηθεί αρκετά το θέμα της ατομικής ευθύνης ως αναγκαίας προϋπόθεσης για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Το μεγάλο ζητούμενο της εποχής, όπως συχνά λέγεται, είναι «η υπεράσπιση της φιλελεύθερης δημοκρατίας που διασφαλίζει ότι ο κάθε άνθρωπος έχει την ελευθερία αλλά και την υποχρέωση να γίνεται μοχλός ανάπτυξης συνολικά της κοινωνίας».

Είναι πρόβλημα κάθε άνθρωπος να έχει υπεύθυνη στάση απέναντι

στην κοινωνία; Όχι βέβαια. Γίνεται όμως τόση συζήτηση για να πειστεί η πλειοψηφία του κόσμου για κάτι τόσο προφανές; Μάλλον όχι. Ας θέσουμε λοιπόν εξ αρχής δύο βασικά ερωτήματα. Αρκεί η ατομική προσπάθεια για να αντιμετωπιστούν μια σειρά προκλήσεις και προβλήματα του σύγχρονου κόσμου; Με ποιες προϋποθέσεις η συμβολή του κάθε ανθρώπου σε κοινούς για όλη την κοινωνία στόχους μπορεί να έχει ουσιαστικά αποτελέσματα;

Η κοινωνική υπευθυνότητα...

Σε όλη την πορεία της πανδημίας το ΚΚΕ και η ΚΝΕ δήλωναν σε όλους τους τόνους ότι ο λαός και η νεολαία χρειάζεται να τηρούν τα υγειονομικά μέτρα. Όχι γιατί αυτό απαιτούσε η κυβέρνηση και οι αστικοί θεσμοί αλλά γιατί ο ίδιος ο λαός έπρεπε, να σταθεί όρθιος και δυνατός, να συνεχίσει να παλεύει, κάτω από όλες τις συνθήκες, για τη ζωή που του αξίζει.

Αποδείχθηκε όμως, πως οι θυσίες της συντριπτικής πλειοψηφίας του κόσμου στο πρώτο κύμα της πανδημίας δεν αρκούσαν για να αποτρέψουν το τραγικό δεύτερο κύμα ακριβώς γιατί με την εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης το κράτος

δεν «υλοποίησε» καμία από τις ευθύνες που είχε για την προστασία της υγείας του πληθυσμού.

Το «κύμα» λοιπόν της ιδεολογικής επίθεσης με το περιτύλιγμα του «ελλείμματος ατομικής ευθύνης» ενισχύθηκε ακριβώς όταν ευρύτερα τμήματα του λαού και της νεολαίας έρχονταν συνεχώς αντιμέτωπα με προβλήματα που σίγουρα δεν ήταν δική τους ευθύνη να λύσουν. Και αυτό όχι μόνο για τα θέματα που προέκυπταν με την πανδημία αλλά και για μια σειρά άλλα βάσανα με τα οποία ήρθε αντιμέτωπος ο κόσμος τους προηγούμενους μήνες. Έτσι επιφορτιστήκαμε με μπόλικη ατομική ευθύνη και για τις ακόλουθες περιπτώσεις:

➔ Ο καθένας μόνος του πρέπει να φροντίσει την υγεία του παίρνοντας υπόψη ότι τα νοσοκομεία είναι επιβαρυνμένα και έχουν μετατραπεί σε συστήματα μιας νόσου. Ας μην ξεχάσει ποτέ κανείς ότι μετά την τραγική απώλεια γυναίκας στην Καστοριά στο πρώτο κύμα της πανδημίας, που η εντολή ήταν «μείνετε σπίτι», ενημερωθήκαμε πως έχουμε ευθύνη να μην παραμελούμε την παρακολούθηση της υγείας μας!

➔ Ο κάθε εργαζόμενος οφείλει να συμπεριφέρεται με υπευθυνότητα όσον αφορά την τήρηση των υγειονομικών μέτρων στους χώρους δουλειάς. Το κράτος όταν οι εργαζόμενοι δείχνουν «ανεμελιά» είναι εκεί! Ας μην ξεχάσουμε το πρόστιμο σε εργαζομένους που ενώ η εργοδοσία δήλωνε ότι θα τηλεργάζονταν αυτοί βρέθηκαν (εθελοντικά μάλλον...) μετά από έλεγχο στον φυσικό χώρο εργασίας τους!

➔ Ο καθένας ακολουθώντας τις οδηγίες των «ειδικών» και των δυνατοτήτων που προσφέρει η επιστήμη πρέπει έχει ευθύνη να προστατεύεται από φυσικές καταστροφές. Το κράτος πλέον δίνει έγκαιρα πληθώρα επιλογών μπροστά σε έκτακτες καταστάσεις. Ας μην ξεχάσουμε ότι μπροστά στο «χτύπημα» από τον Ιανό ενημερωθήκαμε πως όσοι μένουν σε υπόγεια και συνολικά σε επικίνδυνες περιοχές έπρεπε να μετακομίσουν σε σπίτια φίλων και συγγενών ώστε να μην κινδυνέψουν!

Με βάση λοιπόν τα παραπάνω, αλλά και πολλά ακόμη που συνέβησαν, ακούσαμε πολλά όσον αφορά τις ευθύνες και τις αρμοδιότητες του αστικού κράτους. Πως σε γενικές γραμμές αυτό θα παρεμβαίνει «όπου υπάρχει κάποιο έλλειμμα υπευθυνότητας των πολιτών ώστε σαν υπερασπιστής του κοινού συμφέροντος να διασφαλίζει την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας στο πλαίσιο που καθορίζουν οι αντοχές της οικονομίας».

Πόσο προοδευτική, αλήθεια, μπορεί να είναι αυτή η λογική; Η απάντηση προκύπτει αν αναλογιστούμε δύο αντιφατικές πλευρές της πραγματικότητας που όλοι έχουμε βιώσει. Πρώτον, η λογική «*μέχρι εδώ μπορεί το κράτος*» εμφανίζεται σαν δικαιολογία, όταν η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν μπορούν να παρθούν μέτρα για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων γιατί το δημοσιονομικό κόστος θα ήταν μεγάλο, αλλά εξαφανίζεται όταν το κράτος πρέπει να αποζημιώσει μια σειρά από μονοπωλιακούς ομίλους για τη χασούρα που είχαν την περίοδο της πανδημίας. Δεύτερον, ενισχύει τον αυταρχισμό του όταν είναι να επιβάλει πρόστιμα ακόμα και σε εργολαβικούς εργαζόμενους που επιστρέφουν από την δουλειά. Όταν όμως οι κλινικάρχες δεν έδειξαν υπευθυνότητα ώστε να μπει ο ιδιωτικός τομέας στον πόλεμο με τον ιό τους έκαναν «συστάσεις» και τους έταξαν μεγαλύτερες αποζημιώσεις!

Μια αντίφαση...

Όταν οι «υμνητές» της αστικής δημοκρατίας «τρακάρουν» στην βάναυση πραγματικότητα της εξέλιξης της πανδημίας και των επιπτώσεων της νέας καπιταλιστικής κρίσης στη ζωή της πλειοψηφίας του λαού και της νεολαίας, έχουν έτοιμη την απάντηση: «*Παρά τα προβλήματα, στο δυτικό κόσμο ο κάθε άνθρωπος έχει την ελευθερία να αποφασίσει τι είναι προς το συμφέρον του, μπορεί να προτείνει λύσεις και να κριθεί για τις επιλογές του*», και όπως όλοι οι αστοί ομνοούν «*η άλλη λύση είναι ο ολοκληρωτισμός, η αντιμετώπιση της κοινωνίας σαν άμορφη μάζα, το νίξιμο της προσωπικότητας του κάθε ατόμου*».

Όσοι συντάσσονται με την παραπάνω άποψη σε αρκετές περιπτώσεις έχουν βρεθεί στη δύσκολη θέση να επιχειρηματολογούν υπέρ των αποφάσεων της κυβέρνησης σε μια κατεύθυνση αντίθετη στα «υψηλά» τους ιδανικά. Έτσι, όλοι όσοι αυτό το διάστημα έσπασαν τη σιγή νεκροταφείου που ήθελε να επιβάλλει η κυβέρνηση, τηρώντας τα υγειονομικά μέτρα, κατά τους ραψωδούς της «ελευθερίας» έπρεπε να «συνετιστούν» με τα ρόπαλα των ΜΑΤ και τις αύρες της αστυνομίας. Με πρόσχημα την πανδημία μια σειρά αστοί πολιτικοί και δημοσιολόγοι έχουν δικαιολογήσει μια σειρά από μέτρα που εντείνουν τον αυταρχισμό και την καταστολή απέναντι σε «*πολίτες που ελεύθερα πρέπει να αποφασίζουν και να κρίνονται για τις επιλογές τους*»!

Επιπλέον την ίδια στιγμή που «εξοργίζονται» για το πώς τα «ολοκληρωτικά καθεστάτα» αντιμετωπίζουν την κοινωνία σαν άμορφη μάζα, ταυτόχρονα οι ίδιοι προβαίνουν στην πιο άγρια προπαγάνδα κοινωνικού κανιβαλισμού. Τα περίφημα επιχειρήματα πως «*στη Σουηδία δεν μπήκε μπροστά το κομματικό όφελος για αυτό η οικονομία έμεινε ανοικτή*» ή πως «*για να δοθεί αύξηση σε όσους υγειονομικούς είναι στις ΜΕΘ να κοπούν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων*» είναι ορισμένα μόνο από τα όσα το τελευταίο διάστημα έχουν προτείνει οι θιασώτες της αστικής δημοκρατίας.

Οι «αντιφάσεις» και ο αυτοεξευτελισμός που ενίοτε επιδίδονται αρκετοί απολογητές του συστήματος ευδοκούν ακριβώς πάνω στο έδαφος των σάπιων αξιών του καπιταλισμού.

...και η μοναδική ελεύθερη επιλογή

Οι «μεγάλες ιδέες» για τον άνθρωπο και το πόσο «ελεύθερος» είναι να εξελιχθεί για το συμφέρον όλης της κοινωνίας σμπαραλιάζονται μπροστά στη σκληρή καθημερινότητα. **Αυτό το σύστημα είναι που θέλει να βλέπουμε τον διπλανό μας ως «εμπόδιο» και ανταγωνιστή στην δική μας προσπάθεια.** Ας σκεφτούμε ότι η κοινή θέληση όλων μας να τηρήσουμε τα υγειονομικά μέτρα στην πρώτη φάση της πανδημίας, όταν η προμήθεια των ατομικών μέτρων προστασίας ήταν «ατομική ευθύνη», οδήγησε πολλούς να «ανταγωνίζονται» για το ποιος θα πάρει αντισηπτικό από το ράφι του σούπερ μάρκετ...

Όσο για την «ελευθερία» επιλογών, ας σκεφτούμε ότι μετά το «*δεν μπορούμε να γεννήσουμε λεωφορεία*» η λύση που προτάθηκε από συγκεκριμένους «ειδικούς» για να μην συνωστιζόμαστε στα ΜΜΜ ήταν να πηγαίνουμε με τα πόδια... Αντίστοιχες «επιλογές» είχαμε πολλές. Ας σκεφτούμε μόνο όσους εργαζόμενους «ελεύθερα» δεν έλεγαν ότι έχουν κάποιον

που νοσεί στο σπίτι ή ότι έχουν οι ίδιοι συμπτώματα για να μην απολυθούν από τη δουλειά τους!

Η μοναδική ελεύθερη επιλογή που μπορεί να κάνει η νεολαία σήμερα μακριά από κάθε είδους καταναγκασμούς είναι η αμφισβήτηση της παραλυτικής σκέψης ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική. Να συγκρουστεί με την λογική «πατάμε επί πτωμάτων» για να επιτύχουμε τους ατομικούς μας στόχους. Ελευθερία είναι να συνειδητοποιείς σήμερα μέσα από τη βαθύτερη γνώση του κόσμου γύρω μας, πως είναι ρεαλιστικός στόχος και ανάγκη της εποχής η ανατροπή της καπιταλιστικής κοινωνίας. Σε αυτόν τον αγώνα θα αναπτύσσεται δημιουργικά και η προσωπικότητα του καθενός, θα ενισχύονται τα στοιχεία της αλληλεγγύης, της εμπιστοσύνης στη δύναμη του ανθρώπου να κινεί την ιστορία προς τα μπροστά, η αποφασιστικότητα και η αντοχή απέναντι στις δυσκολίες, η στηριγμένη στη γνώση αισιοδοξία ότι τα πράγματα μπορούν να γίνουν αλλιώς. Σε αυτόν τον αγώνα τα μέλη και στελέχη της ΚΝΕ θα δίνουν το καλύτερό τους εαυτό.

Σε αυτές τις εικόνες η κυβέρνηση είδε την ανευθυνότητα. Στην πραγματικότητα όμως καθρεφτίζεται η ατομική ευθύνη του καθενός να αγωνίζεται για τα σύγχρονα δικαιώματά του!

Ερωτήσεις και απαντήσεις...

...για τη νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση και τις θέσεις του ΚΚΕ

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛ-ΣΤΑΤ, το **Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ)** της Ελλάδας μειώθηκε στο 9μηνο Γενάρης-Σεπτεμβρίου του 2020 κατά **8,5%** σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2019, ενώ σε επίπεδο έτους η μείωση αναμένεται να «πιάσει» διψήφιο ποσοστό. Αυτή η μείωση έρχεται να προστεθεί στη μεγάλη βύθιση του ΑΕΠ κατά 25% την περίοδο 2008 - 2015. Είχαν προηγηθεί 4 χρόνια στασι-

μότητας ή εξαιρετικά αναιμικής ανάκαμψης πριν ξεσπάσει η νέα καπιταλιστική κρίση. Αλλά και διεθνώς, τα στοιχεία δείχνουν ότι η καπιταλιστική οικονομία περνά τη μεγαλύτερη κρίση της μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Τι φταίει, τελικά, και βρισκόμαστε συνεχώς μέσα σε αυτόν τον φαύλο κύκλο; Ποια μπορεί να είναι η λύση; Ας προσπαθήσουμε να απαντήσουμε σε κάποια σχετικά ερωτήματα...

1 Γιατί το ΚΚΕ λέει ότι η σημερινή οικονομική κρίση δεν είναι «κρίση του κορονοϊού», αλλά κρίση του καπιταλισμού; Είναι τυχαίο ότι εκδηλώθηκε σχεδόν σε ολόκληρο τον κόσμο ταυτόχρονα με το ξέσπασμα της πανδημίας;

Κανένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι το ξέσπασμα της πανδημίας έπαιξε σημαντικό ρόλο σχετικά με την κρίση που περνά η διεθνής καπιταλιστική οικονομία. Συγκεκριμένα, το «πάγωμα» ενός μέρους της οικονομικής δραστηριότητας λόγω των περιοριστικών μέτρων κοινωνικής αποστασιοποίησης, καθόρισε σε σημαντικό βαθμό **το βάθος της και τον σχετικό συγχρονισμό** της σε όλες σχεδόν τις σημαντικές καπιταλιστικές οικονομίες.

Αρχικά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το «φυσικό φαινόμενο» αρχίζει και τελειώνει στην ύπαρξη του ιού. Από εκεί και πέρα, **η διαχείριση της πανδημίας από τις κυβερνήσεις των καπιταλιστικών κρατών δεν είναι ένας εξωγενής παράγοντας**, άσχετος με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Καθορίστηκε σε μεγάλο βαθμό από την άθλια κατάσταση των δημοσίων Συστημάτων Υγείας, από το γεγονός ότι η υγεία, τα φάρμακα, τα εμβόλια κ.λπ. στον καπιταλισμό αποτελούν εμπορεύματα γύρω από τα οποία αναπτύσσεται σφοδρός ανταγωνισμός, από την ανυπαρξία μέτρων προστασίας της

υγείας σε χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, στα μέσα μεταφοράς κ.λπ. γιατί αυτά δεν αποφέρουν κέρδος, αντίθετα αποτελούν κόστος.

Πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι δεν «πάγωσε» ολόκληρη η οικονομική δραστηριότητα λόγω των lockdown, ούτε έχουν πληγεί όλοι το ίδιο. Οι περισσότερες βιομηχανίες μεταποίησης, για παράδειγμα, δεν σταμάτησαν να λειτουργούν, το εμπόριο συνεχίζεται ηλεκτρονικά, έστω και μειωμένο, ευνοώντας κυρίως τους μονοπωλιακούς ομίλους που έχουν τις αντίστοιχες υποδομές και συγκεντρώνουν όλη την «πίτα», ενώ υπάρχουν κλάδοι (π.χ. τηλεπικοινωνίες/πληροφορική) που βγαίνουν ενισχυμένοι.

Σε κάθε περίπτωση, το σημείο της αντιπαράθεσης δεν είναι αν έπαιξε ή όχι ρόλο η πανδημία, αλλά αν ήταν **η αιτία** της κρίσης. Αν ρίξουμε μια ματιά στα οικονομικά δεδομένα πριν την πανδημία, θα δούμε ότι τα **σημάδια της κρίσης προϋπήρχαν**. Σε ολόκληρο τον κόσμο κεντρικές τράπεζες είχαν γυρίσει σε αρνητικά επιτόκια, το συνολικό χρέος αυξανόταν, μεγάλοι

κλάδοι της οικονομίας διεθνώς βρίσκονταν σε κρίση, όπως οι αερομεταφορές. Όλα αυτά αποτελούν σημάδια της πραγματικής αιτίας της κρίσης, που πάντα είναι η **υπερσυσσώρευση κεφαλαίων τα οποία δεν βρίσκουν επενδυτική διέξοδο που να εξασφαλίζει ικανοποιητικό ποσοστό κέρδους και γι' αυτό λιμνάζουν, δεν «μπαίνουν» στην παραγωγή**. Και αυτό συμβαίνει σαν αποτέλεσμα της φυσιολογικής λειτουργίας του καπιταλιστικού συστήματος, σαν αποτέλεσμα της ίδιας της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Η εμφάνιση της ασθένειας COVID-19 και τα μέτρα διαχείρισής της ήρθαν να δράσουν ως καταλύτης στο ξέσπασμα μιας κρίσης που έτσι κι αλλιώς θα ερχόταν, ίσως με κάποια διαφορετικά επιμέρους χαρακτηριστικά.

Οι ίδιες οι προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι **«η παραγωγή τόσο στη ζώνη του ευρώ όσο και στην ΕΕ δεν αναμένεται να ανακτήσει τα προ της πανδημίας επίπεδα εντός του 2022»**, μετά δηλαδή την αναμενόμενη λήξη της πανδημίας, αποτελεί παραδοχή ότι η αιτία της κρίσης είναι βαθύτερη.

Η κρίση του 1825 Η κρίση του 1866 Ο μεγάλος πανικός του 1893 Η μεγάλη ύφεση του 1929 Η «πετρελαϊκή» κρίση του 1973 Η παγκόσμια ύφεση του 2000 Η κρίση του 2008 2020

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι δυνάμεις του συστήματος «δείχνουν» ως αιτία της κρίσης κάτι άλλο εκτός από τις ίδιες τις αντιθέσεις του καπιταλισμού. Αυτό κάνουν κάθε φορά και είναι λογικό, γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα έπρεπε να παραδεχτούν την ανάγκη ανατροπής του ίδιου του συστήματος.

Έχουν μιλήσει για «πετρελαϊκή κρίση», «κρίση χρέους», «κρίση των ασιατικών τίγρεων» και τώρα για «κρίση του κορονοϊού». Αυτό που δεν μπορούν να εξηγήσουν είναι πώς γίνεται η κρίση να εμφανίζεται ξανά και ξανά κάθε λίγα χρόνια με σχεδόν περιοδικό τρόπο.

2 Μήπως λύση απέναντι στην κρίση είναι να αντιμετωπιστεί η καθυστέρηση της ελληνικής οικονομίας σε τομείς όπως η ψηφιοποίηση και η πράσινη ανάπτυξη; Δεν θα βελτιωθεί έτσι και η ζωή όλων μας;

Είναι διακηρυγμένος στόχος της ΕΕ να κατευθύνει σημαντικά ποσά (πάνω από το 50%) από το περιβόητο Ταμείο Ανάκαμψης στους τομείς της λεγόμενης «**πράσινης οικονομίας**» και της «**ψηφιακής μετάβασης**». Οι επενδύσεις σε αυτούς τους τομείς παρουσιάζονται ως το φάρμακο απέναντι στην κρίση και -για να επιστρέψουμε στο πρώτο ερώτημα- αυτό αποτελεί μία έμμεση παραδοχή ότι η αιτία της κρίσης δεν είναι η πανδημία, άσχετα που οι ίδιοι άνθρωποι δεν έχουν πρόβλημα να προβάλουν και τα δύο αυτά επιχειρήματα ταυτόχρονα...

Για να εξασφαλιστεί η λαϊκή υποστήριξη σε αυτούς τους σχεδιασμούς, η επένδυση στις «πράσινες τεχνολογίες» ντύνεται με τον μανδύα της προστασίας του περιβάλλοντος ενώ η επένδυση στον «ψηφιακό μετασχηματισμό» υποστηρίζεται ότι αποσκοπεί στη διευκόλυνση της ζωής όλων μας, με τη μείωση της γραφειοκρατίας. Η πραγματικότητα είναι ότι ο νέος παράδεισος της «πράσινης ανάπτυξης», για τον λαό σημαίνει ενεργειακή

φτώχεια, φθηνή εργατική δύναμη και απολύσεις, νέους «πράσινους» φόρους, καταστροφή φυσικών τοπίων από την άμετρη ανάπτυξη ανεμογεννητριών κ.λπ. Αντίστοιχα, έχουμε δει πολλές φορές πως οι επέκταση της ψηφιοποίησης, αξιοποιείται στον καπιταλισμό για την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης (βλ. τηλεργασία), την ένταση της καταστολής και της παρακολούθησης κλπ.

Η αλήθεια είναι ότι η στροφή στην «πράσινη ανάπτυξη» και την «ψηφιακή οικονομία» αποτελεί μία **διεθνή, τεράστιων διαστάσεων κρατική παρέμβαση για την απόσυρση κεφαλαίων από τομείς όπου υπάρχει μεγάλη συσσώρευση και τοποθέτησή τους σε άλλους, σχετικά πιο νέους και κερδοφόρους**. Αυτή η μεταβολή δεν μπορεί, όμως, σε καμία περίπτωση να απαλλάξει τον καπιταλισμό από τις κρίσεις του. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που η επιλογή στήριξης συγκεκριμένων κλάδων της οικονομίας ή η προώθηση αναδιαρθρώσεων στη παραγωγή παρουσιάστηκαν ως ο τρόπος για να

αντιμετωπιστούν οι κρίσεις. Παλιότερα τέτοιοι κλάδοι ήταν ο τουρισμός, οι μεταφορές, οι τηλεπικοινωνίες, γενικά η «εξωστρέφεια»... Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή η μεγάλη έκθεσή της στις διεθνείς οικονομικές αναταραχές έγινε παράγοντας επιτάχυνσης της κρίσης. Αυτό που σήμερα μπορεί να εμφανίζεται ως διέξοδος για το κεφάλαιο και την καπιταλιστική οικονομία, αύριο μπορεί να είναι αιτία όξυνσης της οικονομικής κρίσης.

Αυτές οι αναδιαρθρώσεις το πολύ-πολύ να προσφέρουν στον καπιταλισμό μια «ανάσα» μερικών ετών, μέχρι το πρόβλημα της υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου να εκδηλωθεί και στους νέους αυτούς κλάδους. Τέτοια σημάδια, άλλωστε, έχουν ήδη αρχίσει να κάνουν την εμφάνισή τους σε χώρες που αυτοί οι κλάδοι έχουν ήδη γνωρίσει σημαντική ανάπτυξη.

3 Δεν αποτελεί μια προοδευτική στροφή η μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση διεθνώς σε σχέση με τη διαχείριση της προηγούμενης κρίσης;

Είναι αλήθεια ότι τόσο στην Ελλάδα όσο και σε επίπεδο ΕΕ, έχει επιλεγεί ένα πολύ πιο επεκτατικό μείγμα διαχείρισης της νέας καπιταλιστικής κρίσης σε σχέση με την αυστηρή περιοριστική πολιτική που ακολουθήθηκε στην προηγούμενη κρίση και στην Ελλάδα συμπυκνώθηκε στα «μνημόνια». Οι δημοσιονομικοί κανόνες για τα κρατικά ελλείμματα έχουν ανασταλεί προσωρινά, ενώ γίνεται προσπάθεια να υποβοηθηθούν οι επενδύσεις με κρατικές ενισχύσεις και με τα διάφορα προγράμματα της ΕΕ. Ταυτόχρονα επιδιώκουν να αποφύγουν την εκτίναξη της ανεργίας και να εξασφαλίσουν μια ορισμένη στήριξη του λαϊκού εισοδήματος και άρα της κατανάλωσης.

Από φιλελεύθερες συντηρητικές δυνάμεις, η επιλογή αυτή εμφανίζεται ως η κατάλληλη για τη συγκεκριμένη «έκτακτη κατάσταση». Από σοσιαλδημοκρατικές και ομορτυνιστικές δυνάμεις προβάλλεται ως «προοδευτική στροφή, μετά την αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού». Είναι βέβαια, μια ειρωνεία της τύχης το ότι η ΝΔ εφαρμόζει επεκτατικές πολιτικές και ο ΣΥΡΙΖΑ της κάνει κριτική ότι δεν είναι ικανή να το κάνει γιατί «δεν

τις πιστεύει» και έχει «νεοφιλελεύθερες εμμονές», ενώ μέχρι πριν 1,5 χρόνο ο ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζε «νεοφιλελεύθερες» πολιτικές και η ΝΔ του έκανε την ακριβώς αντίστροφη κριτική. Αποδεικνύεται ότι είναι και οι δύο κυβερνητικοί διαχειριστές των εκάστοτε προτεραιοτήτων και συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου και δεν έχουν καμία απολύτως αναστολή στο να χρησιμοποιήσουν το μείγμα διαχείρισης που ταιριάζει στις εκάστοτε ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας.

Τα κονδύλια της ΕΕ και οι κρατικοί πόροι δεν θα «πέσουν» γενικά και αόριστα «στην οικονομία». Η κρατική αυτή παρέμβαση έχει ξεκάθαρο ταξικό πρόσημο. Αφορά κατά βάση μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις (βλ. «Aegean», Τράπεζα Πειραιώς, εταιρείες που διαχειρίζονται τα οδικά δίκτυα, τηλεοπτικά κανάλια κ.λπ). Επίσης, όπως ήδη αναφέραμε, θα στηρίξει τη στροφή στην «πράσινη ενέργεια» και στον «ψηφιακό μετασχηματισμό» ενισχύοντας τους αντίστοιχους μονοπωλιακούς ομίλους.

Για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα η κρατική στήριξη έχει πολύ συγκεκριμένα όρια. Ήδη τα 800

ευρώ μετατράπηκαν σε 534 και είναι ζήτημα μέχρι πότε θα συνεχίσουν να υπάρχουν και αυτές οι παρεμβάσεις. Το σίγουρο είναι ότι αυτοί είναι που θα πληρώσουν αύριο το κουστούμι που ράβεται σήμερα. Ήδη υπάρχουν φωνές στην ΕΕ που πιέζουν για επιστροφή στους αυστηρούς δημοσιονομικούς κανόνες και προφανώς αυτό θα γίνει με νέες περικοπές και φοροαφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων.

Αλλά και για την ίδια την καπιταλιστική οικονομία, **η επεκτατική πολιτική, η μεγάλη κρατική παρέμβαση δεν μπορεί να αποτελεί μόνιμη λύση** για τα προβλήματά της. Στην ουσία είναι και αυτή ένας τρόπος να μετατεθεί το πρόβλημα λίγο αργότερα, όταν αναπόφευκτα θα «σκάσει» με ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις. Για παράδειγμα στην Ελλάδα το κρατικό χρέος έχει εκπιναχθεί ήδη πάνω απ' το 200% του ΑΕΠ και το πρόβλημα αποπληρωμής του γίνεται όλο και πιο δύσκολο, κάτι που κάθε άλλο παρά ευνοεί μια σταθερή καπιταλιστική ανάκαμψη με διάρκεια.

Όπως φαίνεται από τα συγκεκριμένα παλιότερα δημοσιεύματα, το «εργαλείο» της επεκτατικής δημοσιονομικής πολιτικής δεν ανακαλύφθηκε σήμερα, ούτε αποτελεί κάποια καινοτομία, πολύ περισσότερο κάποια προοδευτική στροφή.

Στην πραγματικότητα, αυτό το οικονομικό μείγμα μετράει εκατό και πλέον χρόνια. Στοιχεία του, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, χρησιμοποιούν διαχρονικά οι αστικές κυβερνήσεις όταν κρίνουν ότι το απαιτεί η πορεία της καπιταλιστικής οικονομίας, ενώ άλλες φορές περνούν σε πιο «σφιχτή» δημοσιονομική πολιτική, με μικρότερη κρατική παρέμβαση.

Το «δίλημμα» για τους εργαζόμενους είναι, τελικά, μόνο ο τρόπος και ο χρόνος που θα κληθούν να πληρώσουν την κρίση της καπιταλιστικής οικονομίας...

Οικονομία

Ιστορική μείωση επιτοκίων από τη FED

Ποσοτική χαλάρωση: τι είναι και τι θέλει να καταφέρει η ΕΚΤ με αυτή;

Θέματα ΕΕ Τελευταία ενημέρωση: 23-03-2015 - 16:58
Δημοσιεύθηκε στις: 23-03-2015 - 09:00

ΕΘΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΕΚΚ

Πακέτο Γιούνκερ: Τα οφέλη της Ελλάδας από τον νέο «μπονανά»

ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ

Μια αλλιότικη πασαρέλα...

όχι για τα γούστα του λαού

Μέσα στη χρονιά που πέρασε παρακολουθώντας τις συνεδριάσεις της Βουλής συχνά-πυκνά διατυπώθηκαν από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ για παράδειγμα οι προτάσεις για Υπουργό Υγείας κοινής αποδοχής αλλά και για σύσταση επιτροπής που θα αποτελείται από όλα τα κόμματα με ευθύνη να διαχειριστεί τα χρήματα από το Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ.

Ταυτόχρονα με διάφορες αφορμές ο Κ. Μητσοτάκης με ειλικρίνεια έχει απευθυνθεί στον ΣΥΡΙΖΑ διατυπώνοντας την ερώτηση «Που ακριβώς διαφωνούμε;», ενώ Υπουργοί της ΝΔ σε διάφορες συζητήσεις υποστηρίζουν ότι τα νομοσχέδια που καταθέτουν στηρίζονται στο πλαίσιο που έχει διαμορφώσει η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα προβληματιστεί πιθανά κάποιος: Είναι κακό να υπάρχει συμφωνία ανάμεσα στα κόμματα; Ούτως ή άλλως μπορεί να είναι για ζητήματα που είναι για το καλό όλων. Μήπως είναι καλύτερο να παρακολουθούμε αηδισμένοι μια αντιπαράθεση για τα σκάνδαλα πότε του ενός κόμματος πότε του άλλου; Επειδή αυτοί οι προβληματισμοί μπορεί να διατυπώνονται καλοπροαίρετα από μεγάλο τμήμα της νεολαίας, θα προσπαθήσουμε με αυτό το κείμενο να δώσουμε κάποιες αποδείξεις για το πόσο ενάντια στα δικά μας συμφέροντα είναι η ουσιαστική σύμπλευση ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, αξιοποιώντας και στοιχεία που μπορεί κάποιος να μην γνωρίζει ή να έχει ξεχάσει.

«Στόχος μας είναι να στηρίξουμε τις δυνάμεις τις εργασίας»

Κανένα από τα δύο κόμματα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι παραφράζουμε τις επιδιώξεις του, αν του «χρεώσουμε» την παραπάνω έκφραση. Είναι πρόβλημα να θέλει κάποιος να στηρίξει τις δυνάμεις τις εργασίας; Ας αφήσουμε να μας οδηγήσει στην απάντηση αυτού του ερωτήματος η πείρα από το πώς έχει προχωρήσει αυτός ο στόχος στην πράξη! Πρώτα απ' όλα «δυνάμεις της εργασίας» εννοούν τους εργοδότες και τους εργαζόμενους. **Χρόνια τώρα τα αστικά κόμματα ισχυρίζονται ότι αν στηριχθεί η «υγιής επιχειρηματικότητα» θα μπορέσουν να έχουν και οι εργαζόμενοι καλές δουλειές.**

Έχουμε και λέμε:

1 Η ΝΔ την περίοδο της πανδημίας έκανε, λέει, τα πάντα για να ενισχύσει τους πληττόμενους κλάδους. Ας δούμε το παράδειγμα του Τουρισμού. Η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων του κλάδου καλείται να ζήσει με 9 ευρώ την μέρα. «Ναι, αλλά τα πράγματα ήταν δύσκολα και για τους ξενοδόχους» λένε κάποιοι.

Μήπως να λυπηθούμε όσους μόνο το 2019 είχαν καθαρά κέρδη 286 εκατομμύρια ευρώ;

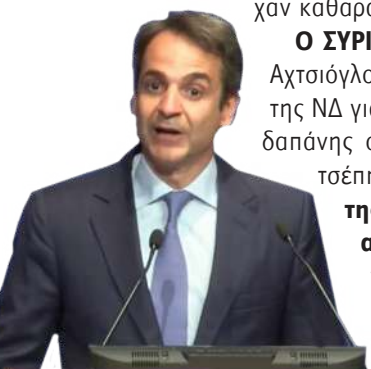
Ο ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη διά στόματος Αχτσιόγλου, ισχυρίστηκε πως με τα μέτρα της ΝΔ για κάθε 1000 ευρώ μισθολογικής δαπάνης ο εργοδότης θα βάζει από την τσέπη του 968, **ενώ με τα μέτρα της «ριζοσπαστικής αριστεράς» αυτό το ποσό θα διαμορφωνόταν σε 600 ευρώ!** Το ποιος ακριβώς στηρίζεται είναι τελικά εύκολο να απαντηθεί.

2 Η ΝΔ δεν δίστασε να δηλώσει ότι θα καταθέσει νομοσχέδιο που θα νομιμοποιήσει τη δεκάωρη δουλειά. Βέβαια δεν είναι μόνο αυτό. Μήνες τώρα έχει διαμορφώσει ένα πλαίσιο για το ξεσάλωμα της εργοδοσίας. Να μπορούν να απολύουν όποιον θέλουν, να αλλάζουν τις σχέσεις εργασίας όπως και όποτε το επιθυμούν, μείωσε τις εργοδοτικές εισφορές κ.λπ.

Και στο ζήτημα της 10ωρης δουλειάς **ο ΣΥΡΙΖΑ** «σφυροκόπησε» την ανάληψη ΝΔ... Αλήθεια το πλαίσιο για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας των γιατρών που έδωσε τη δυνατότητα να εργάζονται 60 ώρες τη βδομάδα ποιος το εφάρμοσε; Το να δουλεύουν οι μηχανοδηγοί του ΟΣΕ 7 μέρες την εβδομάδα επί ποιας κυβέρνησης έγινε πράξη; Ρητορικά τα ερωτήματα...

3 Η ΝΔ όλη αυτή τη περίοδο έκανε σημαία της κοινωνικής της «ευαισθησίας» την στήριξη των ανέργων και άλλων συνανθρώπων μας που ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας. Η «ευαισθησία» βέβαια δεν έφτασε ποτέ σε 730.000 μακροχρόνια ανέργους που δεν πήραν ούτε ένα ευρώ ενίσχυση για το 2020.

Σε αυτό το ζήτημα θα περίμενε κανείς ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε το know how. Και έτσι ακριβώς είναι... Πυρήνας της πολιτικής αντιμετώπισης του προβλήματος είναι η πρόταση που είχε διατυπώσει η πρώην Υπουργός Θ. Φωτίου. «Για να ζήσει κάποιος με 200 ευρώ το μήνα θα πρέπει να έχει τελειώσει το Harvard, ενώ αν του δώσουμε μια προπληρωμένη κάρτα με 70 ευρώ θα μπορεί να επιβιώσει. Δύσκολα μεν αλλά θα μπορεί!» **Κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει τον «ρεαλισμό» και την «στήριξη των ευάλωτων ομάδων» από την περίοδο διακυβέρνησης της «πρώτη φορά αριστερά».**

«Εθνική προσπάθεια για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης...

θα σηματοδοτεί επί της ουσίας την Ελλάδα του μέλλοντος»

Στο παραπάνω απόσπασμα όπως φαίνεται κάναμε μια κοπτοραπτική. Η πρώτη φράση είναι από την ομιλία του Αλέξη Τσίπρα στην ετήσια συνέλευση του ΣΕΒ και η δεύτερη από ομιλία του Κ. Μητσοτάκη που παρουσίασε το «Εθνικό Προσχέδιο Δράσης» για την αξιοποίηση των πόρων από το Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ. Με όσα θα παραθέσουμε παρακάτω θα είναι μάλλον δύσκολο να μας κατηγορήσει κάποιος για λαθροχειρία.

Βασικό ζήτημα πολιτικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στα δύο κόμματα είναι το πώς θα διαχειριστεί η Ελλάδα τα περίπου 70 δισ. ευρώ που «δικαιούνται» από τα κονδύλια της ΕΕ. Σε άρθρα του Ριζοσπάστη και της ΚΟΜΕΠ έχει γίνει αναλυτική κριτική για αυτά τα ζητήματα. Σίγουρα είναι ένα θέμα που θα απασχολεί πολύ το επόμενο διάστημα και θα χρειαστεί να επανέλθουμε. Θα αναδείξουμε όμως ορισμένες αιχμές για τις κοινές και εύηχες λεξούλες που υπάρχουν τόσο στο σχέδιο της κυβέρνησης (η περίφημη πρόταση Πισσαρίδη) όσο και στην αντι-πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ. Λέξεις όπως πράσινη ανάπτυξη, ευελιξία, κοινωνική συνοχή κ.λπ. διαχέονται και στα δύο κείμενα.

Ας δούμε τα αποτελέσματα των προτάσεων τους στη ζωή μας:

- Την στροφή στην πράσινη ανάπτυξη την έχουν προαναγγείλει όλα τα αστικά κόμματα εδώ και χρόνια. Η ΕΕ δεσμεύει τα κράτη-μέλη πολλά δισεκατομμύρια από αυτά τα κονδύλια να κατευθυνθούν εκεί. Ας μας προβληματίσει όμως το εξής: Τόσα δισ. για την ενέργεια, θα περιμέναμε να είχαν κάποιο αντίκρισμα και στη καθημερινότητά μας. Σαφώς και έχει. **Η κυβέρνηση της ΝΔ μέσα στις γιορτές έστειλε πάνω από 7000 εντολές διακοπής ρεύματος!**

Όμως η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος τα τελευταία δέκα χρόνια αυξάνεται συνεχώς και έχει σωρευτικά το 150%. Το ποσοστό του πληθυσμού στην Ελλάδα που δεν μπορεί να ζεστάνει επαρκώς το σπίτι του προσεγγίζει το 18%. **Αυτό είναι το αποτέλεσμα του κοινού στόχου ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ για την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας με αλλαγή του ενεργειακού μείγματος που εδώ και χρόνια προωθείται.**

- **Ας σταθούμε στο ζήτημα της ευελιξίας.** Η αλήθεια είναι ότι ακούγοντας στελέχη από τα δύο κόμματα να μιλάνε για τους όρους που πρέπει να διαμορφωθούν στις σχέσεις εργασίας, παρουσιάζουν σαν προϋπόθεση την ευελιξία ώστε «οι εργαζόμενοι να αλλάζουν συχνά το περιβάλλον εργασίας τους και να συλλέγουν εμπειρίες, να εξελίσσονται συνεχώς και να οργανώνουν τον χρόνο τους όπως οι ίδιοι επιθυμούν.» Όμως ας δούμε πως αποτυπώνεται αυτή η πρόδος στην πράξη.

Η κυβέρνηση της ΝΔ με υπουργική απόφαση έδωσε την δυνατότητα στις επιχειρήσεις να επιβάλλουν μονομερώς εκ περιτροπής εργασία σε ένα μέρος του προσωπικού τους με αντίστοιχη μείωση του μισθού ενώ ένα άλλο το απασχολεί με υπερωριακή απασχόληση έως και 13 ώρες κάθε μέρα!

Το έτος 2018, **επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ**, ο αριθμός των εργαζόμενων που δούλευαν με μερική απασχόληση ήταν 649.786. Ο μέσος μισθός που λάμβαναν τότε ήταν 384,22 ευρώ μεικτά!

Μία όχι «ακραία» καταστολή επί ΣΥΡΙΖΑ

- **Ο στόχος που αν θέλουμε να είμαστε αντικειμενικοί επαναλαμβάνεται περισσότερο στις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ από ότι στη ΝΔ είναι η διασφάλιση της «κοινωνικής συνοχής».** Είναι μήπως αυτό δείκτης προοδευτικότητας; Με αφορμή την άγρια καταστολή και την ένταση του αυταρχισμού από την κυβέρνηση της ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ (αν κάποιος παραμερίσει τα διάφορα περί «ακραίας» ή «δεξιάς» καταστολής - αλήθεια υπάρχει και αποδεκτή καταστολή του λαού;) έχει στον πυρήνα της κριτικής του ότι η κυβέρνηση λόγω «ιδεοληψίας» δεν διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή.

Ποια είναι η ουσία; Από τη μια η ΝΔ στέλνει το δικό της «σήμα» στο κεφάλαιο ότι είναι έτοιμη να σωρώσει τα πάντα ώστε να διασφαλιστεί η καπιταλιστική κερδοφορία. Από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ διαφημίζει στο κεφάλαιο τα δικά του προτερήματα. Ότι δηλαδή **σαν γνήσιο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα έχει αποδείξει πως και οι μηχανισμοί του κράτους θα τσακίζουν το κίνημα αλλά όχι με ακραίο τρόπο... και καλύτερα θα μπορεί να ενσωματώνει λαϊκές αντιδράσεις ώστε να διασφαλίζεται η «ειρήνη» ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλεόμενους!**

Σύμπλευση...

εχθρική για το λαό

και τη νεολαία!

Τα όσα αναφέραμε παραπάνω δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να εξαντλήσουν το θέμα της εχθρικής για τα λαϊκά συμφέροντα αστικής στρατηγικής που υπηρετείται παρά της επιμέρους διαφορές από τους δύο βασικούς πόλους διαχείρισης της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Στόχος ήταν με κάποια στοιχεία να γίνει ακόμα πιο καθαρό το σημείο από το κάλεσμα του ΚΚΕ που ήδη έχει υπογραφεί από χιλιάδες λαού και νεολαίας:

«Δεν σπαταλάμε τις ελπίδες μας σε νέες αυταπάτες κυβερνητικών εναλλαγών, που ξέρουμε σίγουρα ότι θα οδηγήσουν στη συνέχιση της αντιλαϊκής επίθεσης. Έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη της εργατικής - λαϊκής οργάνωσης, στη δύναμη της κοινής δράσης εργαζομένων, μικρών επαγγελματιών, βιοπαλαιστών αγροτών. Στη δυνατότητά μας να βάλουμε τη δική μας σφραγίδα στις εξελίξεις, να περάσουμε στην αντεπίθεση με κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες και τα δικαιώματά μας».

Δεν χρειάζεται νόμπελ...

Ένας από τους στόχους που θέτει το «πόρισμα Πισσαρίδη» είναι η διεύρυνση της φορολογικής βάσης, δηλαδή να είναι περισσότεροι αυτοί που πληρώνουν φόρους και όποτε ακούγεται κάτι τέτοιο η «καμπάνα» χτυπάει για αυτούς που είναι κάτω από το αφορολόγητο, δηλαδή τους πιο φτωχούς. Αυτό το θυμηθήκαμε διαβάζοντας την είδηση ότι **οι Έλληνες εφοπλιστές συνεχίζουν να έχουν τον μεγαλύτερο στόλο στον κόσμο**, που αντιστοιχεί στο 20,67% της παγκόσμιας χωρητικότητας. Την ίδια ώρα, όμως, **η ελληνική σημαία κατατάσσεται μόλις 8^η**, που σημαίνει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνόκτητων πλοίων φέρουν άλλες σημαίες, κυρίως των χωρών που αποτελούν φορολογικούς παραδείσους για τα κέρδη των εφοπλιστών.

Εμείς, βέβαια, νόμπελ οικονομίας δεν έχουμε, αλλά μήπως να «κοίταζαν» οι «σοφοί» και την περιπτώσουλα να φορολογηθούν οι συμπαθείς εφοπλιστές ως λύση στο πρόβλημα των εσόδων; Όχι, ε;

«Εργασιακός παράδεισος»

«Οι υπάλληλοι της μπορούν να παίζουν, να διασκεδάζουν, να τρώνε δωρεάν γκουρμέ γεύματα... Ο λόγος για την κορυφαία τεχνολογική εταιρεία, την Google», διαβάζουμε σε ένα από τα πολλά άρθρα που έχουν γραφτεί για τον τεχνολογικό κολοσσό.

Την ίδια ώρα, **200 εργαζόμενοι της Google**, με άρθρο που δημοσιεύθηκε τη Δευτέρα 4 Ιανουαρίου στους «New York Times», **ανακοινώνουν την απόφαση τους να φτιάξουν συνδικάτο για πρώτη φορά!** Πρόκειται για την κορύφωση μιας προσπάθειας που έρχεται έπειτα από πολυετείς διαμαρτυρίες των εργαζόμενων ενάντια στην τρομοκρατία της εργοδοσίας, που απέλυε αμέσως όποιον διαφωνούσε με τις πρακτικές της, αλλά και για τις εργασιακές συνθήκες, που δεν είναι τόσο ρόδινες όσο τις παρουσιάζουν.

Άλλη μια φορά που όσοι ψάχνουν «ιδανικούς εργοδότες» για να τους κάνουν σημαία, πάνε... «κουβά», όπως έχουμε δει να συμβαίνει πολλές φορές και στη χώρα μας.

Το μόνο κοινό είναι τα ραντίσματα

Έτσι παίζεται το παιχνίδι...

Ξέρουμε ότι δεν είναι από τα θέματα που αφορούν άμεσα τους περισσότερους αναγνώστες του «Οδηγητή», όμως είναι ενδεικτικό για το πώς παίζεται το δικομματικό παιχνίδι. Μετά την απόφαση του πρωθυπουργού στο «και πέντε» να παρατείνει για έναν χρόνο την απαλλαγή των πρώην δικαιούχων του ΕΚΑΣ (ένα συμπληρωματικό επίδομα που έπαιρναν οι χαμηλοσυνταξιούχοι) από τη συμμετοχή στα φάρμακα, η μεν κυβέρνηση διαφήμιζε τις «κοινωνικές ευαισθησίες» της, ο δε ΣΥΡΙΖΑ διεκδίκησε ρόλο «σωτήρα» και μίλησε για κυβερνητική «αναδίπλωση» κάτω από τη δική του πίεση, ενώ τα δημοσιεύματα στα φιλικά τους ΜΜΕ έδιναν και έπαιρναν... Η αλήθεια είναι ότι **μαζί ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ ψήφισαν για να καταργηθεί το ΕΚΑΣ**, ενώ για να «χρυσώσουν το χάπι» θέσπισαν ορισμένα αποσπασματικά «αντίμετρα», σαν το παραπάνω. Το ύψος ολόκληρου του ΕΚΑΣ, όταν δινόταν, έφτανε τα 800 εκατ. ευρώ. **Τα «αντίμετρα» το 2020 ήταν 8 εκατ. ευρώ, δηλαδή στο 1% της αρχικής δαπάνης για το ΕΚΑΣ!**

«Μούφα» λοιπόν και αυτή η μεγάλη «σύγκρουση»! Άλλη μια σικέ αντιπαράθεση για να διαιωνίζεται το πλαστό δίπολο και ο λαός να μένει στη γωνία ψάχνοντας διαφορές...

Επιστημονικά κριτήρια...

«Κάποιοι λοιμωξιολόγοι μάς έλεγαν ότι θα έπρεπε να γίνει καραντίνα στη Θεσσαλονίκη πριν την εορτή του Αγίου Δημητρίου. Εμείς από σεβασμό στην παράδοση, στην Ορθοδοξία, στην πίστη, δεν βάλουμε καραντίνα».

Η δήλωση ανήκει στον γνωστό και μη εξαιρετέο Άδωνι Γεωργιάδη και αποτελεί μια ακόμα παραδοχή αυτού που έχουν πάρει χαμπάρι πλέον και οι πέτρες σε αυτή τη χώρα: ότι τα κριτήρια με βάση τα οποία παίρνει τις αποφάσεις της η κυβέρνηση είναι πολιτικά και όχι επιστημονικά. Τους επιστήμονες τους έχει για «φερετζέ», τους χρησιμοποιεί και τους επικαλείται για να παρουσιάσει την εγκληματική πολιτική της ως αδιαμφισβήτητη, για να λέει «μην διαμαρτύρεστε, εμείς κάνουμε ό,τι μας λένε οι ειδικοί». Όταν οι εισηγήσεις των ειδικών δεν συμφωνούν με τις προτεραιότητές της, πάνε με συνοπτικές διαδικασίες στο καλάθι των αχρήστων.

ΥΓ: Λίγες μέρες μετά τη γιορτή του Αγίου Δημητρίου η κυβέρνηση, πάλι με πολιτικά κριτήρια και χωρίς να υπάρχει καμία σχετική επιστημονική εισήγηση, απαγόρευσε τις συμβολικές εκδηλώσεις για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Τυχαίο θα είναι...

«Να φύγει και να μη γυρίσει»

Αυτό λένε πολλοί για το 2020 που μας αποχαιρέτησε πρόσφατα. Δεν θα συμφωνήσουμε ότι δεν υπάρχει τίποτα θετικό να κρατήσουμε από το 2020, ούτε τρέφουμε αυταπάτες ότι τα (πολλά) αρνητικά που είχε θα πάψουν να μας ταλαιπωρούν απλά επειδή η Γη συμπλήρωσε μια περιστροφή γύρω από τον Ήλιο...

Θέλουμε, όμως, να σχολιάσουμε ότι υπάρχουν και κάποιοι που κάθε άλλο παρά θέλουν να ξεχάσουν τη χρονιά που πέρασε. Σίγουρα μέσα σε αυτούς συγκαταλέγονται και οι **2.200 δισεκατομμυριούχοι του πλανήτη** (τόσοι είναι...), ή αλλιώς το 0,000000367% του παγκόσμιου πληθυσμού που, σύμφωνα με το περιοδικό «Forbes» **αύξησε το 2020 την περιουσία του κατά 20%** ή 1,9 τρις δολάρια, την ώρα που οι λαοί όλου του κόσμου βασανίζονταν από την πανδημία και την νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση. Πώς το είχε πει εκείνο το πετυχημένο ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, με την πανδημία που πλήττει όλους το ίδιο και δεν κάνει ταξικές διακρίσεις;

Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά με πάγωμα μισθών

Πριν τα Χριστούγεννα η κυβέρνηση έφερε ένα πολυνομοσχέδιο-«σκούπα» με το οποίο, μεταξύ άλλων, «πάγωσε» και τον κατώτατο μισθό έως τον Ιούλιο του 2021, έτσι για να μπει καλά η χρονιά. Βγήκε, μάλιστα, στα κεραμίδια και ο ΣΥΡΙΖΑ, με τον Σκουρλέτη να λέει απευθυνόμενος στην κυβέρνηση «μα καλά, Μπάιντεν δεν διαβάζετε»; Εμείς θα τον ρωτήσουμε: «μα καλά, ΣΥΡΙΖΑ δεν διαβάζεις»; Άλλωστε η κυβέρνησή του ήταν αυτή που ενεργοποίησε τον σχετικό νόμο για να καθορίζεται με κυβερνητική απόφαση το ύψος του κατώτατου και να τώρα τα αποτελέσματα...

Όσο και να σκούζουν δεν κρύβεται ότι το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δύο το πρόσωπο.

«Πλασιέδες»

Και εργαζόμενοι στις ταχυμεταφορές

ΦΟΡΕΙΣ & ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Συνδικάτο Εργατ. Ταχυδρομείων Ταχυμεταφορών Ν. Αττικής : Καταγγέλλουμε την εργοδοσία της Γενικής Ταχυδρομικής στα Γλυκά Νερά που τόλμησε να χτυπήσει συνάδελφο εργαζόμενο

Το περιστατικό δεν είναι μεμονωμένο. Το «κουλό» αυτού του άθλιου τύπου το «σηκώνει» η οργανωμένη καθημερινή και πολύπλευρη βία κυβερνήσεων και μεγαλοεργοδοτών. Οι εργαζόμενοι συσπειρωμένοι στα σωματεία τους μπορούν και ξέρουν πως να αντιμετωπίσουν τα χέρια που σηκώνονται.

Αλλαγές to the point

Ο πρόσφατος κυβερνητικός ανασχηματισμός έφερε δοκιμασμένα πρόσωπα «ειδικών αποστολών» σε κρίσιμα πόστα για να προχωρήσει το αντιλαϊκό έργο της κυβέρνησης. Ενδεικτικά:

- **Χατζηδάκης:** Έχοντας τον αέρα διάφορων Υπουργείων που σχετίζονται με την καπιταλιστική ανάπτυξη έρχεται τώρα στο υπουργείο Εργασίας γνωρίζοντας από πρώτο χέρι ότι αυτή η ανάπτυξη προϋποθέτει τσακισμένα εργασιακά δικαιώματα.

- **Βορίδης:** Γνωστός για τις υπηρεσίες του στο σύστημα από τον καιρό των τεσκουριών. Ο ΣΥΡΙΖΑ επικαλείται την «αναβάθμισή» του και «σκούζει» για την ακροδεξιά στροφή της κυβέρνησης. «Ξεχνάει», όμως, ότι έχει στις τάξεις του στελέχη (Ραγκούσης, Ξενογιαννακοπούλου) που έχουν συνυπάρξει σε κυβερνητικά σχήματα με τον Βορίδη, τον Άδωνι, τον Πλεύρη και άλλα φυντάνια.

- **Γιατρομανωλάκης:** Το... φρέσκο πρόσωπο με το ακτιβιστικό παρελθόν! Πρόλαβε όμως και αυτός να δώσει εξετάσεις όταν συγκρούστηκε με τις διεκδικήσεις των καλλιτεχνών για την επιβίωσή τους. Εξ' ου και η αναβάθμισή του από Γενικό Γραμματέα σε υφυπουργό.

Ας μην συνεχίσουμε τη λίστα... Όποια κι αν είναι τα πρόσωπα, η πολιτική τους πρέπει να ηττηθεί!

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

ΔΙΑΒΑΣΑ

Ότι δεν είχε καρέκλα για εσένα στο νέο κυβερνητικό σχήμα. Πρώτον, δεν θα λείψεις σε κανέναν εργαζόμενο. Δεύτερον, μην το παίρνεις προσωπικά Βρούτση Γιαννάκη, δεν τα πήγες κι άσχημα, απλώς οι ειδικές αντεργατικές αποστολές χρειάζονται πιο επιδέξιες προσωπικότητες. Όλο και κάπου θα σε βολέψει κι εσένα ο ΣΕΒ, που τόσο πιστά υπηρέτησες...

ΑΚΟΥΣΑ

ΣΥΡΙΖΑίους να καταγγέλλουν τη «λίστα Κικίλια» με τα 18,5 εκ. για τα διαφημιστικά μηνύματα για το εμβόλιο. Καλά ως εδώ. Μετά τους ακούσαμε να ψηφίζουν ΝΑΙ (μαζί με το ΚΙΝΑΛ) στη Βουλή στη λίστα Κικίλια που κάπως έτσι έγινε λίστα Κικίλια/ΣΥΡΙΖΑ. Κλασικός ΣΥΡΙΖΑ...

Τον προηγούμενο Γενάρη κάναμε για πρώτη φορά το λάθος να μην δημοσιεύσουμε «Καζαμία» για το 2020 και όλοι είδαμε τα αποτελέσματα... Φέτος ο «Καζαμίας» του «Οδηγητή» επιστρέφει για να ξέρουμε τι μας ξημερώνει, βρε αδερφέ.

Γενάρης

Ανοίγουν τα σχολεία. Σύμφωνα με νέο διάγραμμα του Μαγιορκίνη οι μαθητές ανά τάξη πρέπει να είναι 50, ώστε με τα ζεστά χνώτα τους να εξολοθρευτεί ο ιός. Το μόνο που έχει αλλάξει στα σχολεία είναι πως τα κυλικεία έχουν τη δυνατότητα να πουλάνε τυρόπιτες με κάρναβη τόσο για να απολαμβάνουν οι μαθητές τις φαρμακευτικές της ιδιότητες όσο και για να στηριχθεί η επιχειρηματικότητα. Τα πανεπιστήμια παραμένουν κλειστά. Χρειάζεται λίγος ακόμα χρόνος ώστε να προλάβουν να εκπαιδεύσουν τα ΜΑΤ μέσω ΝΑΤΟϊκού προγράμματος στην αντιμετώπιση φοιτητών της ΔΑΠ που οργανώνουν σύστημα αντιγραφής στην εξεταστική περίοδο.

Φλεβάρης

Ηολοκλήρωση του επιτελικού κράτους βαθαίνει. Ο χρόνος απόδοσης των συντάξεων έχει μηδενιστεί γιατί το κράτος δεν θα δίνει πλέον συντάξεις. Η πολιτική προστασία αναδιρθρώνεται εκ βάθρων. Για την αντιμετώπιση των σεισμών δεν θα διατίθενται καθόλου πόροι αφού το λιώσιμο των πάγων έχει επηρεάσει θετικά στη γεωμορφολογία της χώρας. Τα drone που θα αξιοποιούνταν για την παρακολούθηση πυρκαγιών σε πραγματικό χρόνο στέλνονται για κοινές επιχειρήσεις με την πιο στενή μας σύμμαχο, Γαλλία στο Μάλι. Ο ΣΥΡΙΖΑ ασκεί δριμεία κριτική. Ισχυρίζεται ότι το «κράτος δικαίου» που είχε οικοδομήσει μετατρέπεται σε σοβιετικού τύπου οργουελική δυστοπία. Εξαπολύει μύδρους στην κυβέρνηση γιατί δεν αξιοποιεί την «αύρα» της αστυνομίας που ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αγοράσει για την αντιμετώπιση πυρκαγιών αλλά, όπως λέει, εναντίον «υποκινούμενων» από την ΚΝΕ μαθητών που αγωνίζονται.

Μάρτης

Ανήμερα της επετείου των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821 υπογράφεται στο Βερολίνο το μεγάλο deal της συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου από Ελλάδα-Τουρκία. Στη στρατιωτική παρέλαση στο Σύνταγμα, συμμετέχει το Oruc Reis. Όμως δεν χωράει να στρίψει στην Πανεπιστημίου με αποτέλεσμα να συμβεί επακούμβηση με μια ζαρντινιέρα του μεγάλου περιπάτου. Το ηθικό και το αίσθημα ασφάλειας του λαού δεν πέφτει αφού την ίδια στιγμή ανακοινώνεται ότι, τελικά θα πολεμήσουμε στο πλευρό των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων.

Το ΝΑΡγτΚΑ χαιρετίζει τη συμφωνία συνεκμετάλλευσης αφού «**βάζει τέλος στον εθνικισμό**». Προσφέρεται να συμβάλει εθελοντικά στις εργασίες κατασκευής των «**πλωτών γεωτρύπανων της ειρήνης**» της EXONMOBIL. Συγκρούεται έτσι με τον Παναγιώτη Λαφαζάνη που μιλά για «εθνική υποτέλεια» και ζητά από το προοδευτικό τμήμα της αστικής τάξης 200 χρόνια μετά να ξανασηκώσει το λάβαρο της επανάστασης.

Απρίλης

Εγκαινιάζεται νέα μονάδα παραγωγής ενέργειας από κουκούτσι ελιάς. Είναι Ισραηλινή επένδυση, οπότε στα εγκαίνια στεφανώνεται με ένα κλαδί του υπεραιωνόβιου δέντρου από τον Α. Γεωργιάδη και τον Ν. Παππά (λόγω Μπίμμη...), ο Πρόεδρος του Ισραήλ. Στο πλαίσιο στήριξης της πράσινης ανάπτυξης οι εργάτες γης που θα μαζεύουν τις ελιές θα πληρώνονται συμβολικά με ένα κιλό λάδι. Άρθρο στην Αυγή πανηγυρίζει για το μέτρο που εξαλείφει την μισθωτή σκλαβιά.

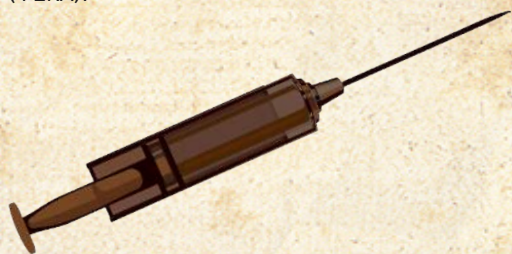
Μάιος

ΗΓΣΕΕ σπάει τη σιωπή μηνών και αναρτά στην ιστοσελίδα της, ενόψει της εορτής του Πάσχα, προσφορές για φτηνούς κρητικούς αίγαγρους (κρι-κρι), ώστε να δώσει το μήνυμα του σύγχρονου συνδικαλισμού. Ο Βρούτσος που πλέον έχει αναλάβει επικεφαλής καθαριότητας του ΣΕΒ (έγινε τελικά πλύστρα για το καλό της ανταγωνιστικότητας όπως είχε δηλώσει κάποτε) χαιρέτησε την πρωτοβουλία που ενισχύει τον κοινωνικό εταιρισμό. Χιλιάδες εργαζόμενοι συμμετέχουν στην απεργιακή συγκέντρωση και δέχονται το μένος του Πρετεντέρη που δεν μπορεί να επισκεφτεί την Πάρνηθα για να μαζέψει λουλούδια.

ΙΟΥΛΗΣ

Έφτασε η ώρα του εμβολιασμού του γενικού πληθυσμού κατά του κορονοϊού. Ο Κικίλιας δηλώνει πως όλα είναι πανέτοιμα για την τελική φάση του σχεδίου «Ελευθερία», καθώς με τις ενέργειες της κυβέρνησης υπάρχει πλέον η δυνατότητα να εμβολιάζονται 45 εκατομμύρια Έλληνες την ημέρα. Στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος προσγειώνεται θωρακισμένο drone με παρτίδα 7,5 εμβολίων την οποία υποδέχεται άγημα με τιμές αρχηγού κράτους. Στις διαμαρτυρίες των υγειονομικών η κυβέρνηση απαντά ότι «αφού τόσο αποφάσισε ότι χρειαζόμαστε το αόρατο χέρι της αγοράς, έτσι θα είναι». Ξαφνικά εμφανίζεται ομάδα μαυροντυμένων μασκοφόρων και κλέβει τα εμβόλια. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ψεκασμένη Ελευθεριακή Κολεκτίβα Αναρχοαυτόνομων (ΨΕΚΑ).

ΙΟΥΛΗΣ

Τα δίκτυα 5G είναι γεγονός. Δημοτικό Συμβούλιο επαρχιακής πόλης έχει πάρει πίσω την απόφαση του για απαγόρευση των δικτύων στην περιοχή. Στην άρση της απαγόρευσης συνέβαλε η διαβεβαίωση για πραγματοποίηση εκδηλώσεων σε βδομαδιάτικη βάση που θα αναλύουν τον πραγματικό κίνδυνο της εποχής: Την υλοποίηση ενός παλιού σχεδίου της Σοβιετικής Ένωσης για μετατροπή του ξανθού γένους σε πιθήκους. Σε μια παράλληλη εξέλιξη η ΝΔ λόγω του βαθμού αυτοματοποίησης στην παραγωγή φέρνει νομοσχέδιο για την δουλειά σε 24ωρη βάση.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ζημερώνει 15αύγουστος. Με ένα συγκλονιστικό μήνυμα ο Αλέξης Τσίπρας ξεπερνά τις αγκυλώσεις του politically correct και δίνει ελπίδα στους απανταχού καταπιεσμένους. «Η Παναγιά η βρεφοκρατούσα να γίνει φάρος αισιοδοξίας, ώστε να συλλογιστούμε ελεύθερα το τι είναι επικτό να γίνει μακριά από εφηβικές επιπολαιότητες». Ο Ν. Φίλης αντιδρά: «Είναι λάθος ο συμβολισμός με την Παναγιά τη βρεφοκρατούσα. Ως ριζοσπαστική αριστερά που ρηγματώνει το κατεστημένο, έπρεπε συμβολίσουμε την ελπίδα με την πανανθρώπινη αξία της σύγχρονης εκκλησίας, που είναι η φιλανθρωπία». Εντωμεταξύ κύκλοι της ΝΔ ασκούν κριτική, αφού το μήνυμα στάλθηκε από κότερο εφοπλιστή που έχει σπάσει το εμπάργκο πετρελαίου στην Βενεζουέλα δημιουργώντας προβλήματα στην κοινή προσπάθεια ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ να διασφαλιστούν οι αξίες της ΕΕ στην λατινοαμερικάνικη χώρα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ

Η χώρα συνταράσσεται από τα όσα συνέβησαν στον Γράμμο, τέλος Αυγούστου. Η ΝΔ συμμετέχοντας στη «γιορτή» για την λήξη του εμφυλίου πολέμου θέλει να στείλει μήνυμα «Εθνικής Ενότητας». Όμως ξαφνικά τα πράγματα παίρνουν ανεξέλεγκτη τροπή...12 νεολαίοι του ΣΥΡΙΖΑ με επικεφαλής στέλεχος της ΠΑΣΠ ΑΣΣΟΕ, αφού κατέφεραν να ανέβουν την βουνοκορφή ξεσπούν σε διαμαρτυρίες. Ο λόγος ήταν ότι δεν είχε καλεστεί εκπρόσωπος της αμερικάνικης κυβέρνησης ώστε να τιμηθεί ταυτόχρονα η συμβολή του προέδρου Τρούμαν στον αγώνα όσων παρασύρθηκαν από το δογματικό ΚΚΕ σε έναν αγώνα δίχως νόημα.

ΟΚΤΩΒΡΗΣ

Ένα κύμα αντιδράσεων έχει ξεσηκωθεί για την πρόσκληση της επίτιμου πλέον καγκελάρου της Γερμανίας Α. Μέρκελ στην παρέλαση της 28^{ης} Οκτώβρη από τον ΣΥΡΙΖΑ, με την δικαιολογία ότι συνέβαλε στην προοδευτική υλοποίηση του μνημονίου. Ο Άδωνις Γεωργιάδης ισχυρίζεται ότι έτσι δεν θα αποδοθεί τιμή σε όσους σήκωσαν το βάρος για το κλείσιμο των νοσοκομείων την περίοδο 2012-2015. Ο Βελόπουλος μιλά για εθελοδοουλία της Ελλάδας μιας και η Γερμανία για δικά της συμφέροντα δεν επιτρέπει την ανάπτυξη βιομηχανίας παραγωγής βοτάνου που θα αντιμετωπίσει τον καρκίνο. Όμως τη λύση φαίνεται να δίνει με ρεαλιστικό ριζοσπαστισμό ο Γ. Βαρουφάκης που προτείνει σαν επίσημο καλεσμένο τον Σόρος ώστε να σταλεί το μήνυμα πως «οι Έλληνες ενωμένοι τώρα όπως και τότε μπορούν να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της εποχής».

ΝΟΕΜΒΡΗΣ

Φτάνει η επέτειος του Πολυτεχνείου και 60.000 αστυνομικοί βρίσκονται στους δρόμους της Αθήνας. Εδώ και μέρες οι αρθρογράφοι του αστικού τύπου αναρωτιούνται «για ποιον λόγο να γίνει φέτος πορεία, αφού η πανδημία πέρασε»(!!!). Παρόλα αυτά η πορεία είναι η μαζικότερη των τελευταίων ετών.

Το Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ πραγματοποιείται τελικά στο Καστελόριζο για να σηματοδοτήσει τη διεύρυνση με πρόσωπα της κεντροαριστεράς. Συμβολικά Τσίπρας και Παπανδρέου κηρύσσουν μαζί την έναρξή του με φόντο τις βαρκούλες στο λιμάνι. Η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ αντιδρά και με σύνθημα «κανένας συμβιβασμός, ούτε βήμα πίσω, no pasaran» ζητά το συνέδριο να πραγματοποιηθεί στην Ανάφη, που είναι ακόμα πιο alternative.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Στη Βουλή διοργανώνεται ειδική συνεδρίαση για τα 30 χρόνια από τη διάλυση της ΕΣΣΔ με τίτλο «Σοβιετία ήτανε». Βιντεοσκοπημένο μήνυμα στέλνει ο Χρήστος Παππάς από την Πολωνία, στο οποίο μιλά για τη «νίκη της δημοκρατίας και της ελευθερίας στην ανατολική Ευρώπη». Ο Μιχάλης Χρυσόχοιδης δηλώνει ότι με την ανάλυση του βίντεο, η σύλληψη του φυγόποινου ναζί είναι πλέον θέμα χρόνου.

Η Κεραμέως συμβουλεύει τους μαθητές να ζητήσουν από τον Άγιο Βασίλη δώρο ένα τάμπλετ για την τηλεκπαίδευση που έχει πλέον καθιερωθεί, αφού αυτά που είχε υποσχεθεί το Υπουργείο από τον Μάρτη του 2020 θα καθυστερήσουν λίγο ακόμα.

Πρόσβαση, καταστολή, διαγραφές, κολέγια:

Να μην τολμήσει η κυβέρνηση να φέρει τέτοιες αλλαγές

ούτε τώρα ούτε ποτέ!

Με καταιγισμό παρεμβάσεων και νομοθετικών ρυθμίσεων σε ζητήματα Εκπαίδευσης, η κυβέρνηση επιχειρεί να επιδείξει διάθεση να «σπάσουν αβγά», εκφράζοντας δήθεν τη «σιωπηλή πλειοψηφία», κόντρα σε αντιδράσεις δήθεν «βολεμένων» που αντιστέκονται στις «μεταρρυθμιστικές τομές» που επιχειρούνται.

Οι πρωτοβουλίες αυτές αναδεικνύονται σε κεντρικά θέματα της επικαιρότητας, σε μια επικοινωνιακή διαχείριση των πραγμάτων που στόχο

έχει να αποπροσανατολίσει από την ουσία των εξελίξεων σε μια περίοδο που η λαϊκή οργή και αγανάκτηση σιγοβράζει. Είναι αυτή η περίοδος που οι προσπάθειες και οι πρωτοβουλίες των δυνάμεων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ έχουν κατορθώσει να ανεβάσουν το επίπεδο ετοιμότητας και μαχητικότητας του εργατικού - λαϊκού κινήματος και της νεολαίας, να προετοιμάζουν ιδεολογικοπολιτικά και οργανωτικά τον επόμενο γύρο της διαρκούς αναμέτρησης με τις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Το νέο σύστημα πρόσβασης στα πανεπιστήμια

Εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί, αλλά και δεκάδες σωματεία εκπαιδευτικών, φοιτητικοί σύλλογοι, μαθητικά συμβούλια, σύλλογοι και ομοσπονδίες γονέων επισημαίνουν ότι είναι απαράδεκτο να υπάρξει οποιαδήποτε αλλαγή στο σύστημα πρόσβασης στα πανεπιστήμια που θα επηρεάσει όσους πασχίζουν να τα βγάλουν πέρα στις φετινές πρωτόγνωρες συνθήκες.

Κι όμως, η κυβέρνηση αποφασίζει να προκαλέσει τους δεκάδες χιλιάδες μαθητές που προετοιμάζονται για τις φετινές εισαγωγικές εξετάσεις χωρίς να ξέρουν καν την ύλη και έχοντας κάνει τσάτρα - πάτρα μαθήματα για δεύτερη σερί χρονιά (ό,τι τέλος πάντων κατορθώνουν να διδάξουν οι εκπαιδευτικοί προσπαθώντας να ξεπεράσουν τα ανυπερέβλητα προβλήματα που έχουν προκαλέσει οι κυβερνητικοί χειρισμοί σε σχέση με την τηλεεκπαίδευση). Σαν να μην έφτανε αυτό, μάλιστα, η κυβέρνηση εμπαιζει αυτούς που αναγκάζει να τζογάρουν για τις προοπτικές των σπουδών τους, επικαλούμενη επιχειρήματα που δεν στέκουν στην κοινή λογική. Η συμπλήρωση μηχανογραφικού σε δύο δόσεις μοιάζει περισσότερο με τη συμπλήρωση δύο δελτίων Τζόκερ και επ' ουδενί δεν εξασφαλίζει εισαγωγή σε σχολή προτίμησης κι όχι όπου τύχει να βρεθεί ο υποψήφιος από σπόντα. Από πουθενά δεν προκύπτει ότι τέτοιες αλλαγές στο σύστημα πρόσβασης θα βελτιώσουν τις συνθήκες που οδηγούν τους μαθητές σε αποτυχία στις εξετάσεις. Τι σχέση έχουν οι αλλαγές με τις συνθήκες που οδηγούν τους μαθητές σε αποτυχία στις εξετάσεις;

Το απαράδεκτο σύστημα πρόσβασης που προτείνει η κυβέρνηση όχι μόνο περιορίζει τις επιλογές και τις δυνατότητες των υποψήφιων φοιτητών, αλλά παράλληλα στρώνει το έδαφος για να ενταθεί η κατηγοριοποίηση πανεπιστημιακών σχολών και

αποφοίτων. «Κουμπώνει» έτσι με τις υπόλοιπες νομοθετικές πρωτοβουλίες για την εκ νέου διαμόρφωση της αγοράς υπηρεσιών Εκπαίδευσης στις διάφορες βαθμίδες (με εμβληματικές εδώ τις παρεμβάσεις για την Τεχνική - Επαγγελματική Εκπαίδευση και τα κολέγια). Ταυτόχρονα, προετοιμάζει τον εξαγγελθέντα νέο γύρο συγχωνεύσεων και κλεισίματος Τμημάτων, μετά από τη λαίλαπα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Σημειωτέον, δε, ότι έχει ήδη συνδέσει τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων με την αξιολόγηση των επιδόσεών τους.

«Πανεπιστημιακή αστυνομία» και ένταση της καταστολής

Χιλιάδες μέλη ΔΕΠ, φοιτητές και νέοι επιστήμονες διατρανώνουν ενυπόγραφα την εναντίωσή τους στα σχέδια για την ίδρυση «Πανεπιστημιακής Αστυνομίας» και την ένταση της καταστολής στα ιδρύματα. Δεκάδες σύλλογοι ΔΕΠ, σωματεία εργαζομένων στα πανεπιστήμια και σύλλογοι φοιτητών με τις αποφάσεις τους δηλώνουν αποφασισμένοι να αντιπαλέψουν οργανωμένα, την υλοποίηση τέτοιων σχεδιασμών. Ακόμα και πολλά ακαδημαϊκά όργανα, πρυτάνεις, Σύγκλητοι και Τμήματα δηλώνουν επίσης, σε διάφορους τόνους, τη διαφωνία τους με το περιεχόμενο των κυβερνητικών πρωτοβουλιών.

Κι όμως, η κυβέρνηση εξακολουθεί να προκαλεί. **Η απόφαση να διατεθούν εκατομμύρια ευρώ για νέους μηχανισμούς και μέσα καταστολής και οτιδήποτε άλλο πέρα από τις πραγματικές ανάγκες των φοιτητών και των ιδρυμάτων, για τις οποίες η κυβέρνηση δεν δίνει (κυριολεκτικά και μεταφορικά) δεκάρα, μόνο οργή προκαλεί!** Πολύ δε περισσότερο αν αναλογιστεί κανείς ότι αυτή η απόφαση επιχειρείται να υλοποιηθεί στις σημερινές συνθήκες, όταν τίποτε δεν έχει γίνει για να διασφαλιστεί η δυνατότητα επαφροράς των ιδρυμάτων σε κανονική λειτουργία κι ενώ

καλά καλά οι φοιτητές δεν έχουν πάρει ακόμα τα συγγράμματα για τα μαθήματά τους κι ενώ η εξεταστική ξεκινά σε λίγες μόλις βδομάδες.

Όσο κι αν επιχειρείται να αξιοποιηθούν ως αφορμή και άλλοθι οι ευκαιρίες που προσφέρουν μηχανισμοί «γνωστών - αγνώστων» σκοπιμοτήτων και διασυνδέσεων, η προώθηση του δόγματος «νόμος και τάξη» για την αντιμετώπιση της δράσης του εργατικού και φοιτητικού κινήματος και της οργανωμένης συλλογικής αγωνιστικής διεκδίκησης ενόψει της επικείμενης θύελλας που προκαλεί η αστική πολιτική διαχείριση της κρίσης σε βάρος του λαού, προς όφελος του κεφαλαίου, καμία σχέση δεν έχει με την αντιμετώπιση των υπαρκτών προβλημάτων λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Η «ρύθμιση» της αγοράς εκπαιδευτικών προϊόντων και υπηρεσιών

Όπως, φυσικά, καμία λύση δεν προσφέρουν στα πραγματικά προβλήματα των πανεπιστημίων και των φοιτητών μέτρα για διαγραφές φοιτητών, που αυτήν τη φορά έρχονται με τη μορφή ανώτατου ορίου φοίτησης $v+0,5v$. Αλήθεια, ποιο από τα μέτρα που προωθούνται έρχεται να απαντήσει στους λόγους που οδηγούν σε παρατεταμένη φοίτηση; **Μήπως αλλάζουν κάπως οι όροι και οι συνθήκες των σπουδών, ώστε να διευκολύνονται οι φοιτητές να επικεντρώνουν απερίσπαστοι σε αυτές;** Ή συμβαίνει το αντίθετο, με τους προς διαγραφή φοιτητές να μοιάζουν με «ζεστά ψωμάκια» που ορέγονται όσοι πουλάνε υπηρεσίες πιστοποίησης προσόντων και δεξιοτήτων και ψάχνουν να βρουν νέους τρόπους διεύρυνσης του τζίρου αυτής της αγοράς; Η πελατεία διευρύνεται, αφού σε όσους δεν μπορούν να ολοκληρώσουν το Ενιαίο Λύκειο, προστίθενται και όσοι δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις πανεπιστημιακές τους σπουδές, με εκατοντάδες «μαγαζιά» κατάρτισης πολλαπλών επιπέδων να έχουν ήδη ανοίξει τις... στοργικές (και ακριβοπληρωμένες) αγκαλιές τους να τους υποδεχτούν.

Η ανάδειξη της πλευράς αυτής έχει σημασία, κυρίως γιατί γίνεται συστηματική προσπάθεια από διάφορες πλευρές να συσκοτιστεί το ουσιαστικό περιεχόμενο της πρόσφατης απαράδεκτης νομοθετικής παρέμβασης της κυβέρνησης για την υποχρεωτική εγγραφή αποφοίτων κολεγίων σε συγκεκριμένα αντικείμενα ως μέλη των αντίστοιχων επιμελητηρίων. Από τη μια πλευρά, η κυβέρνηση υπερτονίζει τη διάσταση της αναγκαστικής υλοποίησης υποχρεωτικών αποφάσεων των ευρωενωσιακών οργάνων, από την άλλη διάφορες δυνάμεις επιμένουν να προβάλλουν την ανάγκη διαμεσολάβησης των επιμελητηρίων σε ό,τι έχει να κάνει με την απόδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων σε αποφοίτους διαφόρων βαθμίδων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης. Έτσι, όμως, συσκοτίζεται το μείζον ζήτημα, που αφορά την πολυκατηγοριοποίηση αποφοίτων και δικαιωμάτων, στη βάση της «ρύθμισης» των ζητημάτων που αφορούν την αγορά εκπαιδευτικών υπηρεσιών, με αποτέλεσμα να μένουν στο απυρόβλητο η επιχειρηματική λειτουργία όλων των εκπαιδευτικών δομών (δημόσιων και ιδιωτικών) και η εμπορευματοποίηση που διαπερνά οριζόντια όλες τις βαθμίδες. Σημειωτέον, δε, ότι η επέκταση της τηλεκατάρτισης, με την αφορμή και της πανδημίας, αποτελεί όχημα για περαιτέρω ένταση της πολυκατηγοριοποίησης και της επιχειρηματικής λειτουργίας των ιδρυμάτων μέσω της εμπορίας διαφοροποιημένων εκπαιδευτικών προϊόντων.

Οι «μυστικοσύμβουλοι» της κυβέρνησης

Η ουσιαστική σύμπλευση του ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ σε ό,τι αφορά τον πυρήνα των προωθούμενων αλλαγών δεν κρύβεται από τις όποιες λεκτικές κορόνες και από την προσπάθεια να αξιοποιηθούν οι εξελίξεις σαν μοχλός για να εμφανιστεί ο έτερος διεκδικητής των ηνίων της αστικής διαχείρισης ως εκφραστής της αγανάκτησης πλατιών λαϊκών δυνάμεων, που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο πλήττονται από τις κυβερνητικές παρεμβάσεις στην Εκπαίδευση.

Αν περιοριστούμε μόνο στα ζητήματα της επικαιρότητας, δεν μπορεί κανείς να παραβλέψει ότι **η διαφορά της πρότασης Κεραμέως για την πρόσβαση από την πρόταση Γαβρόγλου, αφορά μόνο την εισαγωγή ενός συντελεστή επί του μέσου όρου της βαθμολογίας** και τα φληναφήματα που δόθηκαν ιδεολογικοποιούν τις προτεινόμενες παρεμβάσεις.

Θα πρέπει, επίσης, να θυμίσουμε ότι αντίστοιχα επιχειρήματα με αυτά που τώρα επικαλείται η κυβέρνηση σε ό,τι αφορά το ζήτημα των κολεγίων είχε επικαλεστεί και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το 2017, όταν προώθησε την απλοποίηση και επιτάχυνση των διαδικασιών για την αναγνώριση των πτυχίων των κολεγίων, δίνοντας και τη δυνατότητα σε αποφοίτους κολεγίων με αναγνωρισμένη επαγγελματική ισοτιμία να μπορούν να συμμετέχουν στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ για εισαγωγή στο Δημόσιο.

Τέλος, αξίζει να επισημανθεί πως **το «Σχέδιο Πισσαριδης», σε ό,τι αφορά τα της Εκπαίδευσης, περιέχει σε αναθεωρημένη μορφή σχεδόν κάθε πρόταση που είχε εξαγγελθεί με τον έναν ή τον άλλον τρόπο από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ**, αλλά δεν έμελλε να υλοποιηθεί επί των ημερών της. Το πλέον εύγλωπτο παράδειγμα είναι η πρόταση για ενός είδους επανίδρυση των ΤΕΙ, αυτήν τη φορά με τη μορφή προγραμμάτων κατάρτισης, περιορισμένης διάρκειας και προσαρμοσμένων κάθε φορά στις στοχεύσεις κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, ως προς το περιεχόμενο, τη γεωγραφική τους θέση και τη δομή τους. Πρόταση που αποτελεί επί της ουσίας μια διαφορετική εκδοχή των διετών προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης υπό την αιγίδα των πανεπιστημίων, που προέβλεπε ο νόμος Γαβρόγλου.

Αν μη τι άλλο, καλύτερο «μυστικοσύμβουλο» δεν θα μπορούσε να βρει η κυβέρνηση..!

Μπαίνουμε μπροστά για την οργάνωση της πάλης ενάντια στην επιχειρηματική λειτουργία σχολείων και πανεπιστημίων

Όσοι ορέγονται να δουν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια να λειτουργούν σαν επιχειρηματικοί όμιλοι, με τμήματα HR (Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων) να επιλέγουν ποιος είναι κατάλληλος να σπουδάσει, σκετιούριτι στην είσοδο, τα όργανα καταστολής να προστατεύουν την επιχειρηματική τους λειτουργία, και πλασιέ «πιστοποιημένων εκπαιδευτικών υπηρεσιών και προϊόντων» να ψαρεύουν πελάτες μέσα κι έξω από αυτά, θα βρεθούν αντιμέτωποι με την αποφασιστικότητα και τη δυναμική αντίδραση όσων πλήττονται από την πολιτική της κυβέρνησης, που συνεχίζει στο δρόμο των προκατόχων της.

Η σπουδή της κυβέρνησης να υιοθετήσει και να προωθήσει σχεδόν κάθε πρωτοβουλία για την Ανώτατη - και όχι μόνο - Εκπαίδευση που άφησαν ημιτελή και δεν πρόλαβαν να ολοκληρώσουν οι προκάτοχοί της (από την αναγνώριση των κολεγίων μέχρι το σύστημα πρόσβασης, κι από τα διδάκτρα σε προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μέχρι τη θέσπιση δομών κατάρτισης κατ' επιταγή του ΣΕΒ) αποδεικνύει την αγαστή σύμπλευση των αστικών κομμάτων με τις επιταγές του κεφαλαίου για τις αναδιαρθρώσεις στην Εκπαίδευση.

Η κυβέρνηση είναι γελασμένη αν νομίζει ότι θα μπορέσει σε αυτήν τη συγκυρία να καταφέρει ένα ακόμα σοβαρό πλήγμα στα δικαιώματα της νεολαίας σε σπουδές, δουλειά και ζωή. Η δράση των δυνάμεων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ όλο το προηγούμενο διάστημα, ακόμα και στις συνθήκες του lockdown, στα σωματεία και τους συλλογικούς φορείς των εκπαιδευτικών, των γονιών, των μαθητών, των φοιτητών, των μελών ΔΕΠ, σε όλους τους χώρους της Εκπαίδευσης, οι πρωτοβουλίες στις οποίες συνεχίζουμε να πρωτοστατούμε, έχουν αποδείξει ότι μπορεί να οργανωθούν σε όλους τους χώρους της Εκπαίδευσης εστίες αντίστασης και πάλης για την αγωνιστική διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών μας. **Να μην τολμήσει η κυβέρνηση να φέρει τέτοιες αλλαγές ούτε τώρα ούτε ποτέ!**

*Το κείμενο είναι αναδημοσίευση άρθρου από το Ριζοσπάστη 30.12.2020

Εκεί που υπάρχει πανεπιστημιακή αστυνομία...

Πολλά έχουν ακουστεί τα τελευταία χρόνια για την ανάγκη προστασίας των φοιτητών από υπαρκτά φαινόμενα εγκληματικότητας μέσα στις σχολές. Κυβέρνηση, εφημερίδες και ΜΜΕ από τη μια συσκοτίζουν τις αιτίες αυτών των φαινομένων, κι από την άλλη τα αξιοποιούν για την προώθηση αντιδραστικών μέτρων, ένταση της καταστολής, με το περίβλημα της «προστασίας των φοιτητών». Τέτοιο μέτρο είναι η κατάργηση του ασύλου, αλλά και η ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας από την κυβέρνηση, η οποία στο άψε σβήσε ανακοίνωσε την πρόσληψη 1000 αστυνομικών και τώρα συζητάει σε ποια πανεπιστήμια θα «μοιραστούν», την ίδια ώρα μάλιστα που δεν έχει πάρει κανένα μέτρο για το ασφαλές άνοιγμα των Πανεπιστημίων, με πολλά από αυτά να μένουν κλειστά σχεδόν ένα χρόνο.

Στο προηγούμενο τεύχος του «Οδηγητή» δημοσιεύσαμε ρεπορτάζ από την κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές σε πανεπιστήμια της Γερμανίας και της Αγγλίας εν μέσω πανδημίας. Συνεχίζοντας αυτή την προσπάθεια θα ρίξουμε μια ματιά σε χώρες που η ίδια η κυβέρνηση επικαλείται συχνά το τελευταίο διάστημα, ως παραδείγματα προς μίμηση, ειδικά γύρω από το κομμάτι της πανεπιστημιακής αστυνομίας.

Η «ήπια καταστολή», ο Καναδάς και το «μοντέλο Κέμπριτζ»

Σε μια προσπάθεια να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, αλλά και να δείξει το «ευαίσθητό» της πρόσωπο, η κυβέρνηση διαβεβαιώνει ότι με το νέο μέτρο θα εφαρμόζει μόνο «ήπια καταστολή», παραπέμποντας μάλιστα σε παραδείγματα χωρών όπως ο Καναδάς και η Αγγλία.

Για να δώσουμε μια εικόνα του μεγέθους της κοροϊδίας ενδεικτικά να πούμε ότι στον Καναδά το 87% των πανεπιστημιοπόλεων έχει αστυνομικούς, στην πλειοψηφία τους ένοπλους, ενώ οι αναφορές στο πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ μόνο γέλιο μπορούν να προκαλέσουν, αφού η «αστυνομία» εκεί είναι ένα σώμα εξοπλισμένο με σκίπτρα και ρόμπες, απομεινάρια της εποχής που ιδρύθηκε (συγκεκριμένα το 1825).

Αμερική

Στις ΗΠΑ στο πρώτο μισό του 20^{ου} αιώνα ο θεσμός της πανεπιστημιακής αστυνομίας ήταν άγνωστος στους περισσότερους φοιτητές, αφού απειροελάχιστα πανεπιστήμια είχαν δικές τους αστυνομικές δυνάμεις. Αυτό άλλαξε δραματικά τη δεκαετία του 60' όταν με το φούντωμα των φοιτητικών κινητοποιήσεων, το ένα μετά το άλλο, άρχισαν τα πανεπιστήμια να ιδρύουν δικά τους αστυνομικά τμήματα, ακόμα και μέσα στις πανεπιστημιοπόλεις. Σήμερα το 90% των ιδιωτικών πανεπιστημίων και σχεδόν όλα τα δημόσια με περισσότερους από 2500 φοιτητές έχουν δική τους αστυνομία, η οποία σε πολλές περιπτώσεις είναι ένοπλη.

Περι ασφάλειας

Το επιχείρημα της κυβέρνησης ότι με αυτό τον τρόπο προστατεύονται οι φοιτητές και καταπολεμάται η εγκληματικότητα χρησιμοποιούν και οι διοικήσεις των πανεπιστημίων στις ΗΠΑ, αν και τα ίδια τα στοιχεία τους διαψεύδουν.

Χαρακτηριστικό είναι ότι Εθνικό Κέντρο Στατιστικών για την Εκπαίδευση στις ΗΠΑ παρατηρεί αύξηση της εγκληματικότητας στα πανεπιστήμια από το 2016, ενώ από το 2001 μέχρι το 2017 στις πανεπιστημιοπόλεις έχουν αυξηθεί οι σεξουαλικές επιθέσεις κατά 372% και οι φόντοι, χωρίς να δίνει στοιχεία για το δεύτερο. Ταυτόχρονα παρατηρείται αύξηση της διακίνησης και χρήσης ναρκωτικών.

Η παρουσία αστυνομίας στις σχολές όχι μόνο δεν έλυσε κανένα από τα προβλήματα των φοιτητών, αλλά αντίθετα όξυνε φαινόμενα ρατσιστικών επιθέσεων, στοχοποίησης φοιτητών που αγωνίζονται, ενώ η αστυνομία είναι υπεύθυνη ακόμα και για εν ψυχρώ δολοφονίες φοιτητών και εργαζομένων, όπως το 2015 όταν μέλος της πανεπιστημιακής

Επίθεση με σπρέι πιπεριού το 2011 σε φοιτητές που πραγματοποιούσαν καθιστική διαμαρτυρία. Μάλιστα στο συγκεκριμένο πανεπιστήμιο οι αστυνομικοί έχουν «ελαφρύ» οπλισμό, όπως γκλοπ, σπρέι και χειροπέδες.

ακής αστυνομίας δολοφόνησε άοπλο αφροαμερικανό κοντά στην πανεπιστημιούπολη του Σινσινάτι ή το 2019, όταν φοιτήτρια του Yale δέχτηκε 16 σφαίρες από αστυνομικούς δίπλα στη σχολή της.

Στο στόχαστρο μπαίνουν οι αγώνες των φοιτητών

Ό,τι «χάνει» η πανεπιστημιακή αστυνομία στις ΗΠΑ στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας, το «κερδίζει» στην ικανότητά της να τρομοκρατεί και να καταστέλλει φοιτητές και εργαζομένους, όταν αυτοί κινητοποιούνται. Για αυτό το σκοπό τα πανεπιστήμια ξοδεύουν τεράστια ποσά, για εξοπλισμό και αστυνομικούς. Χαρακτηριστικά το πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια ξοδεύει 138 εκατομμύρια ετησίως για τις αστυνομικές του δυνάμεις, περισσότερα δηλαδή από όσα διαθέτει για ανάγκες των φοιτητών σε συμβούλους εκπαίδευσης, κοινωνικούς λειτουργούς και

ψυχολόγους.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ορισμένες από τις «χρυσές σελίδες» στο βιογραφικό της πανεπιστημιακής αστυνομίας των ΗΠΑ, που αποδεικνύουν ότι εχθρός τους είναι οι αγώνες φοιτητών και εργαζομένων.

Βίαιη επίθεση το 2018 σε εργαζόμενο πανεπιστημίου που συμμετείχε σε πικετοφορία μπροστά από κτίριο της διοίκησης του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια.

Το Δεκέμβριο του 2019 το Χάρβαρντ πλήρωσε 185.000 δολάρια στην αστυνομία του Κέμπριτζ για τη «βοήθεια» που παρείχε κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων της ένωσης αποφοίτων του Πανεπιστημίου. Η «αλληλεγγύη» και η αλληλοβοήθεια των κατασταλακτικών μηχανισμών δεν είναι σπάνιο φαινόμενο. Σε «ιδιαίτερες συνθήκες», όπως οι κινητοποιήσεις φοιτητών και εργαζομένων, συχνά ένα πανεπιστήμιο «νοικιάζει» αστυνομικούς από ένα άλλο.

Την άνοιξη του 2019 η πανεπιστημιακή αστυνομία του Ντέιβις επιτίθεται με γκλοπ και δακρυγόνα σε φοιτητές που κινητοποιούνταν ενάντια στην αύξηση των διδάκτρων, συλλαμβάνοντας 17. Στην επιχείρηση αξιοποιήθηκε «δανεικός» εξοπλισμός από την εθνοφυλακή.

ΑΠΟΦΑΣΗ
του Κεντρικού Συμβουλίου

της

ΚΝΕ

Συμπεράσματα από τις μαθητικές κινητοποιήσεις του 2020

Το δίκιο των μαθητών νίκησε! Ο αγώνας συνεχίζεται!

Δεκέμβρης 2020

Η πείρα από τις μάχες που δώσαμε όπλο για τη συνέχεια

Το Κεντρικό Συμβούλιο της ΚΝΕ απευθύνει κάλεσμα στα μέλη και τους φίλους της ΚΝΕ, στους πρωτοπόρους μαθητές που βρεθήκαμε μαζί στις μαθητικές κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος να συζητήσουμε την πλούσια πείρα που αποκτήσαμε όλοι μαζί από αυτή τη μάχη, να ανταλλάξουμε ιδέες και απόψεις για το πως θα δυναμώσουμε ο αγώνας στην κρίσιμη και πρωτόγνωρη κατάσταση που ζούμε για τη ζωή και το σχολείο που έχουν ανάγκη οι μαθητές.

Η συγκεκριμένη Απόφαση του ΚΣ, που δημοσιεύουμε στον «Οδηγητή», στο πλαίσιο των συνολικότερων εκτιμήσεων που έκανε και η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ για τη δράση του Κόμματος κατά το δεύτερο κύμα πανδημίας, κάνει προσπάθεια να συνοψίσει τα βασικά συμπεράσματα που βγαίνουν από τις μαθητικές κινητοποιήσεις, την καθοριστική συμβολή της ΚΝΕ, τη διπλή που αναπτύχθηκε τόσο με την κυβέρνηση όσο και με τις άλλες δυνάμεις, ζητήματα που θέλουμε να βελτιώσουμε στη δουλειά μας το επόμενο διάστημα.

Πριν απ' όλα όμως αισθανόμαστε την ανάγκη να πούμε στον καθέναν από εσάς ένα μεγάλο μπράβο για τις μάχες που δώσατε.

Όχι απλά γιατί, ομολογουμένως οι φετινές μαθητικές κινητοποιήσεις ήταν σίγουρα οι μεγαλύτερες της τελευταίας δεκαετίας.

Επί δυο μήνες πραγματοποιήθηκαν καταλήψεις σε πάνω από

1300 σχολεία της χώρας,

κινητοποιήθηκαν πάνω από

30.000 μαθητές

σε εκατοντάδες πορείες σε πάνω από

70 πόλεις, χωριά και Δήμους

της Αθήνας πανελλαδικά.

Οι αγώνες των μαθητών είχαν προωθημένο χαρακτήρα διεκδίκησης αιτημάτων, που ως ένα βαθμό αντανακλούν σύγχρονες ανάγκες με βάση τις εξελίξεις της εποχής και τα προβλήματα που έχουν προκύψει από τη διαχείριση της πανδημίας. Και γι' αυτό ξεχώρισαν για τη **σημαντική διάρκεια, τη μαχητικότητα και τη πολυμορφία** που είχαν μέσα σε τόσο δύσκολες συνθήκες.

Καλά κάνετε και αισθάνεστε νικητές στη σύγκρουση με την κυβερνητική πολιτική. Είστε.

Ιδιαίτερα οι μαθητές - μέλη της ΚΝΕ, μαζί με έναν σημαντικό αριθμό πρωτοπόρων μαθητών είχαν καθοριστικό ρόλο τόσο στη μαζικότητα όσο και στο περιεχόμενο του αγώνα. Για να ακουστεί, να μαζικοποιηθεί και να δυναμώσει το μαθητικό κίνημα, να αντιπαρατεθεί με την κυβερνητική προπαγάνδα πως «όλα πάνε καλά», πως «πρέπει απλά να περιμένουμε να περάσει η πανδημία», «να μη ζητάμε και πολλά - πολλά». Για να συγκρουστούν οι μαθητές μέσα σε ένα κλίμα αυξανόμενης καταστολής και αυταρχισμού. Προσπάθεια που δεν περιορίζεται προφανώς μόνο στο μαθητικό κίνημα αλλά που με πρόσχημα την πανδημία πέρασε σε ανώτερο επίπεδο με την απαγόρευση των συναθροίσεων, την περαιτέρω υπονόμευση του απεργιακού δικαιώματος, γιατί στοχεύει όποιον σηκώνει κεφάλι.

Οι μαθητικές κινητοποιήσεις άφησαν και αυτές το στίγμα τους στην «οργανωμένη απειθαρχία» του λαού μας, όπως εκφράστηκε στον αγωνιστικό εορτασμό της Πρωτομαγιάς, του Πολυτεχνείου, σε απεργιακές μάχες, σε μικρότερες ή μεγαλύτερες δράσεις. Έστειλαν το μήνυμα ότι ο αγώνας και η διεκδίκηση δεν κάνουν «διάλειμμα», τη στιγμή μάλιστα που ο λαός αφήνεται απροστάτευτος και δέχεται νέα επίθεση στα δικαιώματά του. Το Κόμμα μας και η ΚΝΕ έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να στηρίξουν τον αγώνα του λαού μας στην αντιπαράθεση με την κυβέρνηση, το κεφάλαιο και τα επιτελεία του,

Αυτοί οι αγώνες στέλνουν μήνυμα στην κυβέρνηση που κλιμακώνει την επίθεση στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα του λαού, προχωρά σε αντιδραστικές αλλαγές στην Υγεία, στην Παιδεία, την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, πως υπάρχει μια κρίσιμη μάζα που δε τσιμπά στα παραμύθια της κυβέρνησης και δεν εναποθέτει τις ελπίδες της στα δισεκατομμύρια της ΕΕ που ακούει συνεχώς πως θα βοηθήσουν δήθεν το λαό. Γιατί ξέρει πως η συντριπτική πλειοψηφία και αυτών των χρημάτων θα κατευθυνθεί για τους λίγους και τα κέρδη τους, τους μεγαλοεπιχειρηματίες, τους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες. Όπως γίνεται πάντα. Ξέρει επίσης πως δίπλα στην κυβέρνηση, λένε συνειδητά ψέματα και τα άλλα κόμματα του συστήματος, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΙΝΑΛ που έχουν ίδιους σκοπούς, αλλά μεταμφιέζονται με δήθεν διαφορετικές προτάσεις σε «φίλους του λαού». Που συμφώνησαν με την κυβέρνηση πως σε «έκτακτες συνθήκες» η διεκδίκηση και ο αγώνας πρέπει να αναστέλλονται με το πρόσχημα της «ατομικής ευθύνης». Που καλλιεργούν ξανά, λες και έχουμε μνήμη χρυσόψαρου, πως μια άλλη κυβέρνηση θα τα «έκανε καλύτερα».

Μας γεμίζει ελπίδα και αισιοδοξία πως **αυτός ο αγώνας άφησε το αποτύπωμά του και στις μαθητικές εκλογές** που ακολούθησαν με τη διαμορφώση εκλογικού κριτηρίου για αγωνιστικά μαθητικά συμβούλια σε περισσότερους μαθητές. **Οι χιλιάδες εκλεγμένοι σε όλη τη χώρα μαθητές μέλη και φίλοι της ΚΝΕ που αναγνωρίστηκαν από το σχολείο τους ως οι αγωνιστές εκπρόσωποί, οι πάνω από 30 νέες Συντονιστικές Επιτροπές Μαθητών σε όλη τη χώρα** είναι όπλα στα χέρια των μαθητών για την επόμενη μέρα.

Την επόμενη μέρα που θα είναι διαφορετική. Όχι απλά γιατί τα περιοριστικά μέτρα κάποια στιγμή θα τελειώσουν. Αλλά γιατί θα επιστέψουμε σε μια καθημερινότητα που θα καθορίζεται πια από νέα στοιχεία. Αυτά της εκδήλωσης -ακόμα μια φορά- μιας νέας οικονομικής κρίσης που έχει επιπτώσεις στις ζωές μας, αυτά των ολοένα και μεγαλύτερων πολεμικών συγκρούσεων σε όλο τον κόσμο και στη γειτονιά μας, κατί που απαιτεί από εμάς να δυναμώσουμε την αλληλεγγύη όσο και την ετοιμότητά μας.

Την επόμενη μέρα που, αν η κυβέρνηση προχωρήσει τις εξαγγελίες της, το σχολείο θα έχει γίνει ακόμα χειρότερο. Οι μαθητές πέρα από απροστάτευτοι μέσα στα ίδια τους τα σχολεία, όποτε και αν αυτά ανοίξουν αφού ακόμα μια φορά η κυβέρνηση δεν παίρνει όλα τα απαραίτητα μέτρα, θα έχουν σημαντικά μορφωτικά κενά μετά το φιάσκο της τηλεκπαίδευσης. Θα δώσουν πιο σκληρές εξετάσεις με Τράπεζα Θεμάτων, με ένα νέο σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ που σκοπό έχει να μειώσει κατά πολύ τους εισακτέους.

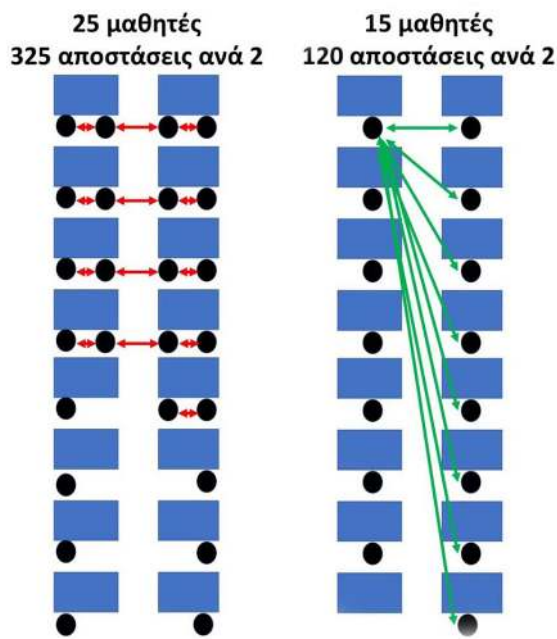
Μπορεί κάποιος να πει πως είμαστε χαμένοι από χέρι. Πως μας ετοιμάζουν μια ζωή αγώνα επιβίωσης για την κερδοφορία των καπιταλιστών. Μπορεί, όμως, ταυτόχρονα να δει και κάτι ακόμα που είναι διαφορετικό. Η πανδημία απέδειξε με έναν δικό της τρόπο πως υπάρχει και η δύναμη των πολλών. Πως οι αγώνες των μαθητών μετράνε, φοβίζουν την κυβέρνηση, τους υπολογίζει. Πως υπάρχουν ανεξάντλητες δυνατότητες να ζήσουμε καλύτερα, όπως μας αξίζει. Χρειάζεται να ανατρέψουμε αυτό που μας εμποδίζει. Να επιβάλουμε το δίκιο μας.

Μόνο με ψηλά το κεφάλι μπορούμε να «ανασάνουμε» πραγματικά. Να ανοίξουμε το δρόμο για τη ζωή που ταιριάζει στους νέους τον 21° αιώνα. Οι αγώνες που δώσαμε όλον αυτόν τον καιρό μας διδάσκουν πως μπορούμε να το τολμήσουμε μαζί.

Πως άνοιξαν τα σχολεία τον Σεπτέμβριο:

Στα σχολεία ήδη από τις πρώτες μέρες υπήρχε στους μαθητές, αλλά και σε τμήματα εκπαιδευτικών και γονιών (ίσως περισσότερο στα Δημοτικά αλλά έπαιξε ένα ρόλο), ένα κλίμα ανησυχίας και άγχους για την κατάσταση με την οποία άνοιξαν τα σχολεία. Ήταν ευδιάκριτα από την πρώτη στιγμή σε μεγάλο τμήμα μαθητών η έλλειψη προετοιμασίας για το άνοιγμά τους από μεριάς κυβέρνησης, τα ελλιπή μέτρα προστασίας της υγείας των μαθητών αλλά και αντιφατικές κατευθύνσεις που έφταναν στα σχολεία (με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τους μαθητές ανά τάξη και τις δηλώσεις Μαγιορκίνη).

Είχε μετρήσει, επιπλέον, στο να «μην έχουν και πολύ υπομονή» οι μαθητές, το γεγονός ότι τα σχολεία ήταν κλειστά πολύ καιρό, τα παιδιά βιώνουν μια πρωτόγνωρη κατάσταση με έντονη ανασφάλεια συνολικά, οι συνολικότερες δυσκολίες στη ζωή και στο σπίτι, τα οικονομικά και εργασιακά προβλήματα της οικογένειας καθόριζαν τη στάση τους.

Όταν προσπαθούσαν να πείσουν τους μαθητές πως είναι ασφαλείς στα σχολεία τους

Τέλος, η μικρή πείρα του Ιουνίου που φανέρωσε το πρόβλημα (παρά τα λίγα παιδιά στα σχολεία), η καθυστέρηση να ανοίξουν τα σχολεία για μία εβδομάδα λόγω κακής προετοιμασίας, αλλά και το ότι ξεκινούσε η σχολική χρονιά ξανά με αλλαγές στο εξεταστικό (η Τράπεζα Θεμάτων πέρασε μέσα στην πανδημία), ήταν επίσης από την αρχή ψηλά στη συζήτηση μέσα στα σχολεία.

Μετρώντας την κατάσταση, σωστά είχαμε εκτιμήσει πως ειδικά φέτος έχουν «πέσει πάνω» από τα σχολεία κατά το άνοιγμά τους όλες οι πολιτικές δυνάμεις με συγκεκριμένο σχέδιο και με δουλεμένα επιχειρήματα. Το πιο χαρακτηριστικό ήταν η υπερπροβολή από μεριάς κυβέρνησης του «αντιμασκιού» κινήματος διάφορων περιθωριακών ομάδων και συνωμοσιολογικών θεωριών, με ταυτόχρονη επίθεση στην ανευθυνότητα της νεολαίας. Η κυβέρνηση ήταν ξεκάθαρο πως επεδίωξε να βρει «βολικό» αντίπαλο στην προσπάθεια καλλιέργειας

κλίματος στους μαθητές πως η ίδια κάνει ότι μπορεί και πως το ζήτημα είναι η δική τους «ατομική στάση ευθύνης». Σε αυτό σιγόνταρε ένα μεγάλο μέρος στελεχών της ΝΔ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, Εκπαίδευση και μειοψηφίες Συλλόγων Γονέων. Από την άλλη ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ καλλιεργούσαν μια κριτική προς την κυβέρνηση περί ανευθυνότητας και ανικανότητας, βάζοντας κατά βάση μπροστά προβλήματα χωρίς να θέτουν αντίστοιχο διεκδικητικό πλαίσιο, οδηγώντας εύκολα στο συμπέρασμα πως δεν μπορεί να λυθεί και τίποτα, με πιο χαρακτηριστική την ανακοίνωση της νεολαίας ΚΙΝΑΛ που ζητούσε να λειτουργήσουν τα σχολεία αποκλειστικά με τηλεκπαίδευση. Η στάση όλων των παραπάνω κομμάτων σε μια πορεία άλλαξε και προσαρμοζόταν.

Η καθοριστική συμβολή της ΚΝΕ στην ανάπτυξη των μαθητικών αγωνιστικών διαθέσεων

Η προσπάθεια που έκανε η ΚΝΕ στην παραπάνω διαμορφωμένη κατάσταση ήταν ιδιαίτερα σημαντική. Το σχέδιό μας για να μπουν μαχητικά οι δικές μας μαθητικές δυνάμεις στα σχολεία, να δημιουργηθεί από την πρώτη μέρα αγωνιστικό κλίμα, σε έναν μεγάλο βαθμό έγινε πραγματικότητα. Παρά επιμέρους ανομοιομορφίες από Οργάνωση σε Οργάνωση, καθυστερήσεις ή αδυναμίες, μπορούμε να πούμε με σιγουριά πως η ΚΝΕ ηγήθηκε στη δημιουργία αγωνιστικού κλίματος στα σχολεία κόντρα στην επιχειρηματολογία της κυβέρνησης από την πρώτη κιόλας μέρα.

Τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ συνέβαλαν καθοριστικά ώστε η συντριπτική πλειοψηφία των σχολείων πανελλαδικά μέσα από πλατιά συζήτηση με χιλιάδες μαθητές και μέσα από τα συνθήματα που επέλεξαν οι ίδιοι οι μαθητές όπως: «Κάτω από τη μάσκα έχουμε φωνή - Μόρφωση και Υγεία για κάθε μαθητή» και «Η μάσκα δεν είναι η μόνη προστασία - Δώστε λεφτά για την Παιδεία», να στραπατσάρει το προαναφερθέν σχέδιο της κυβέρνησης. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, ακριβώς γιατί και οι μαθητές χάλασαν την εικόνα της κυβέρνησης που «τα κάνει όλα καλά» σε σχέση με τη διαχείριση της πανδημίας, παρά το γεγονός ότι συναντούσαμε διαταγμούς στην καθημερινή διαπάλη «αν μπορεί να κάνει και πολλά η κυβέρνηση, ότι το προσπαθεί». Κινητοποιήθηκαν με όρεξη μαθητές που την ίδια στιγμή επηρεάζονται από επιχειρήματα του συστήματος όπως: «να μην πάμε και τόσο κόντρα με την κυβέρνηση που το παλεύει», «φταίει το ελληνικό σύστημα Παιδείας, έξω είναι αλλιώς», «να μη συμμετέχει η ΚΝΕ στους αγώνες» και πολλά άλλα. Ίδιο ρόλο έπαιξε και η κλιμάκωση των συνθημάτων που υιοθέτησε το μαθητικό κίνημα στην πορεία («Έχουμε δίκιο! Ακούστε μας! Δε θέλουμε μία ακόμα χαμένη σχολική χρονιά! Είμαστε νικητές! Δε δεχόμαστε την κοροϊδία και την καταστολή ως απάντηση! Το δίκιο να γίνει πράξη! Δεν ξεμπερδεύετε μαζί μας»). Συνθήματα που υιοθετήθηκαν ακριβώς γιατί ήταν απλά, εύστοχα, έπιαναν και εξέφραζαν τον παλμό της πλειοψηφίας των μαθητών.

Από την πρώτη στιγμή προτάξαμε τα μέτρα προστασίας της υγείας των μαθητών και των οικογενειών τους, ενάντια στο γεγονός ότι η υγεία και η μόρφωση των μαθητών αντιμετωπίζονται ως κόστος από την κυβέρνηση, αξιοποιώντας διάφορα ζωντανά παραδείγματα. Αναδείξαμε τις τεράστιες ευθύνες της κυβέρνησης και την ολιγωρία της να πάρει μέτρα, χάνοντας τον πολύτιμο χρόνο του καλοκαιριού για να μην έχουν οι μαθητές εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση, να μην κρατήσουν στάση αναμονής. Αξιοποιήσαμε και άλλα παραδείγματα από την κατάσταση στους χώρους εργασίας στη χώρα μας, αλλά και παραδείγματα από άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Αυτή η προσπάθεια συνεχίστηκε με διάφορες αφορμές και ήταν σταθερά στον προσανατολισμό της ΚΝΕ, ιδιαίτερα μπροστά και στη δίκη της ΧΑ. Νωρίς, πριν ανοίξουν τα σχολεία, η ΚΝΕ τοποθετήθηκε για την υπερπροβολή του αντιμασκιού κινήματος ως «βολικού αντίπαλου» για την κυβέρνηση και υπερασπίστηκε την υπεύθυνη στάση που κράτησε η νεολαία ως απάντηση στην προσπάθεια της ΝΔ και άλλων να τη στοχοποιήσει.

Στην πορεία και όσο οι κινητοποιήσεις «φούντωναν», η ΚΝΕ και το Κόμμα πρώτοι σήκωσαν το «Οι μαθητές έχουν δίκαια αιτήματα- Ακούστε τους», ανέδειξε ιδιαίτερα το ζήτημα της καταστολής και της τρομοκράτησης των αγωνιστών μαθητών, την αναγκαιότητα να συνεχιστούν οι διεκδικήσεις των μαθητών συνολικά με το λαό. Σταθερά αναδείκνυε την ανάγκη ισχυροποίησης της ΚΝΕ στα σχολεία για να αποκτήσει διάρκεια και στόχευση ο αγώνας των μαθητών. Έκανε προσπάθεια να καλλιεργεί στους μαθητές που κυρίως κατέβαιναν στο δρόμο, έναν συνολικότερο προβληματισμό για το καπιταλιστικό σύστημα, για τη ρεαλιστικότητα των αιτημάτων τους σε σχέση με το πως θα μπορούσαν να είναι τα πράγματα, για το ότι «για να βρούμε το δίκιο μας, απαιτείται σύγκρουση με το σύστημα της εκμετάλλευσης, άλλη κοινωνία». Πως τελικά είναι νικηφόρα μια μάχη όταν προετοιμάζεται για την επόμενη, όταν αφήνει όσους αγωνίστηκαν πιο δυνατούς, πιο έμπειρους, όταν αφήνει νέες δομές στο κίνημα, όταν βοηθά πλατιές μάζες να βγάλουν σωστά συμπεράσματα. Και εν προκειμένω, ανεξάρτητα από το αν οι μαθητές επέλεξαν να εναλλάξουν μορφή αγώνα, περνώντας από μια πιο οξυμένη μορφή όπως είναι η κατάληψη σε κάποια άλλη, ανεξάρτητα αν τελικά ικανοποιούταν ένα μέρος ή και κανένα από τα αιτήματά τους.

Με καταστολή και συκοφαντία για να φιμώσει τη φωνή των μαθητών

Η κυβέρνηση της **ΝΔ** έκανε διάφορες προσαρμογές στη στάση της απέναντι στο μαθητικό κίνημα, ανάλογα και με πίεση που της ασκούσε, με σκοπό πάντα το να περιοριστούν οι αντιδράσεις. Η πρώτη προσπάθεια για συκοφάντησή τους που ήρθε σε συνέχεια μιας υπερπροβολής του «αντιμασκικού» κινήματος πριν καν ανοίξουν τα σχολεία, έπεσε γρήγορα στο κενό και δε κυριάρχησε παρά τις προσπάθειες. Η καταστολή σε κάθε επίπεδο (εισαγγελίες, χημικά, ΜΑΤ, συλλήψεις), πήγαινε μαζί με τη συζήτηση περί μειοψηφιών, εκβιασμών για τηλεαπουσίες και τηλεκπαίδευση, συζήτηση που την πήραν πάνω τους τα στελέχη της κυβέρνησης στην εκπαίδευση και σε γονείς με το επιχείρημα «έχετε δίκιο, αλλά...», έφτασε τελικά στην αποδοχή της Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών Αθήνας στο Υπουργείο για κατάθεση των αιτημάτων των μαθητών, χωρίς φυσικά να δώσει κάποια ουσιαστική λύση. Σε αυτά τα ζητήματα, πέρα από την προσπάθεια που έκαναν οι δυνάμεις μας μέσα στα σχολεία τους για να απλώνεται η συζήτηση και να γίνονται συλλογικές διαδικασίες, επιλέξαμε να σηκώσουμε στη συζήτηση και σε συσκέψεις της ΚΝΕ με μαθητές, το ζήτημα της μειοψηφίας, δουλέψαμε επιχειρήματα που να αποκαλύπτουν την ουσία της αστικής δημοκρατίας. Μικρή ήταν η προσπάθεια να παρέμβει σε πλαίσια πάλης σχολείων, π.χ. σε κάποια σχολεία καθηγητές της ΝΔ έλεγαν στους μαθητές να υιοθετήσουν αίτημα για να ξεκινήσει η αξιολόγηση, προσπάθεια που αποκρούστηκε όπου η ΚΝΕ καλλιέργησε ερωτήματα γύρω από την αξιολόγηση: «Ποιος θα την κάνει, με ποιο σκοπό;». Τα παραπάνω, σε συνδυασμό και με αντιμετώπιση των μαθητικών κινητοποιήσεων από μερίδα των ΜΜΕ με τον ίδιο τρόπο έχουν επιδράσει στο να υπάρχει ένα γενικό συναίσθημα, που σε συνδυασμό με την πορεία της πανδημίας εκφράζεται με την άποψη «η κυβέρνηση έχει άδικο, οι μαθητές έχουν δίκιο».

Οι μαθητές δε... λογαριάστηκαν μετά!

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** έκανε προσπάθεια σε μια πορεία και όσο φούντωναν οι καταλήψεις να καπηλευτεί τις μαθητικές κινητοποιήσεις με διάφορους τρόπους, κύρια μέσω των δυνάμεών του στους καθηγητές αλλά και σε ορισμένα ΜΜΕ, προβάλλοντας και υιοθετώντας - σε έναν βαθμό - τα αιτήματα των μαθητών, ασκώντας κριτική στην κυβερνητική πολιτική. Εκτιμάμε πως δεν επιτεύχθηκε το σχέδιό του να καρπωθεί την κατάσταση στα σχολεία για επανασυσπείρωση δυνάμεων. Επέμενε και πιο ειδικά στο ζήτημα της καταστολής. Οι δυνάμεις μας, χωρίς να κυριαρχεί αυτό στην προπαγάνδα μας, θύμιζαν στους μαθητές το πώς πέρασε ο νόμος Γαβρόγλου ή τι καταστολή δεχόταν οι μαθητικοί αγώνες και επί **ΣΥΡΙΖΑ**. Ενισχύσαμε και τη συζήτηση γύρω από το «θα λογαριαστούμε μετά», και πόσο κακό θα έκανε αυτό στους μαθητικούς αγώνες αν υιοθετούνταν σαν λογική. Ο **ΣΥΡΙΖΑ** δεν επεδίωξε γενικά να κατέβουν οι μαθητές στο δρόμο, να εκφραστούν αγωνιστικά - ορισμένες φορές έβαλε και εμπόδια. Εξάιρεση αποτελεί η μέρα της Πανελλαδικής Απεργίας της ΑΔΕΔΥ και της δίκης της ΧΑ, που προσπάθησε να κινητοποιήσει μαθητές.

Οι υπόλοιπες δυνάμεις

Ο **οπορτουниστικός χώρος** είχε σοβαρή αδυναμία να έχει δικό του σχέδιο και κατά βάση ακολουθούσε τον δικό μας σχεδιασμό. Ακόμα και εκεί που έχει κάποιες δυνάμεις παραμένει μακριά από τη μεγάλη μάζα μαθητών. **Η ουσία είναι πως κατά βάση δεν αφήσαμε εμείς σχεδόν κανένα περιθώριο να πάρει σε κάποιο ζήτημα πρωτοβουλία.** Ξεχωρίζουμε τα ζητήματα που δουλεύει απέναντί μας: κομματικό-καθοδηγούμενο Συντονιστικό, συστημικό ΚΚΕ σε σχέση με τα θέματα του φύλου και άλλα. Ότι η ΚΝΕ προσπαθεί να επιβάλει δικά της αιτήματα στο μαθητικό κίνημα για να το πολιτικοποιήσει στη δική της γραμμή, φτάνοντας στο σημείο να κάνουν αντιπαράθεση σε πλαίσια σχο-

«Ξέρουμε πως κυβερνήσεις και Υπουργοί αλλάζουν και πάντα στα συρτάρια τους έχουν νομοσχέδια που κάνουν χειρότερο το σχολείο μας. Μονό οι αγώνες μας μπορούν να το κάνουν καλύτερο. Αυτή είναι η ουσία».

λείων για να βγουν οι διεκδικήσεις ενάντια στο ΝΑΤΟ και τους πολεμικούς εξοπλισμούς ως δήθεν «αιτήματα της ΚΝΕ». Η επίθεση πως η ΚΝΕ προδίδει το μαθητικό κίνημα γιατί δεν προτείνει καταλήψεις διαρκείας. Σε αυτή τη φάση έχει προβάλλει μαζί με το **ΣΥΡΙΖΑ** το «Κεραμέως παραιτήσου!» ως κύριο αίτημα συνέχισης των μαθητικών κινητοποιήσεων, κάτι που δε θέλουμε να οδηγήσει σε μια αδιέξοδη συζήτηση αλλά να προβάλλουμε μαχητικά την ουσία των κυβερνητικών αλλαγών δεμένη με την πείρα των μαθητών. Είναι χαρακτηριστική η απάντηση που έδωσε μαθήτρια - μέλος της ΚΝΕ σε συνέντευξη λέγοντας πως «*Αν παραιτηθεί η Κεραμέως ή την παραιτήσουν είναι αρχικά δικό της θέμα. Να είστε σίγουροι πως η μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών θα χαρεί με κάτι τέτοιο. Άρα, ναι δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με το να παραιτηθεί. Από εκεί και πέρα δε γεννηθήκαμε το 2020. Ξέρουμε πως κυβερνήσεις και Υπουργοί αλλάζουν και πάντα στα συρτάρια τους έχουν νομοσχέδια που κάνουν χειρότερο το σχολείο μας. Μονό οι αγώνες μας μπορούν να το κάνουν καλύτερο. Αυτή είναι η ουσία.*».

Ο **λεγόμενος αντιεξουσιαστικός χώρος** κάνει προσπάθεια να εγκλωβίσει μαθητές που αισθάνονται μια θολή αγανάκτηση για την κατάσταση και ταυτίζεται σε πολλές περιπτώσεις τόσο με το **ΣΥΡΙΖΑ** όσο και με τον οπορτουниστικό χώρο (κύρια σε θέσεις που διατυπώνει περί αυταρχικής, εμμονικής κυβέρνησης). Έκανε, όμως και ταυτόχρονη προσπάθεια να παρέμβει στις μαθητικές καταλήψεις με δυνάμεις έξω από τα σχολεία, οπτική προπαγάνδα. Τα αιτήματά του για περισσότερους μαθητές ανα τάξη γιατί διαφορετικά αυξάνεται ο αυταρχισμός και η επιτήρηση, η ταύτισή του με θεωρίες συνωμοσίας (κάτω οι μάσκες, μάσκες=φίμωτρα), βγάζουν σταθερά λάδι την κυβέρνηση.

Οι **φασίστες** ως αντανάκλαση και των συνολικότερων εξελίξεων, κατά βάση περιθωριοποιήθηκαν γιατί συντάχθηκαν με το «nomask» και ακόμα και σε σχολεία που ηγήθηκαν στην αρχή να κλείσουν (μαζί κυρίως με γονείς που ανήκουν σε αυτό το χώρο), σε μια πορεία το κλίμα αντιστράφηκε, με εξαίρεση κάποια μεμονωμένα σχολεία. Σήκωσε, στη συνέχεια, περισσότερο το θέμα της απαγόρευσης των παρελάσεων της 28^{ης} Οκτωβρίου, κυρίως διαδικτυακά και με κάποια πανό σε σχολεία.

Η Κυβέρνηση της ΝΔ, το Υπ. Παιδείας και συγκεκριμένα ΜΜΕ διαστρέβλωσαν τα αιτήματα των μαθητικών κινητοποιήσεων, παρουσιάζοντάς τους ως «αρνητές της μάσκας».

Γιατί ήταν διαφορετικές αυτές οι μαθητικές κινητοποιήσεις;

Σε όλα τα παραπάνω πρέπει να ξεχωρίσουμε ένα ιδιαίτερο ζήτημα, που είναι ιδιαίτερα σημαντικό και καθόρισε σε μεγάλο βαθμό και στο να αποκτήσουν διάρκεια οι μαθητικές κινητοποιήσεις. **Η διεκδίκηση της προστασίας της υγείας των μαθητών και των οικογενειών τους κόντρα στην κυβερνητική πολιτική που αντικειμενικά κυριαρχεί λόγω και της αναζωπύρωσης της πανδημίας, φυσικά ήταν το αντικειμενικό έδαφος για να ξεδιπλωθούν οι μαθητικές κινητοποιήσεις. Όμως, όσο σαν Οργάνωση κάναμε προσπάθεια να αγγίζουμε και άλλα θέματα που προβληματίζουν και διαμορφώνουν κριτήριο στους μαθητές, τόσο δίναμε καλύτερο προσανατολισμό, προβληματίζαμε κάποια πρωτοπόρα παιδιά συνολικότερα, δυναμώναμε το κίνητρο για να συνεχιστεί ο αγώνας. Δεν είναι η πρώτη φορά που κάνουμε εκτίμηση πως τους μαθητές τους κινητοποιεί το σύνολο της ζωής τους. Αυτή τη φορά, αυτό φάνηκε πιο ευδιάκριτα:**

Η κατάσταση στο σχολείο σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση που χτυπά τις οικογένειες των μαθητών παραμένει κύριος παράγοντας που κινητοποιεί τους μαθητές, εκφράζεται συνεχώς προβληματισμός «γιατί είναι έτσι το σχολείο» μαζί με χίλια δυο επιχειρήματα που ρίχνει ο αντίπαλος. Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που οι μαθητές τοποθετούνται ενάντια στην Τράπεζα Θεμάτων και επιχειρηματολογούν: «οι γονείς μας χάνουν τις δουλειές τους, τα σχολεία ανοιγοκλείνουν λόγω covid, και η κυβέρνηση επιλέγει να τα κάνει ακόμα πιο εξετασιοκεντρικά». Το ζήτημα της καταστολής, που εκφράστηκε με κάθε τρόπο στους μαθητές αυτή την περίοδο (εισαγγελίες, αστυνομία στα σχολεία, χημικά, ΜΑΤ, συλλήψεις μαθητών κ.ο.κ.), είναι πολύ ψηλά στη συζήτηση μέσα στα σχολεία, ενταγμένο σε μια ευαισθησία που δείχνουν οι μαθητές για τα δικαιώματά τους, για το τι σημαίνει να είναι κανείς ελεύθερος, και δεν είναι τυχαία η άμεση κινητοποίηση μαθητών μετά την καταστολή στη μαθητική συγκέντρωση στο Υπουργείο, μετά την κράτηση μαθητών στη ΓΑΔΑ. Η κινητικότητα των μαθητών για τη δίκη της ΧΑ, με διάφορες δράσεις, επίσης αποδεικνύει πως οι μαθητές έχουν ευρύτερους προβληματισμούς και πως υπάρχει ένα σημα-

ντικό τμήμα μαθητών που παρακολουθεί περισσότερο αυτά τα ζητήματα και τη στάση του Κόμματος. Το ίδιο και ζητήματα που είναι στην επικαιρότητα, π.χ. η υποχρεωτική στράτευση στα 18, η 12μηνη θητεία, που σε συνδυασμό με την κατάσταση στο Αιγαίο και τα ελληνοτουρκικά, απασχολούν τμήματα μαθητών. Σε αυτή την κατεύθυνση η προσπάθεια να εντάξουμε πλευρές όπως «τα χρήματά των οικογενειών μας πάνε σε πολεμικούς εξοπλισμούς, όπως τα Rafale, στις ανάγκες του ΝΑΤΟ, αντί στην Παιδεία μας», άφησε αποτύπωμα σε μαθητές και γι' αυτό και πολεμήθηκε από την κυβέρνηση και συγκεκριμένα ΜΜΕ.

Έχει, λοιπόν, ιδιαίτερη σημασία να δυναμώσει και άλλο η προσπάθεια να ωριμάζει στη συνείδηση ενός τμήματος μαθητών που κινητοποιούνται η ανάγκη για γραμμή πάλης σε σύγκρουση συνολικά με το σύστημα, που γεννά κρίσεις, πολέμους, φασισμό, που μετατρέπει τη ζωή της νέας γενιάς σε αγώνα επιβίωσης. Να ενισχυθεί η προσπάθεια της ΚΝΕ και αυτοτελώς, αλλά και μέσα από την παρέμβαση των μελών της στο μαθητικό κίνημα για αιτήματα, συνθήματα που να βοηθούν στην παραπάνω κατεύθυνση, προφανώς κάθε φορά και με συγκεκριμένες αιχμές που αντικειμενικά υπάρχουν.

Το γεγονός πως η Οργάνωση κατάφερε να εκφράσει μια ανησυχία που υπήρχε στους μαθητές με αγωνιστική διάθεση, με την πρωτοβουλία των κινήσεων είναι παρακαταθήκη και αποδεικνύει έμπρακτα πως **οι δυνάμεις της ΚΝΕ μπορούν -αν καθοδηγηθούν και εξοπλιστούν, έχουν κάνει δικό τους ένα σχέδιο μάχης- να εκφράσουν αγωνιστικά και να απλώσουν διαθέσεις, όχι απλά να τις παρακολουθούν ή να προσπαθούν απλά να τις επηρεάσουν.** Δεν αναφερόμαστε μόνο εκεί που είχαμε εξ αρχής την πρωτοβουλία των κινήσεων. Αλλά και σε περιπτώσεις σχολείων που έκλειναν με ένα θολό «όχι στη χρήση μάσκας», μπορέσαμε να επιδράσουμε καθοριστικά στον προβληματισμό των μαθητών και η συζήτηση να αποκτήσει σωστή κατεύθυνση το πλαίσιο πάλης.

Σε έναν βαθμό μπορούμε να πούμε πως όλη η στάση του Κόμματος και κατ' επέκταση της ΚΝΕ την περίοδο του εγκλεισμού, η Πρωτομαγιάτικη Συγκέντρωση, το Διήμερο αλλά και η πετυχημένη διεξαγωγή των Φεστιβάλ, έχει μετρήσει στις μαθητικές μας δυνάμεις, αισθάνονται υπεροχή, αισθάνονται «από πάνω». Η στάση

Δράση μαθητών για την καταδίκη της ΧΑ

αυτή, όπου στηρίχτηκε καθοδηγητικά με όλα τα μέτρα πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά μέτρα έγινε κτήμα της ΚΝΕ και του Κόμματος πιο συνολικά, εκφράστηκε και στη συνέχεια.

Η δουλειά που έκανε και κάνει η ΚΝΕ στα σχολεία, η ύπαρξη ΚΝιτών μαθητών που έκαναν μια δουλειά στις τάξεις και τα σχολεία τους, η έστω και πιο πεσμένη- και λόγω πανδημίας- προσπάθεια η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας να μπλέκει πιο πλατιά εκλεγμένους μαθητές μέσα από ζωντανή συζήτηση και δράση στα σχολεία τους, η σταθερή παρουσία της ΚΝΕ έξω από τα σχολεία με γνωριμία μαθητών, ήταν η **δουλειά υποδομής** που μας βοήθησε στο φετινό άνοιγμα των σχολείων. Χωρίς αυτά, που σε καμία περίπτωση δεν αρκούν και σε πολλές περιπτώσεις είναι και πολύ μακριά από τις δυνατότητες που υπάρχουν, δε θα μπορούσαμε να παίξουμε πρωτοπόρο ρόλο, να εμπιστευτεί την ΚΝΕ ένα σημαντικό τμήμα μαθητών, πόσο μάλλον να επικρατήσουν τα συνθήματα και το πλαίσιο πάλης που προτεινάμε.

Ξεχωρίζει, τέλος η καλύτερη συνεργασία Κόμματος - ΚΝΕ σε επίπεδο σχολείου, Δήμου, περιοχής, στην οποία μετρήσαμε βήματα. Δεν αναφερόμαστε στην αναντικατάστατη βοήθεια που δόθηκε σε επίπεδο εκλεγμένων μας στην ΟΛΜΕ, στην ΑΣΓΜΕ, σε ενώσεις γονέων, ούτε στο γεγονός πως ακόμα και σε επίπεδο Δήμων και Περιφερειών έγινε προσπάθεια από τους εκλεγμένους μας με τη ΛΣ να αναδειχτούν και να τεθούν τα αιτήματα των μαθητών. Αναφερόμαστε κατά βάση σε μια προσπάθεια που έγινε να απασχολει καθημερινά και πολύπλευρα τις ΚΟ η βοήθεια στην ΚΝΕ, ειδικά στα ζητήματα τρομοκρατίας και καταστολής των μαθητών, στον συντονισμό και εμπλουτισμό του σχεδιασμού, στη στήριξη των ΤΣ, ακόμα και των μαθητικών ΟΒ. Ρόλο σε αυτό έπαιξαν και τα μέλη του Κόμματος που είναι χρωσμένα στην ΚΝΕ. Φυσικά, αυτά τα βήματα δεν είναι ενιαία, δεν εξαντλήθηκαν σε καμία περίπτωση δυνατότητες, όμως είναι σε θετική κατεύθυνση και μπορούν να γενικευτούν. Η έμπρακτη αυτή αλληλεγγύη βοήθησε αποφασιστικά τους μαθητές. Δεν είναι τυχαία, άρα, ούτε η αντανάκλαση της κινητοποίησης των μαθητών σε ευρύτερα τμήματα του λαού μας, ούτε το γεγονός ότι έδωσε ανάταση ακόμα και σε δικές μας δυνάμεις.

Σύλλογοι Γονέων και εκπαιδευτικών στάθηκαν δίπλα στους μαθητές

 εχωρίζουμε τις εξής πλευρές της καθοδηγητικής
 μας δουλειάς στις οποίες θέλουμε να μετρήσουμε
 αποφασιστικά βήματα

Η λειτουργία της μαθητικής ΟΒ να μπει στο επίκεντρο:

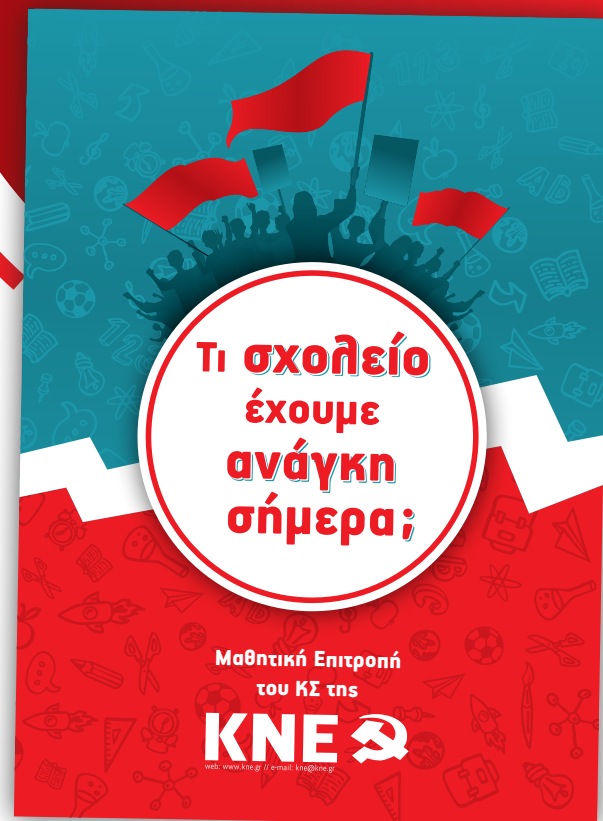
Η ολόπλευρη στήριξη της μαθητικής ΟΒ, όχι μόνο στις καμπές του κινήματος όπως αυτή, αλλά συνολικότερα, χρειάζεται να αντιστοιχηθεί με τις απαιτήσεις. Δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι από την καθοδηγητική φροντίδα που δείξαμε στη λειτουργία της μαθητικής ΟΒ κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων. Το ίδιο και στη μάχη των μαθητικών εκλογών που εκτιμάμε πως αν είχε στηριχθεί καλύτερα καθοδηγητικά η μάχη των μαθητικών εκλογών θα μπορούσαμε να έχουμε ακόμα καλύτερα αποτελέσματα.

Επιδιώκουμε να κατανοηθεί από όλους μας πως για να περπατάει τελικά στην πράξη και το σχέδιο παρέμβασής μας σε κάθε επίπεδο, είναι απαραίτητος όρος η συχνή και καλή συνεδρίαση της μαθητικής ΟΒ με εξοπλισμό των μελών της, σχεδιασμό για καθέναν ξεχωριστά που να παίρνει υπόψιν τις δυνατότητες του καθένα και να προσπαθεί να τις εξελίξει, με παράλληλο πρόγραμμα ιδεολογικής και πολιτικής δουλειάς, πρώτης επαφής με την κοσμοθεωρία και τις επεξεργα-

σίες μας, με την ιστορία του Κόμματος και του λαού μας, απαραίτητη στους συντρόφους μαθητές, διαπαιδαγωγικής τους.

Χρειάζεται να μπει στο επίκεντρο της καθοδηγητικής ματιάς, που να εκφραστεί τόσο στην καθημερινή σχέση που χτίζεται ανάμεσα στον μαθητικό καθοδηγητή και τον μαθητή, όσο και στην ενίσχυση του περιεχομένου της συζήτησης της μαθητικής ΟΒ, το γεγονός ότι οι σύντροφοι μαθητές είναι σε μια ηλικία που διαμορφώνεται η στάση τους και τα ενδιαφέροντά τους πιο συνολικά, τους προβληματίζουν διάφορα ζητήματα, έχουν διαρκώς ερωτήματα που τους επηρεάζουν. Έχουν ασχολίες, καθημερινότητα, παρέες. Αυτά πρέπει να απασχολούν πολύ περισσότερο και με υπομονή την καθοδήγησή μας, για να καλλιεργείται στους συντρόφους μαθητές αυτοπεποίθηση πως το Κόμμα μας έχει θέση για κάθε τι που τους απασχολεί, να διαπλάθεται μέσα στην ΚΝΕ μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα ενός νέου κομμουνιστή.

Τα παραπάνω δεν αναιρούν το γεγονός πως έχουν ξεχωρίσει σε κάθε Οργάνωση σύντροφοι μαθητές. Δεν αναφερόμαστε μόνο στους συντρόφους που ηγούνται Συντονιστικής της Αθήνας ή άλλων, που πήραν κυριολεκτικά πάνω τους την κατάσταση. Αλλά υπάρχουν σύντροφοι μαθητές που στη τάξη, στο σχολείο τους πήραν πάνω τους την αντιπαράθεση, την κινητοποίηση των συμμαθητών τους, έδρασαν μαζί με συμμαθη-

τές τους οι οποίοι γενικά δεν είναι κοντά στην ΚΝΕ. Υπάρχουν σύντροφοι που για πρώτη φορά έκαναν το βήμα να ανοιχτούν, αισθάνονται μεγαλύτερη σιγουριά και αυτοπεποίθηση. Νέα μέλη που αυτή η μάχη ήταν η πρώτη που έδωσαν ή που οργανώθηκαν πάνω στη φωτιά της μάχης. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως αυτή η σημαντική μερίδα συντρόφων εκλέχτηκε στη συνέχεια και στα μαθητικά συμβούλια, αναγνωρίζονται από το σχολείο τους ως οι αγωνιστές εκπροσωποί των συμμαθητών τους.

Να αναβαθμιστεί η δουλειά μας στα μαθητικά συμβούλια, στην καρδιά του μαθητικού κινήματος:

Σε σχέση με την πορεία του μαθητικού κινήματος, έγιναν βήματα στην οργάνωσή του, που όμως ακριβώς λόγω της φύσης του, δεν μπορούμε να τα θεωρήσουμε σε καμία περίπτωση δεδομένα.

Παραμένει ζήτημα προς κατάκτηση και επεξεργασία όμως, να ξεπερνάμε στην πράξη πως το μαθητικό κίνημα δεν είναι μόνο η κατάληψη και η πορεία. Όπως αποδείχτηκε είναι κρίσιμο να ηγούμαστε αυτών, αλλά δεν είναι μόνο αυτά. Γιατί εμείς θέλουμε να γίνεται σταθερά καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς δουλειά μέσα στη μαθητική κοινότητα, με εμπλοκή μαθητών, με πολυμορφία και με πολυθεματικότητα, με ό,τι αγγίζει και διαμορφώνει αντίληψη στους μαθητές.

Η προώθηση της συλλογικής συζήτησης μέσα στην τάξη και το σχολείο, η επιλογή κατάλληλων μορφών για να εκφράζονται οι διαθέσεις των μαθητών, μπορεί να μας απασχολήσει περισσότερο και αφορά πρώτα και κύρια τη βοήθεια που δίνουμε στα ΤΣ και κατά συνέχεια στις μαθητικές ΟΒ να έχουν σταθερά το δικό τους συγκεκριμένο σχέδιο παρέμβασης στα σχολεία που ιεραρχούν: ποιο θέμα να επιλέξουμε, με ποια μορφή να το δώσουμε, ποια παιδιά να εμπλακούν. Για παράδειγμα, η προσπάθεια να αναπτυχθεί η αλληλεγγύη στους πλημυροπαθείς μαθητές με συλλογή ειδών στην Καρδίτσα από τη Συντονιστική της Λάρισας ή η επίμονη προσπάθεια σε 30 σχολεία στη Θεσσαλονίκη στην τελευταία πανελλαδική μέρα δράσης να κάνουμε συγκεκριμένη δραστηριότητα με εμπλοκή μαθητικών συμβουλίων και μαθητών ξεχωριστά μέσα στα σχολεία (αλλού καθιστική διαμαρτυρία, αλλού κρέμασμα πανό, γκράφιτι, πέταγμα μπαλονιών κ.ο.κ.), δείχνουν έναν τρόπο δουλειάς προς γενίκευση.

Είναι όρος, δηλαδή, για να μπορέσουμε να κάνουμε σαφές βήμα στην οργάνωση του μαθητικού κινήματος, στη λειτουργία και δράση των μαθητικών συμβουλίων, στον συντονισμό τους, στο πλαίσιο πάλης τους, στα αιτήματα και συνθήματα που επιλέγουν, βήματα απαραίτητα για την πορεία οικοδόμησης της ΚΝΕ μέσα στα σχολεία με μαθητές που είναι μακριά από την επιρροή μας, να γίνει προσπάθεια τα ΤΣ, οι μαθητικές ΟΒ να σχεδιάζουν το περιεχόμενο της παρέμβασής μας στα μαθητικά συμβούλια. Μορφές όπως κείμενα

Οι μαθητές με μαχητικότητα απάντησαν στην καταστολή που δέχτηκε ο αγώνας τους

υπογραφών, συναντήσεις σε τοπικό επίπεδο, δράσεις στη γειτονιά, καλλιτεχνικοί διαγωνισμοί, τα School Art Festival, αθλητικά τουρνουά για οποιοδήποτε θέμα αφορά και απασχολεί το σχολείο, τη συνοικία (πέρα από τις κεντρικές αιχμές και δράσεις) πρέπει να γενικευτούν και να πέσει εκεί, σε αυτή τη φάση, όλη η καθοδηγητική φροντίδα.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι πιο κατοχυρωμένες Συντονιστικές έχουν σηκώσει ζητήματα όπως αθλητικές υποδομές, εξάλειψη ναρκωτικών στην περιοχή, στεγαστικά προβλήματα σχολείων, προστασίας περιβάλλοντος, αντιφασιστικές - αντιρατσιστικές δράσεις σε περιοχές με έντονη παρουσία μεταναστών. Μόνο έτσι θα μπλέκουμε σταθερά μαθητές σε πρωτοβουλίες, θα κατοχυρώνεται στην πράξη η αντίληψή μας για τα μαθητικά συμβούλια, για τον συντονισμό.

Ιδιαίτερη ευθύνη αποκτά η καθοδήγηση των συντρόφων εκλεγμένων για να κατοχυρώνονται ως ηγέτες στο σχολείο τους, να μετράν βήματα στην πολιτική τους παρέμβαση, στη συσπείρωση μαθητών γύρω τους, στο να μπορούν οι ίδιοι με την αναγνώριση που έχουν να γίνονται και στρατολογητές των συμμαθητών τους. Τους συντρόφους μας αυτούς πρέπει να τους εμπιστευ-

τούμε και να τους ενισχύουμε σταθερά καθοδηγητικά, η επίδραση που έχουν είναι πολλές φορές ακόμα πιο ευρεία από αυτή που εντοπίζουμε. Από αυτή την άποψη η στήριξη των ΚΝίτικων ομάδων των Συντονιστικών Επιτροπών αποτελεί πια ιδιαίτερο καθήκον.

Η πρώτη ανοιχτή συνεδρίαση της Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών Αθήνας εν μέσω των μαθητικών κινητοποιήσεων

Οι μαθητές από την πρώτη στιγμή έδειξαν την αλληλεγγύη τους σε συμμαθητές τους που είχαν ανάγκη

Γιατί εμείς θέλουμε να γίνεται σταθερά καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς δουλειά μέσα στη μαθητική κοινότητα, με εμπλοκή μαθητών, με πολυμορφία και με πολυθεματικότητα, με ό,τι αγγίζει και διαμορφώνει αντίληψη στους μαθητές.

Να γίνουν περισσότεροι οι μαθητές που οργανώνονται στην ΚΝΕ, που αποδεικνύουν πως το σύστημα έχει αποτύχει να τους βάλει στο χέρι!

Η ανάπτυξη και η οικοδόμηση της ΚΝΕ τώρα είναι το πιο κρίσιμο καθοδηγητικό ζήτημα. Να οριστούν και να παλευτούν φιλόδοξοι στόχοι για δεκάδες νέες ΟΒ σε σχολεία, για πολλαπλάσιες στρατολογίες μαθητών εκεί που ιεραρχούμε:

Μπορούμε να σταθούμε στο γεγονός πως γύρω από τη μαθητική ΟΒ και με την καθοριστική παρέμβαση της ΚΝΕ σε ένα σχολείο, διαμορφώνουμε έναν περίγυρο παιδιών που όπως είναι φυσικό έχουν διαφορετική αφετηρία στη σκέψη τους, στην επαφή και τη γνωριμία με την ΚΝΕ και το ΚΚΕ. Το πώς αυτός ο περίγυρος θα δουλευτεί συγκεκριμένα για να έρχεται σταθερά πιο κοντά στην ΚΝΕ, στο πως θα γίνουμε πιο ικανοί να ανιχνεύουμε σε ποια ζητήματα πρέπει να σταθούμε, τι να διαβάσει, σε τι να συμμετέχει, πως να δεθεί με την ΚΝΕ, με τους συντρόφους μαθητές, αυτά είναι ζητήματα που αφορούν το πως συζητά το όργανο και η μαθητική ΟΒ για αυτά τα παιδιά.

Το πως, αντίστοιχα συμφωνούμε πως πρέπει να αξιοποιήσουμε ένα ανεβασμένο κύρος που εντοπίζουμε για το Κόμμα και την ΚΝΕ **στα σχολεία που είχαμε παρέμβαση και αποτυπώνεται κατά βάση στη συζήτηση με περισσότερους μαθητές, στην καλύτερη διακίνηση του «Οδηγητή»**. Αποτυπώνεται με έναν πιο ζωντανό τρόπο στην καθημερινότητα μιας εξόρμησης στα σχολεία που η Οργάνωση συζητά με περισσότερους μαθητές, μαθητές αναγνωρίζουν τη βοήθεια- όπως οι ίδιοι λένε- της ΚΝΕ.

Θέλουμε να γίνουμε πιο αποφασιστικοί:

Στο να μεγαλώνει σταθερά η λίστα στρατολογίας και θαρρετά να δουλεύονται πολλοί μαθητές με συγκεκριμένο σχέδιο: να πάρουν «Οδηγητή», να κάνουμε μια όμορφη εκδήλωση και να καλεστούν, να δένονται με την ΚΝΕ σε κάθε επίπεδο, να αποκτούν σχέση εμπιστοσύνης. **Κάθε παιδί που αυτή την περίοδο κινητοποιήθηκε με το πλαίσιο πάλης μας, συγκρούστηκε, έβγαλε συμπεράσματα, πρέπει να θεωρείται εν δυνάμει σύντροφός μας, γιατί «αν τρέμεις από αγανάκτηση για κάθε αδικία είσαι συντροφός μου»**. Η δική μας δουλειά, των οργάνων, είναι να καθορίζουμε ακριβώς αυτό: τι θα κάνουμε για να κάνουν περισσότεροι το αποφασιστικό βήμα, πως πρέπει να δουλευτεί ο καθένας πριν, και ακόμα περισσότερο αφότου οργανωθεί στην ΚΝΕ, μιας και η συνείδηση ενός μαθητή σίγουρα διαμορφώνεται σε επαναστατική μέσα στο επαναστατικό σχολείο της ΚΝΕ.

Στο να ενισχύσουμε την επαφή με τα πρωτοπόρα παιδιά στα σχολεία, παιδιά που δεν ξέραμε πιο πριν, πόσο μάλλον δεν οργανώναμε από κοινού αγωνιστικές δράσεις. Χρειάζεται να μας απασχολήσει περισσότερο πως η

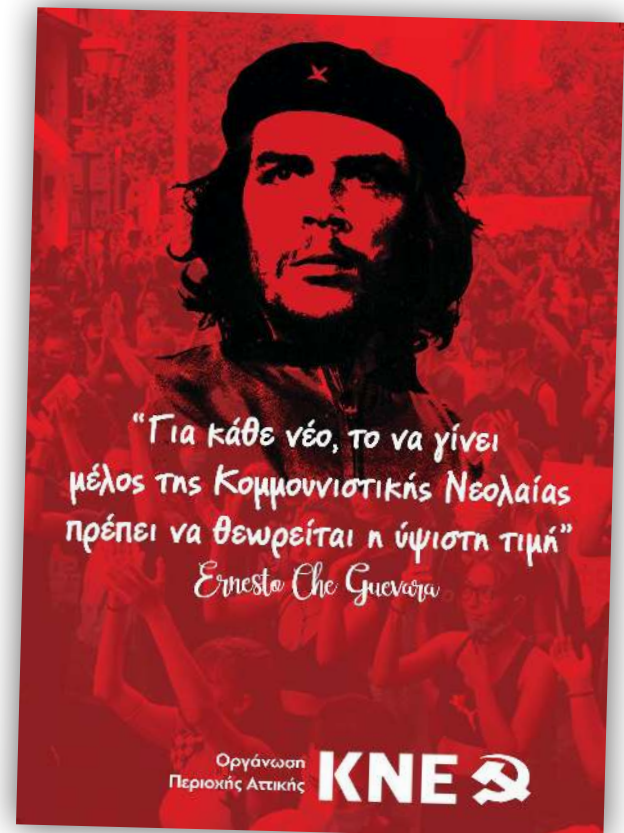

εμπιστοσύνη που τους δείξαμε μπροστά στις μαθητικές κινητοποιήσεις, η προσπάθεια που έκαναν οι Οργανώσεις να πιάσουν επαφή και να δουλέψουν με παιδιά που δεν ήξεραν την ΚΝΕ, σε έναν βαθμό είχαν και έχουν απόψεις που καλλιεργεί το σύστημα απέναντι στις επαναστατικές ιδέες της ΚΝΕ, αλλά έδρασαν μαζί μας, έβγαζαν συμπεράσματα σταθερά, να συνεχίσουμε να τη δείχνουμε και τώρα. Να γίνει ξεκάθαρο ότι αυτά τα παιδιά θέλουν δουλειά, υπομονή και επιμονή, ακόμα περισσότερη. Έχουν προβληματισμούς, ψάχνονται, έχουν το θάρρος της γνώμης τους. Θέλει ιδιαίτερα να μας απασχολήσει το να νιώσουν τώρα πιο πολύ από πριν ότι «είναι νικητές» και γιατί.

Η ίδια η μαθητική ΟΒ, ο κάθε σύντροφος μαθητής μπορεί να γίνει ικανός να ανοίξει το δρόμο για την οικοδόμηση στην τάξη, στο σχολείο του. Αυτό έχει να κάνει κύρια με την καθοδηγητική βοήθεια που δίνουμε οι σύντροφοί μας να δρουν από κοινού με άλλους μαθητές στο σχολείο και στην τάξη τους, να στήνουμε παντού ομάδες μαθητών που «είναι ένα» με τη μαθητική ΟΒ, με το σύντροφο μαθητή. Εκεί να ξεχωρίζουν περιπτώσεις παιδιών, να στρατολογούνται.

Είναι χαρακτηριστικό πως ένα βασικό ζήτημα που ακούμπησε πλατιά τους μαθητές που κινητοποιήθηκαν ήταν όπως χαρακτηριστικά έλεγαν οι ομιλίες, τα κείμενα, τα πανό, πως **«έχουμε φτάσει σε σημείο να αγωνιζόμαστε για τα αυτονόητα»**. Αυτό δείχνει πως έχει μπει τουλάχιστον στον προβληματισμό ενός τμήματος μαθητών που κινητοποιήθηκαν πως «δεν είναι και πολύ φυσιολογική η σημερινή κατάσταση», πως «κάτι πάει λάθος όταν δε θεωρείται π.χ. αυτονόητη η προστασία της ανθρώπινης ζωής». Το ίδιο και το βασικό ερώτημα «γιατί δεν υλοποιούνται τα αυτονόητα αιτήματά μας». Οι εικόνες της πανδημίας, η δολοφονία του Floyd, παραμένουν στο μυαλό των μαθητών, συχνά αναφέρονται σε συζητήσεις.

Σε αυτά ένα σημαντικό όπλο στα χέρια μας είναι η μπροσούρα της Μαθητικής Επιτροπής του ΚΣ που επανεκδόθηκε εμπλουτισμένη με τίτλο: «Τι σχολείο έχουμε ανάγκη σήμερα;». Πιάνοντας, λοιπόν, το νήμα από τον υπαρκτό προβληματισμό που έχουν οι μαθητές, μπορεί η πρότασή μας για την σοσιαλιστική κοινωνία που λειτουργεί με επίκεντρο τις ανθρώπινες ανάγκες ακριβώς γιατί ξεμπερδεύει με την ικανοποίηση των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου εις βάρος τους, που απελευθερώνει τις δυνατότητες της εποχής μας, που προσφέρει στον

άνθρωπο ένα αντίστοιχο τέτοιο σχολείο, να ακουμπήσει ευρύτερα τμήματα μαθητών, πέρα από το συνηθισμένο περίγυρο.

Το ίδιο και ο «Οδηγητής» αυτού του μήνα με το συγκεκριμένο ένθετο, η σειρά- αφιέρωμα που θα έχει κάθε μήνα ο «Οδηγητής» για την επέτειο των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821, τα ιδεολογικά μαθήματα που κάνουμε στις μαθητικές ΟΒ, τα νέα βιβλία που αξίζει να μπουν στη βιβλιοθήκη κάθε νέου κομμουνιστή δίπλα και σε άλλα κλασικά όπως **«Αντεπίθεση για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, το σοσιαλισμό»**, «Μια πρώτη γνωριμία με την επαναστατική θεωρία», «Κι όμως κίνεϊται», «Η Γαλλική Επανάσταση» και πολλά πολλά άλλα!

Η ανάγκη ενίσχυσης της οργανωμένης πρωτοπορίας, η ανάγκη ύπαρξης επαναστατών κομμουνιστών παντού σε κάθε χώρο που να δημιουργούν τις προϋποθέσεις σύγκρουσης με το σύστημα της εκμετάλλευσης και ριζικής ανατροπής της καπιταλιστικής κοινωνίας, επίσης μπορεί να δεθεί καλύτερα με την πείρα του πρόσφατου διαστήματος και τη δράση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ.

Αντί επιλόγου...

Η ζωή τελικά μας πρόλαβε, αφού όταν γραφόταν αυτό το κείμενο οι μαθητές είχαν βρεθεί αντιμέτωποι, παρότι βρίσκονται μήνες ολόκληρους κλεισμένοι σπίτια τους μακριά από τα σχολεία τους, με τις εξαγγελίες της κυβέρνησης για το νέο σύστημα πρόσβασης στα Πανεπιστήμια, την εφαρμογή της Τράπεζας Θεμάτων στη φετινή Α' Λυκείου. Ήδη, τα πρώτα αγωνιστικά σκιρτήματα είναι γεγονός και φιλοξενούνται κιόλας -για μια ακόμα φορά- στο τρέχον τεύχος του «Οδηγητή».

Η αγωνιστική απάντηση των μαθητών στα σχέδια της κυβέρνησης

Μέσα σε συνθήκες καραντίνας, η κυβέρνηση δεν δίστασε να προχωρήσει σε νέες εξαγγελίες που υποβαθμίζουν ακόμα περισσότερο το σχολείο, αλλάζοντας τον τρόπο εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Την στιγμή που χιλιάδες μαθητές έρχονται αντιμέτωποι με τις συνθήκες εγκλεισμού, που ήρθε σαν αποτέλεσμα των ανύπαρκτων μέτρων προστασίας, με τις οικογένειές τους να δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα ακόμη περισσότερο, με την αποχή από οποιαδήποτε δραστηριότητα που μπορούν να αξιοποιήσουν τον λιγοστό ελεύθερό τους χρόνο, με προβλήματα στην τηλεκπαίδευση -ενώ οι μαθητές φώναζαν και συνεχίζουν για λήψη των απαραίτητων όρων ώστε να διεξάγεται το μάθημα- έρχεται σαν κερασάκι στην τούρτα αυτή η εξέλιξη.

Περαιτέρω εμπόδια στη μόρφωση των μαθητών

Δεν φτάνει που για τους μαθητές, ιδιαίτερα της Γ' λυκείου, το άγχος και η πίεση διαπερνά όλη την καθημερινότητα, δεν φτάνει που η διδασκαλία γίνεται με αυτούς τους όρους, που η κυβέρνηση δεν έχει ανακοινώσει μέχρι και τώρα την ύλη που θα κληθούν να δώσουν οι υποψήφιοι, αποφασίζει για ακόμα μία φορά να εξαγγείλει μέτρα που βάζουν περαιτέρω εμπόδια για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών οικογενειών, και μάλιστα σε μία περίοδο που ξέρει ότι οι μαθητές θα δυσκολευτούν να συζητήσουν για να οργανώσουν την πάλη τους. (άλλωστε το έχει ξανακάνει και η ίδια και οι προηγούμενες κυβερνήσεις).

Ο αγώνας δεν μπήκε σε καραντίνα

Οι μαθητές όμως δεν έκατσαν με σταυρωμένα τα χέρια. Η οργή και η αγανάκτηση που νιώθουν και λόγω των τελευταίων εξελίξεων δεν επέτρεπε σε κανέναν μαθητή να εφησυχάσει. Από την πρώτη στιγμή η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας με ανακοινώσεις ενημέρωσε όλους τους μαθητές για το ποιες είναι οι εξελίξεις, πως πρέπει να οργανώσουν οι μαθητές τον αγώνα τους. Οι συνθήκες της καραντίνας έβαλε τους μαθητές να σκεφτούν νέους τρόπους που μπορούν να διεκδικήσουν. Αξιοποίησαν κάθε μορφή που μπορεί και να αναδείξει τα αιτήματά τους αλλά να πατάει στα ενδιαφέροντά τους, να γίνει ο αγώνας για διεκδίκηση διέξοδος για να εκφραστούν τα ταλέντα του κάθε μαθητή με καλλιτεχνικά δρώμενα. Προχώρησαν σε συλλογές υπογραφών με διαδικτυακές συζητήσεις των 5μελών και 15μελών με τοπικές δράσεις (πανό, συνθήματα σε τοίχους). Συζητήσεις που πέρα από την καταδίκη των εξαγγελιών, περιστράφηκαν και γύρω από τα ψέματα της κυβέρνησης

ότι δήθεν «αναβαθμίζεται η παιδεία». Πραγματοποιήθηκε διαδικτυακή συνεδρίαση της ΣΕΜ με εκατοντάδες μαθητές που έδειξε ότι κανένας μαθητής δεν είναι μόνος του, ότι μέσα από την οθόνη του υπολογιστή προσπαθούν να παρακολουθήσουν το μάθημα αλλά και να συζητήσουν τις ανησυχίες τους, να οργανώσουν τον αγώνα τους.

Οι μαθητές ξέρουν ότι η πραγματική αναβάθμιση είναι να υπάρχει ένα σχολείο που θα μορφώνει και δεν θα εξοπλώνει, που δεν θα κοιτά τους μαθητές στην τσέπη, που η επιτυχία δεν θα κρίνεται από τις χιλιάδες σελίδες αποστήθισης αλλά από αγάπη για τη μόρφωση, για την εξέλιξη της σκέψης του κάθε παιδιού.

Η επιμονή των μαθητών με τοπικές κινητοποιήσεις, με τις εκατοντάδες υπογραφές τους αλλά και η κορύφωση των κινητοποιήσεων με την παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπ. Παιδείας είναι αυτά που έδειξαν ότι οι μαθητές, όπως και οι εργαζόμενοι, οι φοιτητές, ξέρουν πως μπορούν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Δείχνει ότι η αγανάκτηση που αισθανόμαστε μπορεί να γίνει δύναμη κάτω από όλες τις συνθήκες, είτε με περιορισμούς, είτε με καταστολή είτε στην υποτιθέμενη «κανονικότητα» να αγωνιζόμαστε ενάντια σε αυτή την πολιτική που βάζει εμπόδια στα όνειρα και τις ανάγκες. Ενάντια στην πολιτική που ματώνει τις οικογένειές μας.

Από τη συμβολική κινητοποίηση στο Υπουργείο Παιδείας την Τετάρτη 23.12.2020 που οργάνωσε η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας, η Ομοσπονδία Γονέων Αττικής, η ΑΣΓΜΕ, και πρωτοβάθμια σωματεία εκπαιδευτικών

Μοναδική διέξοδος το δυνάμωμα της διεκδίκησης

Οι μαθητές είναι έτοιμοι να δείξουν στην κυβέρνηση πόσο «υπεύθυνοι πολίτες» είναι. Γι' αυτό τώρα πρέπει να δυναμώσει η συζήτηση μέσα από τα μαθητικά συμβούλια, τις σχολικές τάξεις, τις τοπικές συντονιστικές -όπου υπάρχουν και να δημιουργηθούν κι άλλες- όχι μόνο για τα εμπόδια που μπαίνουν στο σημερινό σχολείο αλλά ποιο είναι το σχολείο που έχουμε ανάγκη και μπορούμε σήμερα να έχουμε. Να απασχολήσει το ίδιο το περιεχόμενο του κάθε μαθήματος, τι διδάσκονται σήμερα οι μαθητές αλλά και το πιο βασικό τι φοιτητές και τι εργαζόμενοι θέλουν να γίνουν οι μαθητές με ιδανικά και αξίες που καμία σχέση δεν έχουν με αυτές του ατομικισμού και της αδικίας. Όλα αυτά μπορούν να γίνουν πράξη μόνο αν παλέψουμε για να αλλάξουμε το σύστημα που γεννά

όλα τα δεινά της ζωής μας. Να παλέψουμε για την κοινωνία που στο επίκεντρο θα είναι οι ανάγκες όλων μας και όχι το κέρδος των λίγων.

Τον αγώνα για το σχολείο που έχουν ανάγκη σήμερα οι μαθητές δεν τον σταματά ούτε η πανδημία, ούτε η καραντίνα, ούτε οι γιορτές. Η νέα χρονιά ξεκινά δυναμικά για τη συνέχιση των κινητοποιήσεων. Κορυφώνουν τον αγώνα τους με **πανελλαδικό συντονισμό μέσα από διαδικτυακή συνάντηση**, με αντιπροσώπους από συντονιστικές επιτροπές όλης της Ελλάδας αλλά και τις τοπικές κάθε περιοχής, με αντιπροσώπους από τα μαθητικά συμβούλια όλης της χώρας. **Ο μέχρι τώρα αγώνας των μαθητών έχει αποδείξει πως είναι νικηφόρος όταν βασίζεται πάνω στις ανάγκες και ενώνει όλους τους μαθητές.**

Ρεπορτάζ για την κατάσταση στα μουσικά και καλλιτεχνικά σχολεία

«Κάθε παιδί είναι καλλιτέχνης. Το θέμα είναι πώς θα παραμείνει καλλιτέχνης μεγαλώνοντας».

Πάμπλο Πικάσο

Με ρεπορτάζ για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα μουσικά και καλλιτεχνικά σχολεία ο «Οδηγητής» αποκαλύπτει τα τεράστια και σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν διαχρονικά αλλά και σε καιρό πανδημίας.

Βίκυ Γαρμπή,

Γ' Λυκείου, μέλος 15μελούς Καλλιτεχνικού Σχολείου Περιστερίου

Οι μαθητές των καλλιτεχνικών σχολείων αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα σε σχέση με την τηλεκπαίδευση και την πραγματοποίηση των καλλιτεχνικών μαθημάτων. Το Υπουργείο έχει καθυστερήσει τον διορισμό καθηγητών σε κινηματογράφο και χορό. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η κατεύθυνση του χορού να μην κάνει καθόλου χορό και η κατεύθυνση του θεάτρου-κινηματογράφου να μην κάνει καθόλου κινηματογράφο! Όσον αφορά την διεξαγωγή των μαθημάτων στο θέατρο, υπάρχει μεγάλο πρόβλημα, καθώς στη φωνητική δεν μπορούμε να συγχρονιστούμε, πολλές φορές να ακουστόμε ή να ακούσουμε. Η πραγματοποίηση των πρακτικών μαθημάτων όπως η υποκριτική, καθίσταται ελλιπής, αφού αν ανοίξουμε την κάμερα μπορεί, να χαθεί ο ήχος! Η αλληλεπίδραση που απαιτείται σε αυτά τα μαθήματα χάνεται, με αποτέλεσμα να αρκούμαστε περισσότερο σε μια θεωρητική προσέγγιση. Η κατεύθυνση των εικαστικών αντιμετωπίζει αντίστοιχα προβλήματα καθώς βασικός εξοπλισμός του σχολείου δεν διατίθεται στα σπίτια.

Ευάνα Κλαδάκη,

Γ' Λυκείου, Μουσικό Σχολείο Πειραιά

Κυβέρνηση και Υπουργείο, εδώ και πολλούς μήνες προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα είναι για το «καλό» μας. Η πραγματικότητα τους διαψεύδει. Ειδικά όσοι έχουμε γονείς που δουλεύουν αυτήν την περίοδο από το σπίτι, ή αδέρφια μαθητές και φοιτητές, τα «έχουμε δει όλα». Κάθε δωμάτιο στο σπίτι είναι τάξη, σχολή, χώρος εργασίας...

Για τους μαθητές της Γ' λυκείου, το άγχος πολλαπλασιάζεται. Μας αναγκάζουν πραγματικά να βασιζόμαστε στα φροντιστήρια.. Υπάρχει ασάφεια στην ύλη, στο πώς θα προχωρήσει συνολικά η εκπαιδευτική διαδικασία... Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η κα Κεραμέως ανακοινώνει και αλλαγή στον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, λίγους μήνες πριν δώσουμε!

Η έλλειψη των μέσων που χρειαζόμαστε για την τηλεκπαίδευση στα μουσικά μαθήματα, έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ποιότητα της εκπαίδευσης αλλά και στον βαθμό αφομοίωσης της γνώσης και της απόδοσης των μαθητών. Η αδύναμη σύνδεση διαδικτύου που κατά βάση έχουμε στα σπίτια μας, σημαίνει και κακή ποιότητα ήχου.

Η μουσική είναι έκφραση. Πώς μπορεί λοιπόν ο μαθητής να αφομοιώσει το μουσικό κομμάτι που διδάσκεται πίσω από μια οθόνη, όταν δεν μπορεί καν να προσέξει επαρκώς τα χέρια ή το πρόσωπο του καθηγητή του;

Να παρθούν τώρα μέτρα για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων μας!

Μίμης Μούρζης Μουσικό Γυμνάσιο Σάμου

Στο Μουσικό Γυμνάσιο της Σάμου και στις τρεις τάξεις υπάρχει ένα μόνο τμήμα. Τα τμήματά μας αποτελούνται από 19 έως και 25 άτομα και αυτά τα νούμερα εν μέσω πανδημίας

Η έλλειψη καθηγητών, είναι τεράστια καθώς ένας καθηγητής Μουσικής αλλά και Γενικής παιδείας μας διδάσκει ταυτόχρονα πάνω από δύο μαθήματα. Τρανό παράδειγμα αποτελεί η Φυσικός του σχολείου, που διδάσκει ταυτόχρονα Φυσική, Χημεία, Βιολογία και Γεωγραφία και στις τρεις τάξεις του Μουσικού Γυμνασίου αλλά και Φυσική στο 2^ο Γυμνάσιο Βαθέος! Άλλο παράδειγμα αποτελεί η Φιλολόγος που στη Β' Τάξη του Μουσικού Γυμνασίου διδάσκει Αρχαία, Ιλιάδα αλλά και... Θέατρο.

Ενώ ο ταμπουράς υποτίθεται πως είναι υποχρεωτικό παραδοσιακό μουσικό όργανο και πρέπει να διδάσκεται σε όλα τα μουσικά σχολεία, στο σχολείο μου δεν εμφανίστηκε ποτέ καθηγητής για την σχολική περίοδο 2020-2021.

Για να έρθει στο σχολείο καθηγητής για κάποιο μουσικό όργανο επιλογής, χρειάζεται να δηλώσουν το όργανο αυτό τουλάχιστον τρεις μαθητές. Στο σχολείο μου δεν έχουν έρθει καθηγητές για τρομπέτα, φλάουτο, παραδοσιακά κρουστά, μπουζούκι, ακορντεόν, ούτι, σαντούρι και drums ενώ όλα αυτά είχαν δηλωθεί από περισσότερους από τρεις μαθητές!

Άλλο ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι η έλλειψη μουσικών ο-

γάνων. Πολλές φορές ο καθηγητής χρειάζεται να φέρει δικό του εξοπλισμό.

Επίσης, οι τάξεις μουσικών οργάνων στεγάζονται σε μικρά κοντέινερ με αποτέλεσμα να έχει ο ένας πιάνο στο ένα κοντέινερ και στο διπλανό να διδάσκεται άλλος μαθητής κιθάρα...

Τα τεράστια κενά που έχει το σχολείο μας σε καθηγητές, κατάλληλες αίθουσες και εξοπλισμό οδηγούν σε «λύσεις» όπως οι λεγόμενες «ώρες διαμοιρασμού», δηλαδή πρακτικά τα μισά παιδιά διδάσκονται ένα μάθημα και τα άλλα μισά ένα άλλο την ίδια ώρα!

Όσο για την τηλεκπαίδευση...

προσπαθούμε να ακούσουμε τους τόνους και τις νότες μέσα από παλιά λάπτοπ με κακή ποιότητα ήχου. Πώς να διδαχθούμε ένα μουσικό όργανο μέσα από την οθόνη ενός κινητού; Σκέφτηκε κανείς τι θα κάνουν τα παιδιά που δεν έχουν δικά τους όργανα;

Ο μόνος τρόπος να αλλάξει αυτή η κατάσταση είναι η συλλογική πάλη και ο ενωμένος αγώνας όλων των μαθητών. Δεν επιλέξαμε τυχαία να σπουδάσουμε σε μουσικό σχολείο. Αγαπάμε τη μουσική και το όργανο που επιλέξαμε, μέσα από αυτά εκφραζόμαστε!

Μαθητής από Μουσικό Σχολείο Χανίων

Γνωρίζω από πρώτο χέρι τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η διαδικτυακή διδασκαλία των μαθημάτων μουσικής παιδείας αυτήν την περίοδο.

Καταρχάς, ο χαμηλής ποιότητας ήχος και η αρρυθμία εξαιτίας των εφαρμογών αλλά και της κακής σύνδεσης καθιστούν τη διδασκαλία τόσο των οργάνων όσο και των συνόλων υπερβολικά δύσκολη. Ο καθηγητής δεν μπορεί να ακούσει τι παίζει ο μαθητής ενώ οι συνεχείς διακοπές το καθιστούν πολλές φορές αδύνατο. Επίσης, το ακουστικό μάθημα ή dict e στο οποίο οι μαθητές πρέπει αποκλειστικά να ακούν, εξαρτάται μόνο από τη σύνδεση του καθηγητή.

Ενώ η μουσική εκπαίδευση παραπαίει το Υπουργείο «παίζει το βιολί του».

Χρονοπούλου Άννα, πρόεδρος της πανελληνίας Ένωσης

Γονέων Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων

Η μουσική και καλλιτεχνική παιδεία θα έπρεπε να παρέχεται στο πλαίσιο της δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης. Οι γονείς των μαθητών των μουσικών και καλλιτεχνικών σχολείων θεωρούμε άδικο να περιορίζεται αυτή η δυνατότητα σε μικρό αριθμό μαθητών. Αισθανόμαστε, ωστόσο, τυχεροί γιατί δίνεται στα παιδιά μας η ευκαιρία να καλλιεργήσουν τις κλίσεις, την δημιουργική τους φαντασία και να διατηρήσουν τη νεανική, επαναστατική ορμή τους.

Η παρεχόμενη μουσική και καλλιτεχνική εκπαίδευση έχει ταξικό πρόσημο και αντίστοιχους φραγμούς. Οι οικογένειές μας επιβαρύνονται οικονομικά προκειμένου να υποστηρίξουμε τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας. Υποχρεωνόμαστε στην αγορά βιβλίων για τις ειδικότητες. Αγοράζουμε μουσικά όργανα και εξοπλισμό ενώ αναλαμβάνουμε τη συντήρηση των οργάνων όταν τα δανειζόμαστε. Έχουμε εκπαιδευτικά κενά σε μαθήματα γενικής παιδείας και σε μαθήματα ειδικότητας! Καταφεύγουμε στην ιδιωτική καλλιτεχνική εκπαίδευση γιατί δεν πιστοποιείται το επίπεδο σπουδών των αποφοίτων μας. Το προσωπικό και οι κτηριακές υποδομές είναι ανεπαρκείς. Στις μέρες της πανδημίας η τηλεκπαίδευση δεν είναι ισότιμη. Τα καλλιτεχνικά μαθήματα είναι πρακτικά αδύνατον να γίνουν σωστά μέσα από την παρεχόμενη πλατφόρμα!

Οι συνθήκες είναι δύσκολες μα οι γονείς συνεχίσουμε να «έχουμε το νου μας στο παιδί» και να αγωνιζόμαστε.

Δημήτρης Κουφαλάκος, αντιπρόεδρος ΔΣ του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου

Οι μαθητές και σπουδαστές μουσικής είναι το μέλλον της μουσικής μας κουλτούρας. Είναι η ελπιδοφόρα συνέχεια ενός κλάδου που χτυπήθηκε και χτυπιέται ιδιαίτερα σε συνθήκες όπως οι σημερινές που το κράτος έχει αφήσει αστήρικτους χιλιάδες μουσικούς. Η μουσική κοινότητα γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει η σπουδή ενός μουσικού οργάνου και πως είναι αδύνατο να συμβεί με άλλον τρόπο εκτός από το δια ζώσης ατομικό μάθημα και την καθημερινή μελέτη.

Η ευθύνη της κυβέρνησης δεν κρύβεται. Θα μπορούσε να παραχωρήσει δημόσιους χώρους τέτοιους που να πληρούν τις υγειονομικές προϋποθέσεις, ώστε να συνεχιστεί η διαδικασία της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης.

Αυτή και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν απαξιώσει συνειδητά την δημόσια καλλιτεχνική μουσική εκπαίδευση. Δεν υπάρχει δημόσια επαγγελματική εκπαίδευση ανώτατου επιπέδου, δεν υπάρχουν αναγνωρισμένες σπουδές και κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Κάθε νέος που αγαπά τη μουσική αναγκάζεται να πληρώσει ακριβά το «σπόρ». Ταυτόχρονα, η μουσική και καλλιτεχνική παιδεία, η οποία αποτελεί αναγκαιότητα για την ολόπλευρη μόρφωση και καλλιέργεια του ανθρώπου, έχει καταντήσει «η ώρα του παιδιού» στα γενικά σχολεία. Ακόμα και ένας μαθητής που επιλέγει να πάει σε μουσικό γυμνάσιο, έρχεται αντιμέτωπος με κενά σε καθηγητές, με ξεκούρδια πιάνο και ανεπαρκείς υποδομές.

Απευθυνόμαστε στους αυριανούς μουσικούς της χώρας μας με δυο σκέψεις αισιοδοξίας. Να κάνουν επάγγελμα αυτό που πραγματικά αγαπούν και να μπορέσουν να ζήσουν αξιοπρεπώς από αυτό, αλλά και να εκφράσουν με την τέχνη τους τις πραγματικές ανησυχίες της κοινωνίας, να κάνουν τέχνη ωφέλιμη για έναν κόσμο δίκαιο, όπως τον έχουν ονειρευτεί.

Διεκδικούμε:

- Να **ανακοινωθεί** άμεσα η **μείωση κι αναπροσαρμογή της ύλης!** Να καλυφθούν όλα τα διδακτικά κενά σε μουσικά, καλλιτεχνικά μαθήματα και μαθήματα Γενικής Παιδείας. Να μπει τέλος στην ανασφάλεια και το άγχος των υποψήφιων στις πανελλήνιες εξετάσεις.
- Να **καθοριστεί με σαφήνεια η εξεταστέα ύλη για το πανελλαδικώς εξεταζόμενο μάθημα «Μουσική Αντίληψη και Γνώση»** παίρνοντας υπόψη ότι δεν διδάσκεται καν στην Α' λυκείου των ΓΕΛ.
- Να **καλυφθούν όλα των κενά σε καθηγητές** με μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, σε όλα τα μαθήματα και σε όλα τα καλλιτεχνικά αντικείμενα.
- Να εξασφαλιστεί ο **απαραίτητος σύγχρονος εξοπλισμός** στα σχολεία παίρνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες του κάθε καλλιτεχνικού αντικειμένου.
- Να δοθεί δωρεάν σε όλους τους μαθητές όλο το **απαραίτητο εκπαιδευτικό υλικό** για να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των μαθημάτων π.χ. υλικά για τα μαθήματα των εικαστικών, μουσικά όργανα (που οι περισσότεροι δεν έχουν στο σπίτι τους και η μόνη τους επαφή γινόταν στο σχολείο), βιβλία για τις ειδικότητες, υψηλής ποιότητας τεχνικός εξοπλισμός για

τις αυξημένες απαιτήσεις της τηλεκπαίδευσης στα μουσικά μαθήματα.

Η κυβέρνηση να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας της υγείας μαθητών και εκπαιδευτικών για ένα **ασφαλές άνοιγμα** των σχολείων (**εξασφάλιση αιθουσών, δωρεάν μεταφορά με εξασφάλιση όλων των απαραίτητων λεωφορείων** χωρίς τον περιορισμό των χιλιομετρικών αποστάσεων, **προσλήψεις όλου του απαραίτητου προσωπικού καθαριότητας** με ιδιαίτερα μέτρα για την καλή καθαριότητα των μουσικών οργάνων, **ατομική διδασκαλία των μουσικών οργάνων**).

Διεκδικούμε να δοθεί μόνιμη λύση στα διαχρονικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε με τη μη πιστοποίηση των σπουδών μας. Ζητάμε:

Να αναγνωρίζονται και να πιστοποιούνται οι σπουδές μας μέσα στα σχολεία π.χ. το επίπεδο στα μουσικά όργανα, στη θεωρία μουσικής κ.ο.κ. Να μην αναγκάζονται οι οικογένειές μας να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη πληρώνοντας ιδιωτικές σχολές και ωδεία για αυτό τον σκοπό.

Να γινόμαστε υποχρεωτικά δεκτοί από τα ωδεία στην αντίστοιχη τάξη φοίτησης. Να γίνονται εξετάσεις για την απόκτηση αναγνωρισμένων πτυχίων

στην Ευρωπαϊκή Μουσική (Ειδικό Αρμονίας), τη Βυζαντινή Μουσική και τα Παραδοσιακά Όργανα.

Η ολοκληρωμένη Μουσική και Καλλιτεχνική Παιδεία στο δημόσιο σχολείο δεν είναι πολυτέλεια. Αγωνιζόμαστε για πραγματικά δημόσια και δωρεάν μουσική και καλλιτεχνική Εκπαίδευση σε ένα σχολείο που θα μορφώνει και δεν θα εξοντώνει ...

Οι νέες συνθήκες δράσης στα Πανεπιστήμια, γεννούν νέες δυνατότητες αλλά και απαιτήσεις!

Η συζήτηση στα καθοδηγητικά όργανα και τις ΟΒ των οργανώσεων Σπουδάζουσας αποτελεί προϋπόθεση για την άνοδο του πολιτικού κριτηρίου ώστε να πετύχουμε ενιαίο επίπεδο αντίληψης για ακόμη πιο πρωτοπόρα δράση, με δεδομένο ότι οι δυσκολίες θα μεγαλώνουν.

Να σταθούμε πιο ολοκληρωμένα σε «καινούργια» στοιχεία που αναδεικνύονται από τις εξελίξεις:

- Είναι πολλοί οι φοιτητές που αγωνιούν για το περιεχόμενο σπουδών λόγω τηλεκπαίδευσης, σοβαρής υποβάθμισης του επιπέδου μόρφωσης, τι αντίκτυπο θα έχει στην εργασιακή προοπτική τους.
- Σε πολλούς φοιτητές που έχουν μεράκι για την επιστήμη τους, μπορούμε να αξύνουμε περισσότερο το ζήτημα πως η επιστήμη μπλέκεται αντικειμενικά στη χυδαιότητα των στόχων επιχειρηματικών ομίλων και παρασίτων.
- Ο ατομικός δρόμος, το κυρίαρχο αφήγημα της αστικής τάξης, μεγαλοκαθηγητάδων, με τα περισπούδαστα παραδείγματα όσων πετυχαίνουν «μόνοι τους», προβληματίζουν όσους βλέπουν σήμερα ότι το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν έχουμε «εφευρέτες και καινοτόμους» αλλά ότι όλα πνίγονται στο καπιταλιστικό κέρδος.
- Στο ζήτημα της αστικής διαχείρισης, όσο προβάλλουμε ότι δεν πρόκειται μόνο για το ένα ή το άλλο κυβερνητικό σχέδιο, αλλά ότι διαμορφώνεται στο έδαφος των αντιφάσεων του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής -«το φάρμακο της μιας πληγής -δηλητήριο για άλλη-», θα αντιμετωπίζουμε και τη λογική ότι οι καπιταλιστές και η εξουσία τους είναι παντοδύναμοι.

Η απόφαση της Κ.Ε. αποτελεί « πρώτης τάξης» ευκαιρία να θέσουμε στέρεες βάσεις για άνοδο της ιδεολογικής-πολιτικής στάθμης όλων των μελών της ΚΝΕ γύρω από τα εξής ζητήματα:

- Της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, των αντιφάσεων που διαπερνά τη διαχείρισή της, την ανάδειξη με απλό τρόπο των αιτιών για να χιζεται στις νεολαϊστικές συνειδήσεις η ριζοσπαστική λύση.
- Προετοιμασία των δυνάμεών μας, να αντιμετωπίσουμε με υπεροχή -ειδικά μέσα στο μαζικό κίνημα με όρους αντιπαράθεσης- τη πίεση για λύσεις με βάση το «εφικτό» της συγκυρίας .
- Έχουμε τη φιλοδοξία να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί προπαγανδιστές των Θέσεων του ΚΚΕ, προβάλλοντας τη διέξοδο από το σημερινό βάλτο, τα άλματα της ανθρωπότητας που μπορεί να κατακτήσει στην οργάνωση της κοινωνίας και της οικονομίας, όχι απλά επιλύοντας συγκυριακά προβλήματα, που σήμερα φαντάζουν χιονοστιβάδα, αλλά θέτοντας τις «ράγες» ώστε το τραίνο να τραβήξει πολύ πιο μακριά από τη σημερινή βαρβαρότητα.

ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ! Αγγίζουμε πιο πολλούς!

Οι Οργανώσεις Σπουδάζουσας Θεσ/νίκης, όλο το Νοέμβριο πραγματοποίησαν μία πλούσια δραστηριότητα προβολής των Θέσεων του ΚΚΕ, της στρατηγικής του αντίληψης για τη σοσιαλιστική εξουσία,

Η πείρα που αναδεικνύεται ειδικά σε αυτές τις συνθήκες είναι πως η οργάνωση εκδηλώσεων δεν αποτελεί δευτερεύον καθήκον μιας ΟΒ λόγω των καθημερινών εξελίξεων, αλλά συστατικό στοιχείο για να δυναμώνουν τα συμπεράσματα ότι μπορεί να υπάρξει εναλλακτική λύση. Να δίνουμε πιο ολοκληρωμένα τις δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα να καλυφθούν οι τεράστιες κοινωνικές ανάγκες, τις οποίες θέτουμε στη συζήτηση, τη διαπάλη μέσα στο μαζικό κίνημα.

Οι θέσεις μας πρέπει να «δοκιμάζονται», μέσα στη καθημερινή επαφή με τους συμφοιτητές μας. Μέσα από αυτή τη δραστηριότητα δεν μένουμε σε μία γενική συζήτηση, δεν πρέπει να μένουμε μόνο σε αυτή, αλλά να μπορούμε να κάνουμε πιο ζωντανή και ελκτική την αντίληψή μας για το σοσιαλισμό ξεκινώντας από τον απλό προβληματισμό ενός φοιτητή το 2021!

Είναι σημαντικό να κρατάμε πως σε μία σχολή, που συσπειρώνουμε γύρω από το πλαίσιο πάλης μας φοιτητές με διαφορετική πολιτική αφετηρία από εμάς, και είναι λογικό, επιθυμητό, αυτή η δραστηριότητα είναι όρος ώστε να ξεπερνάμε το εμπόδιο περί «εφικτού» στο σήμερα. Για παράδειγμα, δεν κρύβουμε κάτω από το χαλί αυτό που συναντήσαμε στις συζητήσεις αυτής της περιόδου, ότι ο «Σοσιαλισμός είναι μακριά, η Ελλάδα δεν είναι ώριμη οικονομικά και τεχνολογικά», ζητήματα που καλλιεργούνται πλατιά στη νεολαία «περί ανελεύθερων καθεστώτων και εξουσίας κ.ά.»

Τα παραπάνω αντιμετωπίζονται μόνο με τη συγκροτημένη παρέμβαση, έχοντας ως

βάση τις επεξεργασίες του Κόμματος για μια σειρά κλάδους μπορεί να ενισχύσει τη προσπάθεια της κάθε ΟΒ να ανοίγει δρόμους στη συμφωνία με περισσότερους φοιτητές, να απεγκλωβίζει το μυαλό, να «διαμορφώνει όραμα», που γεμίζει έναν νέο με περισσότερη αισιοδοξία και σιγουριά ότι η ζωή και τα όνειρά μας δεν μπορούν να συμβαδίζουν με τα σημερινά αδιέξοδα.

Οι προσπάθειές μας στα Πανεπιστήμια αναπτύσσονται σε πολύ ιδιαίτερες συνθήκες. Όλοι μας δοκιμαζόμαστε και μαθαίνουμε σε πρωτόγνωρες συνθήκες. **Χρειάζεται να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για σταθερούς δρόμους επικοινωνίας, διατήρησης δεσμών με φοιτητές, υπάρχουν οι δυνατότητες στο βαθμό που οργανώνουμε και σχεδιάζουμε την αξιοποίησή τους.**

Από εκδήλωση της ΤΟ ΝΟΠΕ το καλοκαίρι

Πρωτοστατούμε με όλους τους τρόπους στη συλλογική συζήτηση και δράση!

Η επαφή που έχουμε διαμορφώσει στο α΄ έτος είναι σημαντική. Τα προβλήματα από την τηλεκαπαίδευση είναι μεγάλα, προέκυψε η ανάγκη σταθερής επικοινωνίας, αλληλεγγύης, βοήθειας. **Για παράδειγμα η πρωτοβουλία των δυνάμεων μας στους Φοιτητικούς Συλλόγους, διοργάνωσης Q&A όπου οι φοιτητές έθεσαν και τον πιο απλό προβληματισμό τους, έκαναν ερωτήσεις, αρκετοί φοιτητές μεγαλύτερων ετών μπήκαν στις διαδικτυακές συσκέψεις μετέφεραν τη πείρα τους, είναι σημαντική.** Σε αυτή τη προσπάθεια «γεννήθηκαν» τα μαθήματα αλληλεγγύης για δύσκολα μαθήματα μιας σχολής. Σε ορισμένες σχολές συγκροτήθηκαν επιτροπές Α΄ έτους από όσους ήθελαν να οργανώσουν και άλλες δραστηριότητες που θα ενίσχυαν την επαφή φοιτητών του Α΄ έτους, που δεν έχουν καν ειδωθεί μεταξύ τους.

Ξεχωρίζει το παράδειγμα Α΄ έτους που μέσα από τη βδομαδιακή συζήτηση συγκέντρωναν προβλήματα που είχαν για διάφορα θέματα π.χ. συγγράμματα, εργαστήρια, άλλες διεκδικήσεις και τις κατέθεταν στο ΔΣ του ΦΣ για να τα συμπεριλάβει στις διεκδικήσεις του. Ακόμη και πιο απλά «φαινομενικά» ζητήματα πχ για το πρόγραμμα σπουδών, τη διάρθρωσή του, τι είναι ο ΦΣ, δεν πρέπει να υποτιμούνται, είναι παντελώς άγνωστα στους φοιτητές. Έχουμε λοιπόν καθήκον αυτός ο τρόπος δουλειάς να είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση σε ένα ΦΣ, να εμπλέκεται αρμονικά κόσμος στη ζωή του, να ξεχωρίζει ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις.

Δεν υποτιμήσαμε κανένα πρόβλημα στη ζωή των φοιτητών. Το πρωτεύον στη συγκεκριμένη δουλειά αποτέλεσε η καλή γνώση και επαφή των συνδικαλιστών ή των μελών της ΚΝΕ σε ένα έτος, όπου **σταθερά παρέμβαιναν στα ηλεκτρονικά αμφιθέατρα** όπου πολλοί φοιτητές-ακόμη και καθηγητές!- ανέφεραν προβλήματα που υπάρχουν. Σε κάποιες σχολές βοήθησε σημαντικά οι πλατφόρμες και σελίδες των ΦΣ όπου οι φοιτητές ανέφεραν δυσκολίες και προβλήματα που προκύπτουν.

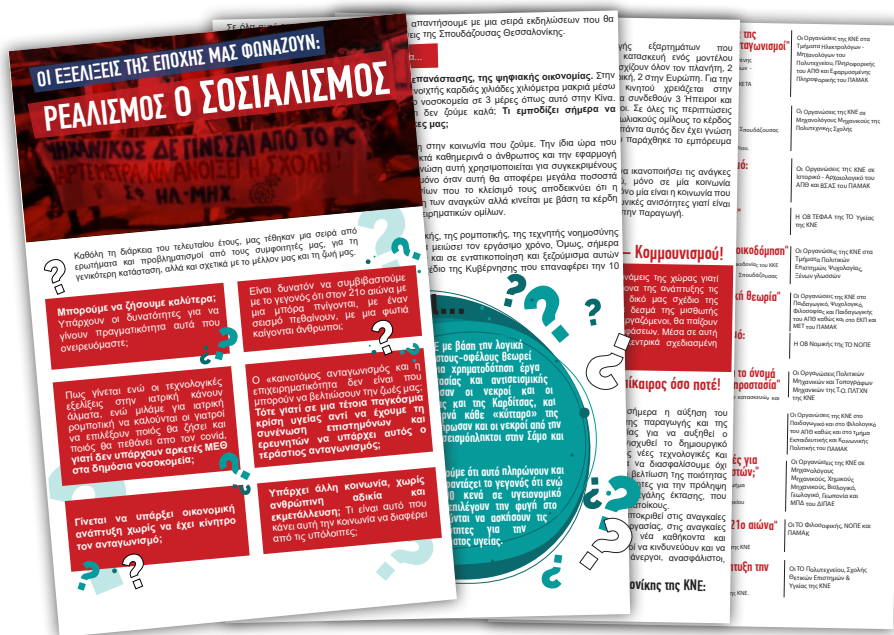
Ξεχωρίζει η μορφή οργάνωσης, ψηφισμάτων από κοινού με φοιτητές, η ανταλλαγή πείρας για κάθε πρόβλημα. Η επίμονη προσπάθεια για τις πρα-

κτικές, τα συγγράμματα, εργαστήρια, η προσπάθεια να ανοίγει η συζήτηση μεταξύ φοιτητών και το τι θα κάνουν μας έβγαλαν μπροστά. Για παράδειγμα ήταν σημαντική η προσπάθεια για το **ζήτημα των πρακτικών** όπου φοιτητές και ΔΣ απαίτησαν να παρέμβουν σε Συνελεύσεις τμημάτων, οργάνωσαν κινητοποιήσεις στις διοικήσεις των σχολών, ξεχώρισε η ημέρα δράσης για τις πρακτικές.

Είναι σημαντικό να ξεχωρίσουμε το ζήτημα της πολυμορφίας, σε συνδυασμό με την πλατιά προπαγάνδα και ατομική διαφώτιση. Τα παραπάνω σε συνθήκες, κλειστών ιδρυμάτων δεν αναστέλλονται, αλλά ίσα ίσα γίνονται ακόμη πιο αναγκαία.

Η δραστηριότητα για την εργασιακή προοπτική ανά ΦΣ ενίσχυσε την επαφή περισσότερων φοιτητών με το ΔΣ, μας άνοιξε δρόμο στην ανάδειξη του πανεπιστημίου που χρειαζόμαστε σήμερα, να έρθουμε σε επαφή με φοιτητές που κάτω και από την επίδραση άλλων δυνάμεων, αξιών αντιμετώπιζαν με σκεπτικισμό τον Φοιτητικό Σύλλογο και το ρόλο του.

Η συγκεκριμένη θεματολογία βοηθά να εντείνουμε το προβληματισμό για το μέλλον, την αντιστοιχία του πτυχίου με τα επαγγελματικά δικαιώματα, να έρθουν σε επαφή φοιτητής με εργαζόμενους από τους κλάδους, εκπροσώπους σωματείων. Λειτουργεί ευεργετικά η σύνδεση φοιτητών με τους «μελλοντικούς συναδέλφους τους», ζωντανεύει τη σχέση που μπορεί να αναπτύξει ένας φοιτητής με τον εργαζόμενο του αντίστοιχου επιστημονικού αντικείμενου και κλάδου, να φέρει σε επαφή τους ΦΣ με τα σωματεία, συνδικάτα.

Κάλεσμα της ΠΟ Σπουδάζουσας Θεσσαλονίκης της ΚΝΕ στο πλούσιο πρόγραμμα διαδικτυακών εκδηλώσεων του Νοέμβρη

Μέσα από τη παρέμβασή μας επιδιώκουμε να οξύνουμε τη διαπάλη με όλες τις άλλες πολιτικές δυνάμεις, την κυβέρνηση, το κυρίαρχο αφήγημα ότι «δεν γίνεται αλλιώς».

Ενδεικτικά η πρωτοβουλία του ΦΣ Ιατρικής ΑΠΘ ξεχωρίζει: Δεν πρόκειται απλά για μια εύστοχη -τη σωστή στιγμή πρωτοβουλία- που ήταν- αλλά η επιτυχία και η συσπείρωση των φοιτητών ήταν αποτέλεσμα μαζικής συζήτησης, δουλειάς ανά έτος, όξυνσης της διαπάλης για να φωτίζεται η ουσία της. Δηλαδή «στη πρώτη γραμμή του πολέμου, με τους αυριανούς συναδέλφους, αλλά με φωνή δυνατή για να παρθούν τα αναγκαία μέτρα». Η διαπάλη με ΜΚΟ που καλούσε τους φοιτητές σε «ξεχωριστή» συμμετοχή γιατί του ΦΣ είναι πολιτική πρωτοβουλία, με καθηγητές που διατρέφονταν πως «μην ακούτε τη ΚΝΕ γιατί χωρίς κέρδος δεν μπορεί να υπάρξει εξέλιξη της επιστήμης», ήταν όρος να συζητηθεί πλατιά η πρωτοβουλία.

Η πείρα που έχουμε συγκεντρώσει, μπορεί να γίνει δύναμη για κάθε ΟΒ στον προγραμματισμό για τη συνέχεια. Το βασικό είναι «τι μας μένει» από οργάνωση στα έτη, ουσιαστικής επαφής με τους φοιτητές του Τμήματος, ώστε να προχωράει η γραμμή του ριζοσπαστικού κινήματος. **Σήμερα θέτουμε τις βάσεις σε κάθε τμήμα για το συσχετισμό που διαμορφώνεται, είναι μια διαρκής μάχη ανάμεσα στη δράση που αναπτύσσουμε και στο αποτύπωμα που αφήνουμε.** Μην υποτιμάμε τη δουλειά υποδομής που έχουμε κάνει με τις διεκδικήσεις μας από τον Οκτώβρη μέχρι σήμερα. Μπορεί να εκφραστεί την επόμενη μέρα, αν επιμείνουμε σε αυτή τη δουλειά σε μια περίοδο που θα συγκεντρώνονται τεράστια προβλήματα.

Μαζί με τα τέρατα της εποχής γεννιούνται και διαμορφώνονται οι δυνατότητες να τα σαρώσουμε...

Κοράκης Ανδρέας
Μέλος του ΚΣ της ΚΝΕ
Γραμματέας της ΠΟ Σπουδάζουσας Θεσ/νικης της ΚΝΕ

Κινητοποίηση των οικοτρόφων για την λήψη των απαραίτητων μέτρων προστασίας στις εστίες και τις σχολές

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Αύξηση των στρατιωτικών εξοπλισμών: Πόσο «ασφαλείς» πρέπει να αισθάνονται ο λαός και η νεολαία;

Ψηφίστηκε στα μέσα του Δεκέμβρη ο κρατικός προϋπολογισμός για το έτος 2021 που ουσιαστικά εφαρμόζει τις ΝΑΤΟϊκές αποφάσεις όπως αυτές πρόσφατα εκφράστηκαν από τον γενικό γραμματέα του ΝΑΤΟ, ο οποίος σε συνέντευξή του τον Οκτώβρη δήλωσε με ικανοποίηση ότι «αυτή η χρονιά θα είναι η 6^η διαδοχική χρονιά αύξησης των πολεμικών δαπανών, από τους ευρωπαίους συμμάχους και τον Καναδά και πρόκειται για μια πραγματική αύξηση του 4,3%». Θυμίζουμε ότι η χώρα μας είναι «καθαρή δευτεραθλήτρια» στο ΝΑΤΟ, δαπανώντας κάθε χρόνο το 2,58% του ΑΕΠ της σε ΝΑΤΟϊκές δεσμεύσεις.

Στη συζήτηση στην Βουλή η κυβέρνηση αξιοποιώντας την ένταση με την Τουρκία και καλλιεργώντας το κλίμα της «εθνικής ομοψυχίας» προέβαλε ως επιχείρημα ότι «σε περίοδο εντάσεων είναι εθνικό καθήκον να αυξάνεται η αμυντική ικανότητα της χώρας μέσω των εξοπλιστικών προγραμμάτων» με σκοπό να πεισθεί ο λαός και η νεολαία ότι οι νέοι εξοπλισμοί είναι αναγκαίοι για την άμυνα της

χώρας μας. Η όλη συζήτηση ξεκινάει και τελειώνει στο «αν η Ελλάδα θα πρέπει να εξοπλίζεται». Το ερώτημα αυτό από μόνο του δεν μπορεί να δώσει απάντηση, γιατί συσκοτίζεται το γεγονός ότι η Ελλάδα συμμετέχει στους ΝΑΤΟϊκούς σχεδιασμούς από τη Μέση Ανατολή έως τα Βαλκάνια, για τα συμφέροντα της αστικής τάξης και με τη συμφωνία όλων των αστικών κομμάτων και κυβερνήσεων.

Συγκεκριμένα στη Βουλή ανακοινώθηκε η συμφωνία για την «αγορά του αιώνα» όπως παρουσιάστηκε, 18 αεροσκαφών τύπου «Rafale» από τη Γαλλία μέσα στο 2021. Επίσης προβλέπονται νέες φρεγάτες, ανθυποβρυχιακά ελικόπτερα, drones και θα προχωρήσει η αναβάθμιση των αεροσκαφών F-16. Έχει σημασία να κρατήσουμε ότι όλα αυτά γίνονται την ώρα που εν μέσω της πανδημίας μειώνεται κατά 572 εκατομμύρια ευρώ ο προϋπολογισμός για το Σύστημα Υγείας, ενώ ταυτόχρονα δίνονται 5,5 δισ. για εξοπλισμούς και στρατιωτικές δαπάνες αυξάνοντας κατά 400% τα ποσά του κρατικού προϋπολογισμού για τα νέα εξοπλιστικά προγράμματα.

Σε περπατημένο δρόμο...

Η κυβέρνηση της ΝΔ δεν πρωτοτυπεί. Ακολουθεί το μονοπάτι που χάραξε ο ΣΥΡΙΖΑ με τον «στρατηγικό διάλογο Ελλάδας - ΗΠΑ», άλλωστε και ο ίδιος είχε εξαγγείλει εξοπλιστικά προγράμματα κατά την περίοδο διακυβέρνησής του. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε «παρών» σε μία μάταιη προσπάθεια «να βγει από πάνω» ξεχνώντας ότι ο ίδιος έστρωσε το δρόμο αφήνοντας μάλιστα και έτοιμη δουλειά για την κυβέρνηση της ΝΔ όπως η αμυντική συμφωνία με τις ΗΠΑ που ο ίδιος υπέγραψε.

Χαρακτηριστικό είναι και το εξής παράδειγμα: Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -με τη συμφωνία και των άλλων αστικών κομμάτων- έλεγε το 2017 ότι η «αναβάθμιση των «F-16», που «έκλεισε» ο τότε πρωθυπουργός στο ταξίδι του στις ΗΠΑ, εξασφαλίζει «αεροπορική υπεροχή στο Αιγαίο». Ό,τι λέει δηλαδή και η κυβέρνηση της ΝΔ τώρα για τα «Rafale». Τι έλεγε τότε το Υπ. Άμυνας των ΗΠΑ; «Η αναβάθμιση των αεροσκαφών (...) θα ενισχύσει την ικανότητα της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας να υποστηρίξει το ΝΑΤΟ και να παραμείνει διαλειτουργική με τις ΗΠΑ και τη συμμαχία του ΝΑΤΟ».

Η «αμυντική θωράκιση» της χώρας μέσα από ορισμένα ερωτήματα.

Αποδεικνύεται και με την ψήφιση του νέου προϋπολογισμού ότι η οργάνωση και ο προσανατολισμός των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων υπηρετούν κατά προτεραιότητα την στόχευση της ελληνικής αστικής τάξης για την αναβάθμισή της στην περιοχή της ΝΑ Μεσογείου πράγμα που εμπλέκει τη χώρα βαθύτερα σε επικίνδυνα σχέδια και ανταγωνισμούς, με επώδυνες συνέπειες για την ασφάλεια του λαού και για τα κυριαρχικά δικαιώματα, όπως δείχνουν και οι εξελίξεις στα ελληνοτουρκικά.

Ας μας πουν λοιπόν όλοι αυτοί που νοιάζονται για την ειρήνη και την άμυνα της χώρας μας:

- Ποια συμφέροντα υπηρετεί η συμμετοχή των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων σε **ΝΑΤΟϊκές αποστολές χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από τη χώρα μας**, σε κράτη που ισοπεδώθηκαν από ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και όπου παραμένει αναμμένη η φλόγα του πολέμου;

Πολεμικές δαπάνες της Ελλάδας 1960 - 2018. Το σύνολο ξεπερνά τα 200 δισ. δολάρια και περιλαμβάνει αποστολές, συντήρηση υλικού και προσωπικού, ασκήσεις εθνικού και ΝΑΤΟϊκού χαρακτήρα. Στην πραγματικότητα το ποσό είναι υψηλότερο διότι εξαιρείται το κόστος συντήρησης και εκσυγχρονισμού των ξένων βάσεων (Πηγή: Παγκόσμια Τράπεζα)

- Ποιανού τα συμφέροντα υπηρετεί ο σχεδιασμός να σταλεί **ελληνική φρεγάτα στον Περσικό Κόλπο** και να ενταχθεί στην πολυεθνική δύναμη περικύκλωσης του Ιράν, για την ηγεσία της οποίας διαγκώνονται ΗΠΑ και ευρωπαϊκές δυνάμεις όπως η Γαλλία και η Γερμανία;

- Πώς ακριβώς υπηρετείται η άμυνα της χώρας με την **αποστολή πολιτικού προσωπικού** σε Λιβύη, Ιράκ, ακόμα και στο Μάλι, ως προπομπός της αποστολής και στρατιωτικών δυνάμεων;

- Ποια συμφέροντα υπηρετεί η συνεκπαίδευση με την ισραηλινή πολεμική αεροπορία σε σενάρια που προσομοιώνουν επίθεση σε στρατηγικές υποδομές του Ιράν παραχωρώντας στρατιωτικές υποδομές της χώρας όπως το κέντρο εκπαίδευσης στην Καλαμάτα;

- Ποια συμφέροντα υπηρετούν η μετατροπή στρατηγικών στρατιωτικών εγκαταστάσεων και υποδομών της Ελλάδας σε **πολεμικά ορμητήρια των ΑμερικανοΝΑΤΟικών** και η διαθεσιμότητα όλων των στρατοπέδων για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, όπως προβλέπει η ελληνοαμερικανική στρατιωτική συμφωνία;

- Ποιος επωφελείται από το σύστημα «Πάτριος» που αγοράστηκε με χρήματα του ελληνικού λαού, και σχεδιάζεται να συμμετέχει μαζί με ανθρώπινο δυναμικό σε αποστολές εκτός συνόρων, άσχετες με το λαϊκό συμφέρον;

- Ποιος επωφελείται από τις υπηρεσίες σημαντικού μέρους του στόλου και του προσωπικού του πολεμικού ναυτικού που επιχειρεί σε ΝΑΤΟικές αποστολές ξένες προς τα συμφέροντα του λαού μας, όπως η επιχείρηση «Ειρήνη», η αποστολή του ΟΗΕ «UNIFIL» στο Λίβανο;

- Ποιος ωφελείται από τις ΝΑΤΟικές αποστολές στις οποίες συμμετέχει η πολεμική Αεροπορία, για την επιτήρηση του εναέριου χώρου της Βουλγαρίας, του Μαυροβουνίου ή σε ΝΑΤΟικές επιχειρήσεις μακριά από τα σύνορα, μέχρι και τη Νορβηγία, στο σχέδιο περικύκλωσης της Ρωσίας;

Επιβεβαιώνεται λοιπόν ότι το εξοπλιστικό πακέτο δεν έχει ως προτεραιότητα την άμυνα του λαού και της χώρας, την υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων, όπως θέλουν να παρουσιάσουν. Επίσης, συνειδητά κρύβουν ότι όταν μιλάμε για εξοπλισμούς, μιλάμε για μεγάλα επιχειρηματικά αλλά και γεωστρατηγικά συμφέροντα.

Η ΞΕΡΕΣ ΟΤΙ

Σύμφωνα με τα στοιχεία της έκθεσης του ινστιτούτου μελετών για την ειρήνη (SIPRI), οι πωλήσεις όπλων και στρατιωτικών υπηρεσιών από τις μεγαλύτερες 25 εταιρείες του κλάδου ανήλθαν σε 361 δισ. δολάρια το 2019, δηλαδή αυξήθηκαν κατά 8,5% σε σχέση με το 2018. Μάλιστα, ο συνολικός τζίρος αυτού του «top 25» είναι ποσό πενταπλάσιο από τον ετήσιο προϋπολογισμό των «ειρηνευτικών» επιχειρήσεων των Ηνωμένων Εθνών, όπως σχολιάζει η έκθεση.

Οι «σύμμαχοι - προστάτες» και οι εξελίξεις στα ελληνοτουρκικά

Οι «σύμμαχοι» μας στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ που θα «βάλουν φρένο» στην τούρκικη προκλητικότητα είναι αυτοί που στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής «έκαναν τις πάπιες» για το ζήτημα των κυρώσεων στην Τουρκία μεταφέροντας ουσιαστικά τη συζήτηση για τον Μάρτιο, είναι αυτοί που πουλάνε όπλα στην Τουρκία και έχουν τεράστια οικονομικά συμφέροντα όπως η Γερμανία και η Μεγάλη Βρετανία που μόλις μία μέρα μετά το Brexit υπέγραψε συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου» πολλών δισ. ευρώ με την Τουρκία. Είναι αυτοί που θέλουν με κάθε τρόπο (συμπεριλαμβανόμενης και της ελληνικής κυβέρνησης) να κρατήσουν την Τουρκία στην «αγκαλιά» του ΝΑΤΟ και να παραμείνει η Τουρκία στο δυτικό στρατόπεδο αποσπώντας την από την επιρροή της ιμπεριαλιστικής Ρωσίας.

Η ίδια η πραγματικότητα άλλωστε είναι αποκαλυπτική: Το 2020 η τούρκικη προκλητικότητα αυξήθηκε. Το ORUC REIS για 82 μέρες έκανε έρευνες δίπλα στο Καστελόριζο, συνεχίζονται οι γεωτρήσεις της Τουρκίας στην Κυπριακή ΑΟΖ, η Τουρκία αμφισβητεί ανοιχτά την συνθήκη της Λωζάνης βάζοντας ουσιαστικά ζήτημα για τα σύνορα.

Αυτό όμως που πρέπει να κατανοηθεί είναι ότι οι εξελίξεις στην περιοχή μας και οι ίδιες **οι διενέξεις ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική αστική τάξη εντάσσονται σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο αντιπαράθεσης και αναδιάρθρωσης δυνάμεων**, που φαίνεται να κλιμακώνεται επικίνδυνα σε όλη την περιοχή που εκτείνεται από τη ΝΑ Μεσόγειο και τη Μ. Ανατολή μέχρι τον Καύκασο και το Ιράν. Αυτή η περιοχή είναι άλλωστε καθοριστική και στη διαπάλη για την παγκόσμια πρωτοκαθεδρία στο ιμπεριαλιστικό σύστημα, αφού είναι πλούσια σε ενεργειακές πηγές, αποτελεί σημαντικό «σταυροδρόμι» για τη μεταφορά ενέργειας κι εμπορευμάτων, γειτονιάζει γεωγραφικά με βασικούς αντιπάλους των ΗΠΑ.

Έτσι, μέσω της συμμετοχής της χώρας μας στο

ΝΑΤΟ και των συμμαχιών, πολιτικών και στρατιωτικών δεσμών με κράτη όπως το Ισραήλ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και η Σαουδική Αραβία, το ελληνικό κράτος γίνεται μέρος του μπλοκ δυνάμεων που υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ αντιπαράκειται ανοιχτά και με όλα τα μέσα με δυνάμεις όπως το Ιράν, η Ρωσία και η Κίνα.

Η εξασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων προϋποθέτει την απεμπλοκή από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες με τον λαό στο προσκήνιο και πρωταγωνιστή των εξελίξεων

Ο λαός και η νεολαία, οι νέοι στρατευμένοι και το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων έχουν εμπειρία και μπορούν να βγάλουν συμπεράσματα για την πολιτική της βαθύτερης εμπλοκής στα αμερικανοΝΑΤΟικά σχέδια, που δεν διασφαλίζει τα κυριαρχικά δικαιώματα, δεν προστατεύει τα σύνορα της χώρας μας.

Ας αναρωτηθούμε αν όλη αυτή η κούρσα εξοπλισμών, που από το 1960 έως σήμερα έχει ξεπεράσει τα 200 δισ. δολάρια, απέτρεψε την τούρκικη προκλητικότητα και τις συνεχείς παραβιάσεις στα ελληνικά εναέρια και θαλάσσια σύνορα, την κατοχή του 38% των εδαφών της Κύπρου.

Η υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων, της εδαφικής ακεραιότητας, των συνόρων, από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων, δεν είναι θεωρίες, κούφια λόγια. Αποκτά πραγματικό νόημα μόνο όταν συμβαδίζει με την πάλη για την απεμπλοκή της χώρας μας από τα επικίνδυνα σχέδια του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, της ΕΕ. Για να κλείσουν οι ξένες στρατιωτικές βάσεις στην Ελλάδα. Για την αποδέσμευση από αυτούς τους οργανισμούς, με το λαό στην εξουσία, ιδιοκτήτη του πλούτου που παράγει.

Επενδύοντας στην

εξαγορά συνειδητήσεων

«...το Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Ελλάδος (**Ίδρυμα Fulbright**) δύναται να επιχορηγείται από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας», σημειώνει το άρθρο 116 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας για την αναδιάρθρωση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Μολονότι το συγκεκριμένο ίδρυμα δεν είναι καινούργιο «φρούτο» θα αδράξουμε την ευκαιρία, για να σταθούμε σε ορισμένα ζητήματα ιδεολογικής χειραγώγησης και εξαγοράς συνειδητήσεων από τους μετρ στο είδος...

Η είδηση κι η ιστορία

Αποτελεί είδηση ως και «σκάνδαλο» ότι το Υπουργείο που δεν έχει λεφτά για να ικανοποιήσει στο ελάχιστο τα αιτήματα του μαθητικού, γονεϊκού και φοιτητικού κινήματος μπορεί να χρηματοδοτήσει ένα ίδρυμα που στηρίζεται οικονομικά τόσο στην αμερικάνικη κυβέρνηση όσο και σε επιχειρηματικούς κολοσσούς, όπως οι «Coca-Cola», «Eurobank», «Intracom», «Procter & Gamble» κ.λπ.

Πίσω από την είδηση όμως κρύβεται η ιστορία 70 χρόνων παρουσίας του συγκεκριμένου θεσμού στην Ελλάδα. Η ιδέα πιστώνεται στο **γερουσιαστή William Fulbright** που το 1945 και ενώ η χώρα του προετοιμαζόταν για την ολόπλευρη επίθεση ενάντια στο Σοσιαλισμό, πρότεινε τη χρηματοδότηση της «καλής θέλησης διεθνώς, μέσα από την ανταλλαγή φοιτητών στο χώρο της Εκπαίδευσης, του πολιτισμού και της επιστήμης»,

από τα κέρδη των πωλήσεων πλεονασματικού πολεμικού υλικού. Επί προεδρίας Χάρι Τρούμαν επικυρώθηκε η πρόταση του γερουσιαστή για τον «εξανθρωπισμό» των διεθνών σχέσεων.

Έκτοτε το Ίδρυμα αυτοσυστήνεται ως η ναυαρχίδα των διεθνών προγραμμάτων εκπαιδευτικών ανταλλαγών των ΗΠΑ. Συνεργάζεται με περισσότερες από 160 χώρες. **Στην Ελλάδα από τον Απρίλη του 1948 μέχρι σήμερα έχει απονεμίσει 6000 υποτροφίες ενώ οι «Fulbrighters» υπολογίζονται σε πάνω από 360.000 σε παγκόσμιο επίπεδο.** Οι περισσότεροι καταλαμβάνουν θέσεις κλειδιά σε αστικούς μηχανισμούς ή επιχειρηματικούς ομίλους. Τριάντα από αυτούς έχουν διατελέσει επικεφαλής κράτους ή κυβέρνησης.

Η αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των λαών είναι ο στόχος που προβάλλει το Ίδρυμα κρύβοντας την ουσία σαν

φαναχτερό περιτύλιγμα. Είναι απορίας άξιο πώς μια χώρα που ακόμα και το 2016 δεν είχε εξαλείψει τον αναλφαβητισμό ήδη από το 1946 ξεδίπλωνε ένα τέτοιο φιλόδοξο εκπαιδευτικό πρόγραμμα (όχι υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, αλλά των Εξωτερικών). Η ουσία είναι ότι στην Ελλάδα του 1948 το Fulbright στον τομέα της εκπαίδευσης και το σχέδιο Μάρσαλ στην οικονομία ήταν το αναγκαίο συμπλήρωμα των ναπάλμ που έκαιγαν το Γράμμο. Ήταν το συμπλήρωμα της ατομικής βόμβας που εξαφάνισε 200.000 ανθρώπους σε μια μέρα. Ήταν και παραμένει το συμπλήρωμα μιας πολιτικής πόνου και οδύνης για τους λαούς από τη Λατινική Αμερική ως την Άπω Ανατολή. Μια πολιτική που από τη μια τσάκιζε το εργατικό-λαϊκό, κομμουνιστικό κίνημα σε αυτές τις χώρες και από την άλλη επεδίωκε να εξωραϊστεί μέσω τέτοιων δραστηριοτήτων.

Η παράδοση συνεχίζεται

Το 2019 ένα ανάλογο πρόγραμμα έφτασε στην Ελλάδα πάλι με εκπαιδευτική προβιά. Πρόκειται για το FLEX (Future Leaders Exchange), το οποίο ξεκίνησε το 1992 πάλι ως ιδέα ενός γερουσιαστή που είχε την «ευαισθησία» να δημιουργηθούν γέφυρες φιλίας ανάμεσα στις ΗΠΑ και τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες. Στον απόηχο της αντεπαναστάσης οι προτεραιότητες του ιμπεριαλισμού προς στιγμήν στράφηκαν σε αυτά τα παρθένα εδάφη για οικονομική, ιδεολογική και πολιτική διείσδυση. Μέχρι σήμερα το FLEX και τα άλλα ΝΑΤΟϊκά-αμερικανικά προγράμματα που φυτρώνουν και στα ελληνικά πανεπιστήμια σαν μανιτάρια, είναι το αναγκαίο συμπλήρωμα της προώθησης των αμερικανικών συμφερόντων στην Ανατολική Ευρώπη και Ανατολική Μεσόγειο, ενώ αξιοποιούνται για να καμφθεί ο αντιαμερικανισμός.

Στην Ελλάδα είναι **το αναγκαίο συμπλήρωμα της μετατροπής της χώρας σε μεγάλη αμερικανο-ΝΑΤΟϊκή βάση εφόρμησης** στη Βόρειο Αφρική, τη Μαύρη Θάλασσα και τη Μέση Ανατολή, γι αυτό και το FLEX υλοποιείται στα σχολεία στο πλαίσιο του Στρατηγικού διαλόγου Ελλάδας-ΗΠΑ που με τυμπανοκρουσίες εγκαίνιασε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ο άλλος δρόμος

Δεν αγνοούμε ότι το περιτύλιγμα αυτών των προγραμμάτων ανταποκρίνεται σε μια πραγματική ανάγκη και στα όνειρα που έχουν πολλοί νέοι για τις σπουδές, την επιστήμη και την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Τέτοιου είδους προγράμματα προβάλλονται ως η επιτομή της καινοτομίας, της πρωτότυπης έρευνας, ως μοναδικές τελικά ευκαιρίες αποκόμισης χρήσιμων εμπειριών. Ωστόσο, το αμείλικτο ερώτημα δεν παύει να τίθεται: **Επιστήμη για ποιον, με ποιο σκοπό;** Όσο κυριαρχούν οι σχέσεις ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, η επιστήμη δεν έχει προτεραιότητα την επίλυση παλιών και νέων προβλημάτων της ανθρωπότητας. Καταντά εργαλείο για την κερδοφορία του κεφαλαίου, ο επιστήμονας γίνεται δέσμιος αυτής της κατάστασης και τα επιτεύγματά του είναι εμπορεύματα στην αγορά και όχι αγαθά για την κοινωνία.

Επομένως, η δίψα για γνώση και για ζωή γεμάτη όμορφες εμπειρίες δεν μπορεί να υποτάσσεται στους νόμους της αγοράς και στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Γι' αυτό οι νέοι επιστήμονες μαζί με το απαραίτητο καθημερινό αγώνα, για να καταξιωθούν στο χώρο τους οφείλουν να παλέψουν κόντρα σε όσους τους θέλουν φθηνό επιστημονικό δυναμικό, με το βλέμμα στραμμένο στο σοσιαλιστικό αύριο όπου η επιστήμη υπηρετώντας νέες σχέσεις παραγωγής θα οδηγήσει την ανθρωπότητα σε πρωτοφανή επιτεύγματα.

Η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδος και σωματεία εκπαιδευτικών ενάντια στο πρόγραμμα FLEX τον Οκτώβρη του 2019

«Ισότητα των φύλων»:

ο δούρειος ίππος ΕΕ - κυβερνήσεων

για την ένταξη της εκμετάλλευσης

γυναικών και αντρών

EU
GENDER
EQUALITY
POLICY

Το 2020 έφυγε.. αφήνοντας το αποτύπωμα των συνεπειών της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και της κυβερνητικής διαχείρισης της πανδημίας στην καθημερινή ζωή των νέων, με επιπρόσθετο βάρος να πέφτει στις πλάτες των γυναικών σε κάθε πλευρά της κοινωνικής τους ζωής.

Για τις επιπτώσεις της πανδημίας στις γυναίκες γράφουν και μιλούν πολλοί... Ιδιαίτερη «ευαισθησία» δείχνουν τα αστικά επιτελεία

της ΕΕ, οι αστικές κυβερνήσεις και τα κόμματα- όλοι οι «συνθέτες και μαέστροι» της ενορχηστρωμένης αντιλαϊκής επίθεσης στα δικαιώματα και τις ανάγκες της πλειοψηφίας των γυναικών. Είναι χαρακτηριστική η πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων του Ευρωκοινοβουλίου (FEMM) όπου η πανδημία αντιμετωπίζεται ως «ευκαιρία» (sic!)... για τις γυναίκες.

Τα ωράρια και η ζωή- λάστιχο ως προϋπόθεση για την καπιταλιστική ανάκαμψη

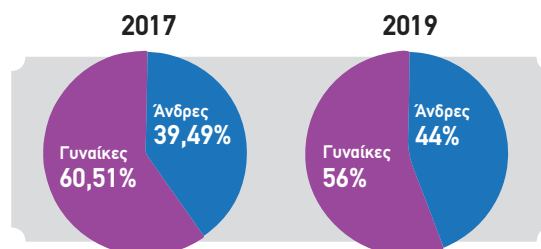
Στην έκθεση επισημαίνεται πως «οι γυναίκες είναι πιθανότερο να βρίσκονται σε προσωρινή, μερική και επισφαλή απασχόληση σε σχέση με τους άνδρες (26,5% σε σύγκριση με το 15,1% των ανδρών)» και ότι «η πανδημία θα σπρώξει πάνω από 47 εκατομμύρια γυναίκες και κορίτσια παγκοσμίως κάτω από το όριο της φτώχειας έως το 2021». Τι όμως τελικά προτείνουν; «η ευέλικτη εργασία, όπως συμφωνείται με τους εργοδότες, μπορεί να παράσχει ευκαιρίες στις γυναίκες και στους άνδρες να εργάζονται από την κατοικία τους ή από τοπικούς χώρους συνεργασίας, και θα μπορούσε να διασφαλίσει καλύτερη ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και προσωπικής ζωής». Δηλαδή, περισσότερη «ευελιξία» για τις γυναίκες στην εργασία, στα ωράρια, στο χώρο εργασίας (μέσω της τηλεργασίας), στο εισόδημα, με πρόφαση ότι έτσι θα μπορούν να συνδυάσουν την προσωπική τους ζωή με την επαγγελματική. **Είναι όμως έτσι;**

Όλο και περισσότερες εργαζόμενες, ιδιαίτερα νέες, βιώνουν πλέον ότι η «ευελιξία» σημαίνει καταδίκη σε ζωή και δικαιώματα-λάστιχο. Σημαίνει ακανόνιστα ωράρια, δουλειά τις Κυριακές, απολύσεις-ακόμα και εγκύων-, δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα. Χάνεται κάθε διάκριση ανάμεσα στον εργάσιμο και μη εργάσιμο χρόνο. Η εργαζόμενη γίνεται κυριολεκτικά διαθέσιμη στον εργοδότη από οπουδήποτε, οποτεδήποτε. Εξάλλου ο εργοδότης «μπαίνει» πλέον και στο σπίτι των εργαζομένων που δουλεύουν με τηλεργασία- μορφή ελαστικής απασχόλησης που ήρθε με «ευκαιρία» την πανδημία και θα μείνει- αφού αποτελούσε πολύ καιρό τον πόθο των μονοπωλιακών ομίλων όπως του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ). Η κοινωνική ζωή των γυναικών, οι διαπροσωπικές σχέσεις, προσαρμόζονται «ευέλικτα» στις απαιτήσεις της αυξανόμενης κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Έτσι αυξάνονται τα κέρδη τους από την ένταξη της εκμετάλλευσης των εργαζομένων αντρών και γυναικών.

Εκτιμώμενα κέρδη για τους επιχειρηματικούς κολοσσούς από την αξιοποίηση ευέλικτης εργασίας, μέχρι το 2030

Η έκθεση της FEMM παροτρύνει τα κράτη- μέλη της ΕΕ «να ενθαρρύνουν τους άνδρες, μέσω της θέσπισης μέτρων που παρέχουν κίνητρα, για παράδειγμα, να δεχτούν ευέλικτες εργασιακές διευθετήσεις», στο όνομα της «ισότητας» των φύλων και «για να μοιραστούν οι δουλειές του σπιτιού». Ουσιαστικά, προτείνουν να επεκταθούν και στους άνδρες εργαζόμενους οι ευέλικτες μορφές εργασίας.

Ποσοστό ανδρών και γυναικών στο σύνολο των μερικών απασχολούμενων

Τι προτείνουν; Όχι να απαλλαγεί η εργαζόμενη και άνεργη γυναίκα από τη σχεδόν ατομική αποκλειστική ευθύνη, με διεκδίκηση δημόσιων και δωρεών υπηρεσιών στήριξης και φροντίδας της οικογένειας, αλλά να μεταφερθεί το βάρος και στον άνδρα εργαζόμενο. Οι «εναλλακτικές» λύσεις που προτείνουν αντιμετωπίζουν τη φροντίδα της οικογένειας σαν μια ατομική ευθύνη, η οποία το πολύ πολύ να μοιράζεται πιο ισότιμα ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες. Γιατί οι δωρεάν και για όλους κοινωνικές υπηρεσίες και υποδομές Υγείας, Πρόνοιας, προσχολικής αγωγής, ειδικής αγωγής, αθλη-

τισμού, πολιτισμού, τα μέτρα προστασίας της μητρότητας, αποτελούν «κόστος» για το κράτος. Έτσι, η στήριξη των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ΑμεΑ αξιοποιείται ως πεδίο για να βγάλουν κέρδος οι επιχειρηματικοί όμιλοι, κάνοντας business και στον τομέα φροντίδας της οικογένειας.

Τελικά, το αντιλαϊκό «μενού» των ευρωπαϊκών επιτελείων για τις γυναίκες έχει στόχο να προωθηθεί πιο αποφασιστικά η στρατηγική της ΕΕ για την ανάκαμψη της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων: το τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων, της σταθερής δουλειάς, του σταθερού ωραρίου, η ακόμα μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των ήδη λειψών δομών και Υπηρεσιών Υγείας, Πρόνοιας, Παιδείας. Οι διακρίσεις που βιώνουν οι γυναίκες σε κάθε πλευρά της κοινωνικής ζωής τους, στην εργασία, την εκπαίδευση, την οικογένεια, αξιοποιούνται και με νέες μορφές, διότι αποτελούν πηγή πρόσθετου κέρδους για τις μετοχικές-καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Ταυτόχρονα, οι σύγχρονες μορφές της ανισοτιμίας των γυναικών, όπως εκφράστηκαν και στην πανδημία, αξιοποιούνται από την ΕΕ και τα επιτελεία της για να χειραγωγήσουν τη σκέψη και τη στάση των νέων γυναικών για την πραγματική αιτία όσων ζήσαμε και ζούμε, κάνοντας επιστήμη τη διαστρέβλωση της έννοιας της κοινωνικής ισοτιμίας στο όνομα της «ισότητας των φύλων».

Για να μπορούμε να ανασάνουμε πραγματικά τη νέα χρονιά, χρειάζεται να δυναμώσουμε την πάλη ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, τους επιχειρηματικούς κολοσσούς, την ΕΕ και τις αστικές κυβερνήσεις. Ο αγώνας για ισότιμα δικαιώματα ανδρών και γυναικών σε κάθε πλευρά της κοινωνικής μας ζωής, για τις σύγχρονες ανάγκες μας στη σταθερή εργασία, την υγεία, τη μόρφωση, τον ελεύθερο χρόνο, τη δημιουργική ζωή αποτελεί πραγματικό «οξυγόνο» στα αδιέξοδα που συναντάμε σήμερα.

Βικτωρία Κούση
Μέλος του ΚΣ της ΚΝΕ,
επικεφαλής της Επιτροπής του ΚΣ για τις νέες
γυναίκες και τα νέα ζευγάρια

1821 200 χρόνια από την Επανάσταση

Μια επανάσταση που αν και έγινε πολλά χρόνια πριν, υπηρέτησε την κοινωνική εξέλιξη και κίνησε ένα βήμα μπρος την Ιστορία. Μια επανάσταση που δυστυχώς συχνά μαθαίνουμε για αυτή σκόρπιες πληροφορίες, έχουμε ακούσει τον Κολοκοτρώνη- το «Γέρο του Μορια», τη Μπουμπουλίνα, το σούβλισμα του Αθανάσιου Διάκου, τον Αλή-Πασά και πολλούς άλλους, γεγονότα όπως τον χορό του Ζαλόγγου

και την έξοδο του Μεσολογγίου. Εμείς στον «Οδηγητή» με αυτό το αφιέρωμα που ξεκινάει από αυτόν τον μήνα και φτάνει μέχρι τον Μάρτη θέλουμε να δώσουμε απαντήσεις σε κάποια ...άλλα ερωτήματα όπως: Τι επανάσταση ήταν αυτή, και τι σκοπό είχε; Ποιος την πραγματοποίησε; Ήταν όλοι οι Έλληνες τότε «μια γροθιά»; Και μετά γιατί «φαγώθηκαν» μεταξύ τους; Τι σημασία έχει αυτή η επανάσταση σήμερα;

«Οι επαναστάσεις είναι οι ατμομηχανές της ιστορίας» Κ. Μαρξ

1568-1648
Επανάσταση στην Ολλανδία

1640-1650
Αγγλική Επανάσταση

1775
Επανάσταση στην Αμερική

1789
Επανάσταση στην Γαλλία

1820
Επανάσταση στην Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία

1821
Επανάσταση στην Ελλάδα

1830
Επανάσταση στο Βέλγιο

κι άλλες...

Τα τέλη του 18^{ου} αιώνα και ο 19^{ος} αιώνας αποτέλεσαν μια εποχή όπου οι κοινωνίες των ανθρώπων άλλαξαν και οι «τροχοί της Ιστορίας» είχαν πάρει φόρα προς τα μπρος! Ήταν μια εποχή που ο παλιός κόσμος των βασιλιάδων και των ευγενών είχε αρχίσει να σαπίζει, ενώ ταυτόχρονα δυνάμωνα μια νέα τάξη, αυτή των εμπόρων, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών και των βιομηχάνων, η τάξη των αστών.

Η νέα κοινωνία, που οι αστοί θα μπορούσαν πια ελεύθερα να αναπτυχθούν και να πλουτίσουν (η καπιταλιστική κοινωνία) δεν χωρούσε πια στα στενά δεσμά του παλιού κόσμου. Χρειαζόταν να τον ανατρέψει και το έκανε! Έτσι, την εποχή εκείνη πραγματοποιήθηκαν μερικές από τις πιο μεγάλες και γνωστές ως και σήμερα αστικές επαναστάσεις, όπως η Αμερικανική και η Γαλλική, που κυριολεκτικά έφεραν τα πάνω κάτω στον κόσμο, όπως είχε διαμορφωθεί μέχρι τότε.

Δες κι αυτό...

«Η Γαλλική Επανάσταση...έκαμε να ανοίξουν τα μάτια του κόσμου. Πρωτύτερα τα έθνη δεν εγνωρίζοντο, τους βασιλείς τους ενόμιζαν ως θεούς της γης, και ό,τι και αν έκαμναν, το έλεγαν καλά καμωμένο»

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Ύψος κεφαλαίων στη βιοτεχνία

50 εκ. χρυσά φράγκα

Αστοί

Έχουν: οικονομική δύναμη

Δεν έχουν: πολιτική εξουσία

Επιδιώκουν: έναν άλλο τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας που να προστατεύει και να ενισχύει τις οικονομικές τους δουλειές. Να έχουν εκείνοι τον πρώτο λόγο.

Βασιλιάς και Αριστοκρατία

Έχουν: απόλυτη εξουσία, κάνουν ό,τι θέλουν

Δεν έχουν: τον πρώτο λόγο πια στην οικονομία της εποχής.

Επιδιώκουν: να κρατήσουν την μεγάλη δύναμη που έχουν για πάντα.

Θα μπορούσαν άραγε αυτές οι αλλαγές να μην επιδράσουν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και να αφήσουν ανεπηρέαστη την κοινωνική και οικονομική ζωή στην περιοχή;

Η ελληνική επανάσταση του 1821 ήταν «παιδί» της εποχής της.

Γιατί πραγματοποιήθηκε η επανάσταση του 1821;

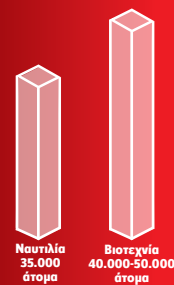
Η επανάσταση του 1821 ήταν αστική εθνικοαπελευθερωτική. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πως κυριάρχησαν τα αιτήματα των αστικών στρωμάτων, που αντικειμενικά είχαν συμφέρον από την συγκρότηση ενός σύγχρονου ανεξάρτητου αστικού έθνους κράτους.

Εκείνη την εποχή οι Έλληνες κεφαλαιοκράτες, δηλαδή οι έμποροι, οι караβοκυραίοι, οι τραπεζίτες και άλλα κομμάτια της αστικής τάξης αρχίζουν να διαμορφώνονται ως μια ιδιαίτερη τάξη με ιδιαίτερα συμφέροντα και σκοπούς, με ιδιαίτερη ιδεολογία και συνείδηση. Στα τέλη του 18^{ου} και στις αρχές του 19^{ου} αιώνα η ελληνόφωνη αστική τάξη είχε συγκεντρώσει σημαντική δύναμη και πλούτο.

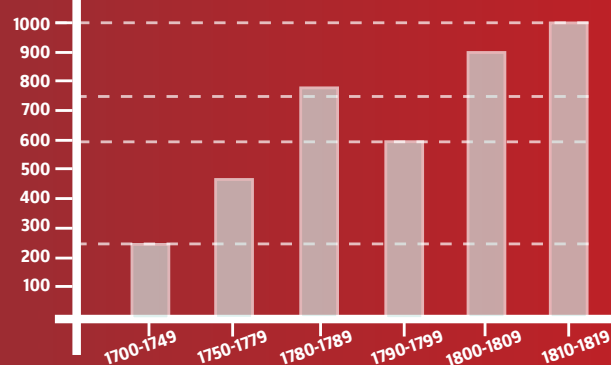
ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ

Ο στόλος είχε αυξηθεί από 188 πλοία σε 945, μέσα σε λίγες δεκαετίες (1749-1819) ή ότι η βιοτεχνία απασχολούσε 50.000 άτομα και κινητοποιούσε κεφάλαια 50.000.000 χρυσών φράγκων.

Τέλη του 18^{ου} αιώνα

Ο στόλος των Ελλήνων 1700-1819

Όσο όμως οι ίδιοι γίνονταν πιο ισχυροί τόσο περισσότερο τους περιόριζαν τα δεσμά της Οθωμανικής κυριαρχίας. **Το οθωμανικό «πλαίσιο» ήταν πια εχθρικό για αυτούς. Η οικονομική τους δύναμη δεν ταυτιζόταν με αντίστοιχη πολιτική εξουσία ή ισχυρές πολιτικές θέσεις.** Για παράδειγμα αναγκάζονταν να πληρώνουν ιδιαίτερα υψηλούς φόρους κατά την εισαγωγή και εξαγωγή εμπορευμάτων, ενώ δεν υπήρχαν κανόνες που να προστατεύουν το εμπόριο και την περιουσία τους.

Δες κι αυτό...

Ο χάρτης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σε όλη αυτή την τεράστια έκταση αναπτύχθηκαν και έδρασαν τα αστικά κινήματα της εποχής.

Έτσι με την ολοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξη της αστικής τάξης μεγάλωνε ταυτόχρονα και η αντίθεσή της με τις οθωμανικές δομές, κάνοντας πιο επιτακτική την ανάγκη ανατροπής τους. Αυτές οι συνθήκες, λοιπόν, οδήγησαν σε μια σειρά από επαναστατικές ιδέες. **Οι αστοί άρχισαν να διεκδικούν μια ριζική αλλαγή της κοινωνίας. Μια αλλαγή, που θα τους επέτρεπε να αναπτυχθούν όπως ήθελαν, χωρίς περιορισμούς.** Μια αλλαγή που θα έκανε εκείνους κυρίαρχους. Για να το πετύχουν όμως αυτό, έπρεπε να ξεφορτωθούν τον σουλτάνο και την οθωμανική αυτοκρατορία.

Οι αστοί έφτιαξαν επαναστατική οργάνωση, τη γνωστή σε όλους μας Φιλική Εταιρεία, οργάνωσαν και κήρυξαν την Επανάσταση, στην οποία βέβαια εντάχθηκαν και άλλες κοινωνικές ομάδες.

Το σήμα της Φιλικής Εταιρείας

ΕΤΣΙ, ΕΧΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

«Όταν η διοίκηση...καταφρόνει τα δίκαια του λαού...το να κάμει ο λαός... επανάσταση να αρπάξει τα όπλα και να τιμωρεί τους τυράννους του, είναι το πλέον ιερό από όλα τα δίκαια του και το πλέον απαραίτητο απ' όλα τα χρέη του»

Ρήγας Φεραίος, λόγιος-επαναστάτης

«Οι Άνθρωποι ούτε γεννώνται ούτε είναι εις τον κόσμο ελεύθεροι»

Αθανάσιος ο Πάριος, ιερέας πολέμιος των επαναστατικών ιδεών

Πώς γεννήθηκε το αστικό κράτος που έχουμε σήμερα;

Η επανάσταση του 1821 σηματοδότησε την άνοδο της αστικής τάξης στην εξουσία και έβαλε τα θεμέλια για τη συγκρότηση του ελληνικού αστικού κράτους. **Η ελληνόφωνη αστική τάξη επιθυμούσε ένα ισχυρό αστικό συγκεντρωτικό κράτος, με ενιαία εθνική αγορά,** που θα τη βοηθούσε να εξασφαλίσει την κυριαρχία της και να διεκδικήσει την αναβάθμιση της θέσης της στην ευρύτερη περιοχή.

Έτσι, στο πρώτο Σύνταγμα της Ελλάδας (Σύνταγμα της Επιδαύρου, 1822), καταργούνται τα φεουδαρχικά προνόμια και ψηφίζεται η προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας, που αποτελεί την καρδιά του αστικού συντάγματος από τότε μέχρι και σήμερα. Στο Σύνταγμα της Τροιζήνας (1826) ορίζεται η αρχή της εθνικής κυριαρχίας: **«Η εθνική κυριαρχία ενυπάρχει εις το Έθνος. Πάσα εξουσία πηγάζει εξ αυτού και υπάρχει υπέρ αυτού.»**

Προκειμένου να διευκολυνθούν οι αστοί που ασχολούνται με το εμπόριο και τη ναυτιλία, το κράτος καταργεί όλους τους περιορισμούς στις εμπορικές συναλλαγές και **συγκροτεί ένα ολόκληρο δίκτυο υποδομών με εμπορικά δικαστήρια, τελωνειακό δίκτυο που κάλυπτε 179 λιμάνια.**

Τα σύνορα του πρώτου ελληνικού κράτους (1830, 1832)

Συγχρόνως δίνει προτεραιότητα στην αύξηση του ελληνικού εμπορικού στόλου και επιταχύνει τα δημόσια έργα που διευκόλυναν την ναυτεμπορική δραστηριότητα.

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ?

Στα Συντάγματα της Επανάστασης του 1821 ψηφίστηκαν οικονομικές αποζημιώσεις για τους πλοιοκτήτες για τη συμμετοχή τους στην επανάσταση, κατοχυρώνοντας έτσι τα συμφέροντα του εφοπλιστικού κεφαλαίου;

Μετά την ίδρυσή του το ελληνικό κράτος επιχειρεί την ίδρυση τραπεζών, έτσι ώστε αφενός να εξασφαλίσει τις κρατικές νομισματικές λειτουργίες όπως την έκδοση νομίσματος και αφετέρου να ικανοποιήσει τις αυξανόμενες πιστωτικές ανάγκες (δανεισμοί) που συνεπάγεται κάθε καπιταλιστική ανάπτυξη, χωρίς αυτή να εναπόκειται στους διάφορους «καλοθελητές» κατόχους χρήματος όπως γίνονταν μέχρι τότε.

Η επανάσταση, επομένως, εξάλειψε οριστικά το φεουδαρχικό κράτος και γέννησε το νέο, το αστικό, με το οποίο η αστική τάξη θα μπορούσε να εξασφαλίσει την ολοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξή της χωρίς περιορισμούς. Το αστικό κράτος παρά τις διάφορες αλλαγές και εκουγχρονισμούς που υπέστη, ενσαρκώνει και σήμερα την εξουσία της ελληνικής αστικής τάξης.

Όταν τα παιδιά

δεν παίζουν...

Μέσα από αυτό το σύντομο άρθρο θέλουμε να αναπτύξουμε τον προβληματισμό πάνω σε ένα ζήτημα που απασχολεί, δημιουργεί θυμό και οργή σε κάθε άνθρωπο και νέο που νιώθει το άδικο γύρω του. Θα μιλήσουμε λοιπόν για το **φαινόμενο της παιδικής εργασίας** και θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε σε ορισμένα ερωτήματα γύρω από αυτό.

Πόσα παιδιά δουλεύουν σε όλο τον κόσμο;

Δυστυχώς, ακόμη και τα παιδιά σε αυτό το σύστημα θεωρούνται εκμεταλλεύσιμο «υλικό» για να πλουτίσουν οι λίγοι. Εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο - ανάμεσά τους και παιδιά από τη χώρα μας - δουλεύουν στα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα. Σε ορυχεία και μεταλλεία, σε γεωργικές εργασίες, στο εμπόριο, στη βιομηχανία και στη βιοτεχνία - σε όλους τους κλάδους παραγωγής, παιδιά γίνονται ακόμη και θύματα εκμετάλλευσης παράνομων δραστηριοτήτων μέχρι και πορνείας.

Αν συγκεντρώναμε σε μια χώρα όλα τα παιδιά που υποχρεώνονται σε αναγκαστική εργασία, θα δημιουργούσαμε την 9^η μεγαλύτερη χώρα του κόσμου, με 152 εκατομμύρια πληθυσμό, μία χώρα 15 φορές περίπου όσο η Ελλάδα. Θα ήταν μια χώρα με 64 εκατομμύρια κορίτσια και 88 εκατομμύρια αγόρια.

Αυτή η χώρα δεν υπάρχει. Αυτά τα παιδιά όμως υπάρχουν. Αγόρια και κορίτσια σαν εμάς, σαν τους φίλους μας, δικά μας, σαν όλα τα παιδιά αυτού του κόσμου.

Πότε και σε ποιες χώρες πρωτοεμφανίστηκε;

Ουσιαστικά η παιδική εργασία εδραιώνεται κατά την περίοδο της βιομηχανική επανάστασης που ουσιαστικά σηματοδοτεί και τα πρώτα βήματα του καπιταλισμού κατά τη διάρκεια του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα.

Οι καπιταλιστές χρειαζόταν ένα υπάκουο και πειθαρχημένο εργατικό δυναμικό που θα εργαζόταν σύμφωνα με τους όλο και πιο αυξανόμενους ρυθμούς που θα επέβαλε η παραγωγή και οι νέες μηχανές. Τα παιδιά ανταποκρίνονταν σε αυτό το νέο μοντέλο λόγω της νεαρής τους ηλικίας και των φυσικών αντοχών τους. Επιπλέον, οι νεαροί εργάτες δεν είχαν τις υποχρεώσεις των ενηλίκων και επομένως μπορούσαν να βρίσκονται περισσότερες ώρες στα εργοστάσια.

Η χώρα στην οποία το φαινόμενο της παιδικής εργασίας έλαβε μεγάλες διαστάσεις ήταν η Αγγλία στα τέλη του 18^{ου} αιώνα, ιδιαίτερα στον τομέα της βαμβακουργίας. Οι Άγγλοι εργοστασιάρχες προσελάμβαναν παιδιά στα εργοστάσιά τους φροντίζοντας τα παιδιά αυτά να είναι κυρίως ορφανά. Προσελάμβαναν παιδιά ηλικίας 4 με 5 ετών μόλις διαπίστωναν ότι μπορούσαν να κατανοήσουν κάποιες οδηγίες και να τις εφαρμόσουν πιστά. Η παιδική εργασία εμφανίστηκε

και στην Ελλάδα. Πολλά αγόρια δούλευαν σε αγροτικές εργασίες, σε βιοτεχνίες, ως μικροπωλητές όπως και τα κορίτσια ως εργάτριες στα καπνά, σαν υπηρετικό προσωπικό καθώς και σε άλλες εργασίες.

Παιδική εργασία κατά την περίοδο του 19^{ου} αιώνα στην Αγγλία

Η παιδική εργασία υπάρχει σήμερα μόνο στις φτωχές χώρες;

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που αντιμετωπίζουν την παιδική εργασία ως ένα φαινόμενο που συναντάται κυρίως σήμερα στην Ασία και στην Αφρική. Οι στατιστικές - πριν από τον κορωνοϊό - καταγράφουν 72 εκατομμύρια από τα «παιδιά της φτώχειας» να ζουν στην Αφρική και 62 εκατομμύρια στην Ασία. **Αυτό σημαίνει ότι τα 18 εκατομμύρια που απομένουν ζουν στον υπόλοιπο κόσμο, ακόμα και στις αναπτυγμένες χώρες της Δύσης.** Μάλιστα, σύμφωνα με τον ΟΗΕ, η πανδημία του κορωνοϊού ενδέχεται να προκαλέσει άνοδο της παιδικής εργασίας με εκατομμύρια επιπλέον παιδιά να αναγκάζονται να εργαστούν.

Για την Ελλάδα, αν και υπάρχουν ελλιπή στοιχεία, το 2017 θεωρήθηκαν 7.647 βιβλιάρια ανηλίκων (άνω των 15 ετών), έναντι 562 που θεωρήσεων το 2012. Στην πραγματικότητα ο αριθμός των παιδιών που δουλεύουν στη χώρα μας είναι πολύ μεγαλύτερος αφού στα παραπάνω στοιχεία δεν υπολογίζεται η «μαύρη εργασία».

Γιατί υπάρχει παιδική εργασία; Μπορεί να τερματιστεί αυτό το φαινόμενο;

Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την παιδική εργασία στην κοινωνία μας μόνο με όρους ηθικής, ως ντροπή για την ανθρωπότητα, αλλά οφείλουμε να την αντιμετωπίσουμε επίσης ως μέρος ενός απάνθρωπου και

εγκληματικού συστήματος, που πρέπει να λάβει τέλος και έχει όνομα, λέγεται καπιταλισμός.

Όσα events και «φιλανθρωπίες» και αν διοργανωθούν από διάφορους «κοσμικούς κύκλους» και «celebrities», όσες καμπάνιες ευαισθητοποίησης και αν κάνουν κυβερνήσεις και διάφοροι άλλοι υποστηρικτές τους, κρύβουν ότι το κύριο αίτιο της παιδικής εργασίας είναι το σύστημα το οποίο υπηρετούν.

Ενδεικτικά πρόσφατο είναι και το παράδειγμα της **ψήφισης του νομοσχεδίου για την επαγγελματική εκπαίδευση** που ουσιαστικά ενισχύει το συγκεκριμένο φαινόμενο καθώς μετά το γυμνάσιο σε ηλικία μόλις 15 ετών ένα μεγάλο μέρος των μαθητών θα οδηγείται στην απλήρωτη εργασία μέσω των διετών προγραμμάτων κατάρτισης και μαθητείας.

Για να εξαλειφθούν λοιπόν οι αιτίες που γεννούν την παιδική εργασία είναι αναγκαία η ανατροπή του συστήματος. Σήμερα υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας που θα καταργήσει κάθε μορφή εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, ανάμεσα τους και μία από τις πιο χυδαίες, την παιδική εργασία.

Όρα έντεκα και κάτι,
τα εργατόπαιδα σχολάν.
Στάσου προσοχή, διαβάτη,
ήρωες μικροί περνάν.

Μες στη νύχτα τώρα πάνε
στο σκοτάδι το πηχτό
τα παιδιά που πολεμάνε
για το μεροκάματο.
Χέρια βρώμικα απ' τα λάδια,
μάτια κατακόκκινα,
αδερφάκια δίχως χάρδια
με σφαγμένη την καρδιά.

Όρα έντεκα και κάτι,
τα εργατόπαιδα σχολάν.
Στάσου προσοχή, διαβάτη,
ήρωες μικροί περνάν.

Απόσπασμα από το ποίημα του Αντώνη Σαμαράκη «Το νυχτερινό σχολά»

Στέκια Πολιτισμού και νεανικής δημιουργίας της ΚΝΕ

Προσεχώς στον Πειραιά... πολιτιστικό στέκι της ΚΝΕ!

Με εντατικούς ρυθμούς, εθελοντική προσφορά, πολύ μεράκι και παρά τις δυσκολίες της περιόδου, τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ στον Πειραιά έχουμε ξεκινήσει τις εργασίες για να δημιουργηθεί πολιτιστικό στέκι στο κέντρο της πόλης. Με τη διακίνηση αναμνηστικής κάρτας ενίσχυσης που έχει επιμεληθεί η Οργάνωση, συγκεντρώνονται οι απαραίτητοι οικονομικοί πόροι για τις εργασίες που προχωρούν αυτή την περίοδο.

Με την πρωτοβουλία αυτή φιλοδοξούμε να συμβάλλουμε στην δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου της νεολαίας της περιοχής, στην ανάγκη για πολιτισμό και πολιτιστική δημιουργία, κόντρα στην πολιτική που εμπορευματοποιεί τις ανάγκες μας. Μας εμπνέουν ανώτερες αξίες και ιδανικά, η συλλογικότητα, η ανιδιοτέλεια, που πηγάζουν από τον αγώνα για μια κοινωνία δίκαιη, κόντρα στα στερεότυπα και τις σάπιες αξίες που καλλιεργεί το σύστημα της εκμετάλλευσης.

Το πολιτιστικό μας στέκι μπορεί να φιλοξενήσει και να δώσει χώρο έκφρασης και βήμα σε εκατοντάδες νέους που θα μπορούν να συμμετέχουν στις πολιτιστικές του ομάδες, στα μαθήματα, στις εκδηλώσεις, τις παραγωγές, να αξιοποιούν τους χώρους για ηχογραφήσεις και πρόβες. Καλούμε ιδιαίτερα τους νέους καλλιτέχνες και τους αποφοίτους των μουσικών και καλλιτεχνικών σχολείων να συμμετέχουν σε αυτή την προσπάθεια.

Για το λογότυπο του χώρου «δανειζόμαστε» από την 3^η ποιητική συλλογή του ποιητή Ν. Καββαδία τη λέξη «Τραβέρσο», που σημαίνει «πορεία με κόντρα τον άνεμο». Μετά την ολοκλήρωση του ανοιχτού διαγωνισμού για το λογότυπο του «Τραβέρσο», που είχε πραγματοποιήσει η ΤΟ, έχουν ανακοινωθεί όλες τις συμμετοχές και οι 3 πρώτες σε κατάταξη στο portal του 902.gr.

Τομεακό Συμβούλιο Πειραιά
της ΚΝΕ και Τομεακό Συμβούλιο Πανεπιστημίου Πειραιά της ΚΝΕ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΣ ΚΝΕ

Επικοινωνία: τηλέφωνο: 6947275898,
e-mail: kne-peiraia@outlook.com.gr

Ένα δημιουργικό νέο έτος «αλλιώς»...

στο Στέκι Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας της ΚΝΕ στην Αθήνα

Το Στέκι Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας της ΚΝΕ στην Αθήνα ξεκινάει το πρόγραμμά του για το νέο έτος, προσαρμοσμένο στις συνθήκες, αλλά με ανανεωμένη διάθεση και ποικίλες διαδικτυακές πρωτοβουλίες.

Οργανώνει δύο άκρως ενδιαφέρουσες διαδικτυακές εκδηλώσεις-συζητήσεις, με θέματα που έχουν απασχολήσει στο διάστημα του lock-down:

- Παρασκευή 22/1 στις 19:30: «Οι εξελίξεις στον χώρο του πολιτισμού» με ομιλητές από την Τ.Ο. Καλλιτεχνών της ΚΟΑ του ΚΚΕ.

- Πέμπτη 28/1 στις 19:30: «Ελεύθερος χρόνος: «ευκαιρία» της καραντίνας ή ανάγκη της νεολαίας»; Θα μιλήσει η Άννα Λουκίδη- Ανδρέου, μέλος της Επιτροπής Πολιτισμού του ΚΣ της ΚΝΕ.

Επίσης, με προσαρμοσμένο περιεχόμενο, αλλά και καινούριες ιδέες θα ξεκινήσουν μέσω διαδικτύου τα μαθήματα του Στεκιού. Με δεδομένο τον φύσει πρακτικό χαρακτήρα των περισσότερων μαθημάτων, έχει γίνει προσπάθεια να εμπλουτιστούν με θεωρητικές και ιστορικές γνώσεις, είτε αυτοτελώς, είτε ενσωματωμένες στη ροή του μαθήματος. Έτσι, οι μαθητές των μουσικών οργάνων θα έχουν την ευκαιρία να κάνουν μορφολογική - υφολογική ανάλυση κλασικών έργων, οι μαθητές των χορών θα ανακαλύψουν πιο συστηματικά την παράδοση των τόπων και των λαών από τους χορούς που διδάσκονται, το εργαστήρι «τα εργαλεία του ηθοποιού» θα ασχοληθεί με τη θεατρική ανάλυση κειμένου κ.ό.κ. Τα link θα γνωστοποιηθούν από τους δασκάλους στους μαθητές τους.

Μείνετε συντονισμένοι...

90.4 FM
ON AIR

Οι δύσκολες συνθήκες της πανδημίας και ειδικά στην περιοχή μας δεν θέλουμε να αποτελούν τροχοπέδη στη δημιουργική απασχόληση, στη συζήτηση με τη νεολαία, στην ανάδειξη ζητημάτων σχετικών με την τέχνη και τον πολιτισμό. Έτσι, το Στέκι Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας της ΚΝΕ στη Θεσσαλονίκη μας κρατάει πλέον συντροφιά μέσω του ραδιοφώνου «90.4 αριστερά στα FM», το οποίο εκπέμπει και μέσω του «902.gr». Η πρώτη εκπομπή ήταν αφιερωμένη στο hip - hop με πολλή μουσική και συζήτηση με τον Αντώνη Μείμαρη από τους «Κοινούς Θνητούς» και η δεύτερη ανέδειξε τα προβλήματα των φοιτητών Σχολών Καλών Τεχνών και των μαθητών Μουσικών και Καλλιτεχνικών σχολείων της περιοχής μας. **Το επόμενο διάστημα το Στέκι θα συνεχίζει τις ραδιοφωνικές εκπομπές σχετικά με τις τέχνες και τον πολιτισμό, με συζητήσεις με μέλη του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου, με αφιερώματα στον κινηματογράφο, στο ρεμπέτικο τραγούδι κ.λπ.** Οι φίλοι του στεκιού μπορεί να μην συναντιούνται από κοντά στον όμορφο αυτόν χώρο αλλά σίγουρα θα έχουν συντροφιά τις ραδιοφωνικές εκπομπές και τα αφιερώματα που τις συνοδεύουν!

ΣΤΕΚΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΝΕ

Θεσσαλονίκη, Βελισσαρίου 5

Ο.Π. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

Από «πίσω αυλή» της Αθήνας, να γίνει πρωταγωνιστής θετικών εξελίξεων!

Τις τελευταίες μέρες υπήρξε βομβαρδισμός από εικόνες και ειδήσεις σχετικά με το lockdown στην Δυτική Αττική και δεν είναι η πρώτη φορά που η περιοχή μας μονοπωλεί την επικαιρότητα. «Εξαρθρώθηκε κύκλωμα ναρκωτικών», «εγκληματικότητα στα ύψη», «οι σκουπιδότοποι της Αθήνας», «φωτιά σε

εργοστάσιο ανακύκλωσης», είναι ορισμένοι από τους τίτλους που βλέπουμε καθημερινά με το συμπληρωματικό «στην Δυτική Αττική». Προκείμενου λοιπόν να καταλάβουμε «τι παίζει» έχει αξία να δώσουμε ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά της περιοχής μας.

Στην Δυτική Αττική συγκεντρώνεται ένα σημαντικό τμήμα της βιομηχανικής δραστηριότητας της χώρας, μεγάλοι χώροι δουλειάς με εργοστάσια από διαφορετικούς κλάδους, αποθήκες μεγάλων αλυσίδων σούπερ μάρκετ, εταιρείες logistics κ.ά. Αυτή η πραγματικότητα έχει επηρεάσει και σε μεγάλο βαθμό έχει καθορίσει την κοινωνική σύνθεση της περιοχής όπου κυριαρχεί το εργατικό στοιχείο.

Δεν είναι άσχετο με τα παραπάνω το γεγονός πως **στην περιοχή συγκεντρώνονται ορισμένα στοιχεία που διαμορφώνουν ένα... εκρηκτικό μείγμα για τους όρους ζωής και ιδιαίτερα για την υγεία των κατοίκων και της νεολαίας.**

Η υγεία των κατοίκων σε κίνδυνο

Χαρακτηριστικό παράδειγμα επιβάρυνσης της υγείας είναι η λειτουργία του ΧΥΤΑ Φυλής και των διυλιστηρίων στην Ελευσίνα που έχουν μετατρέψει την περιοχή σε θάλαμο αερίων. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛ-ΣΤΑΤ, την περίοδο 1999-2015 το ποσοστό των θανάτων από καρκίνους στη Δυτική Αττική έχει αυξηθεί κατά 31,7% έναντι αύξησης 10,1% στην υπόλοιπη Περιφέρεια Αττικής», ενώ τα εργατικά ατυχήματα είναι σχεδόν καθημερινά και οι επαγγελματικές ασθένειες θερίζουν.

Ακόμη, η υπερεργασία και η ανεργία αφήνουν αποτύπωμα στην ψυχολογία των κατοίκων με την προσωρινή ανακούφιση του «βρήκα κάποια μεροκάματα», να γίνεται άγχος για το «τι θα κάνω τον επόμενο μήνα» και μονιμοποιούν την ανασφάλεια, την αβεβαιότητα, το στρες, σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμα και την κατάθλιψη. Τα ωράρια λάστιχο, οι υπερωρίες, η βαριά χειρωνακτική εργασία δημιουργούν με την σειρά τους σωματική και ψυχική κόπωση. Αν ρίξουμε μια ματιά θα δούμε ότι αυτοί που ευθύνονται για την διαμόρφωση

αυτής της πραγματικότητας για τις ζωές μας **είναι οι ίδιοι που έχουν ρίξει την χαριστική βολή και στο Σύστημα Υγείας και δεν είναι άλλοι από όλες τις κυβερνήσεις διαχρονικά μέχρι και σήμερα.**

Εγκληματικότητα και ναρκωτικά

Είναι επίσης γνωστό ότι η περιοχή μας πλήττεται από προβλήματα διακίνησης ναρκωτικών, υψηλής εγκληματικότητας κ.ά. Κυβέρνηση και τοπικές αρχές περιορίζουν την αντιμετώπισή τους στην μεγαλύτερη αστυνόμευση της περιοχής. Ωστόσο αυτά τα προβλήματα δεν αποτελούν φυσικά φαινόμενα, αλλά συνδέονται με μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα και έχουν την ανοχή, αν όχι την στήριξη από κρατικούς μηχανισμούς και διάφορες φασιστικές ομάδες που έχουν ανοιχτή διασύνδεση με τα κυκλώματα της περιοχής. Η εγκληματικότητα δεν έχει να κάνει με την φυλή και τον τόπο καταγωγής όπως λένε ορισμένοι για να αποπροσανατολίσουν. **Η διαχρονική υποβάθμιση της περιοχής με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων είναι αυτή που στρώνει το έδαφος στην εγκληματικότητα και την διακίνηση ναρκωτικών.**

Φάρος ελπίδας η δράση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ

Σήμερα λοιπόν, κόντρα σε αυτή την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή μας, κόντρα στην υποβάθμιση που προσπαθούν να μας επιβάλλουν, **η παρέμβαση και η δράση του Κόμματος και της ΚΝΕ αποτελούν φάρο ελπίδας και αγώνα.** Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι μαθητικές κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος. Οι μαθητές βγήκαν μπροστά με αιχμή τα ζητήματα της πανδημίας, αυτό που τους κινητοποίησε

είναι πιο συνολικό και πιο βαθύ, είναι «ό,τι τους καίει» όλα αυτά τα χρόνια όπως έγραφαν και στις ανακοινώσεις τους. **Η δημιουργία συντονιστικών επιτροπών σε Μενίδι και Φυλή, οι μαζικές κινητοποιήσεις στην Ελευσίνα είναι το ελπιδοφόρο αποτέλεσμα των διεργασιών όλου του προηγούμενου διαστήματος.** Η λειτουργία των συντονιστικών συμβάλλει στο να δυναμώσει η συλλογική συζήτηση, στην ευστοχία των πλαισίων πάλης που αγγίζουν και τα ιδιαίτερα ζητήματα κάθε σχολείου και περιοχής, στην πραγματοποίηση τοπικών κινητοποιήσεων, στη συμμετοχή στα μεγάλα συλλαλητήρια στην Αθήνα. Μας γεμίζει αισιοδοξία που οι ΚΝίτες μαθητές πρωτοστάτησαν, οργάνωσαν μαζικούς αγώνες, συνέβαλαν καθοριστικά με την συζήτηση και με την στάση τους έτσι ώστε πολλοί ακόμα νέοι να μπου στον οργανωμένο αγώνα. Επίσης, **το Στέκι της ΚΝΕ στο Μενίδι που συμπλήρωσε ήδη ένα χρόνο λειτουργίας με μαθήματα μουσικής, θεατρικές ομάδες, ομάδα φωτογραφίας, χώρος για τις μικρότερες ηλικίες, φεστιβάλ, συναυλίες, μουσικές βραδιές, προβολές ταινιών, εβδομαδιαίες πολιτικές εκδηλώσεις και συζητήσεις αποτελεί μια «άλλη» καθημερινότητα για τους νέους στο Μενίδι.** Το μεράκι και η πρωτοβουλία που έχουν όλες οι δραστηριότητες επιβεβαιώνουν την σκέψη μας ότι το Στέκι μπορεί να εκφράσει και να δώσει νέα διάσταση στις ανησυχίες των νέων της περιοχής, η σταθερότητα και η ευστοχία στην λειτουργία του μπορεί να τις ωριμάσει, να τις εξηγήσει και να τις κάνει υλική δύναμη για την παρέμβασή μας.

Δεν το βάζουμε κάτω!

Κόντρα στον κόσμο που έχουν φτιάξει για μας, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους, συνεχίζουμε ακούραστα να παλεύουμε για τα όνειρα και τις ανάγκες μας. **Να παλεύουμε για έναν κόσμο που γεννιέται από σήμερα, ανάμεσα μας, μέσα από κάθε αγώνα που δίνεται από νέους ανιδιοτελείς, που σηκώνουν ανάστημα αναζητώντας την αλήθεια πίσω από την βιτρίνα του συστήματος της εκμετάλλευσης.** Ερμηνεύουμε τις δυσκολίες για να φωτίσουμε τις δυνατότητες, πρωτοστατούμε στην οργάνωση της πάλης για να μπορούμε να ανασάνουμε, για να νικήσει η ζωή, για τον σοσιαλισμό!

Δημοφίλη Χαλκιώτη,
Γραμματέας της ΤΟ Βορειοδυτικής Αττικής
και μέλος του ΣΠ Αττικής της ΚΝΕ

Η λειτουργία μεγάλων βιομηχανικών μονάδων κοντά σε κατοικημένες περιοχές έχει τραγικές συνέπειες στην υγεία του λαού

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 15»

«Κι οι δεκαπέντε σας καρδιές,

θε να χτυπάνε, μαζί μας»

Στις 29 Γενάρη συμπληρώνονται 100 χρόνια από την «Σφαγή των 15». Πρόκειται για τη δολοφονία 15 Τούρκων κομμουνιστών, ανάμεσά τους και του προέδρου του Κομμουνιστικού Κόμματος Τουρκίας (TKP), Μουσταφά Σουηχί, στη Μαύρη Θάλασσα.

Αντί βιογραφικού

Η ζωή του Σουηχί, παρότι σύντομη, έχει σχεδόν κινηματογραφική πλοκή. Μέσα σε ένα πολυτάραχο περιβάλλον, με την αποσύνθεση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, τον Α' Παγκόσμιο Ιμπεριαλιστικό Πόλεμο, το πέρασμα από τον προμονοπωλιακό καπιταλισμό στο ανώτατο στάδιο του, τον ιμπεριαλισμό όπου πλέον κυριαρχούν τα μονοπώλια, και τελικά με τη νίκη της

Στις 12 Σεπτέμβρη 2020, η ΚΕ του ΚΚ Τουρκίας, με αφορμή τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του, απένειμε στον σ. Δ. Κουτσούμπα το 1^ο Βραβείο Φιλίας «Μουσταφά Σουηχί»

Η ΉΡΕΣ ΟΤΙ

- Λίγους μήνες πριν τη δολοφονία του Σουηχί, στην ίδια περιοχή, είχε δολοφονηθεί το στέλεχος του ΚΚΕ Δημοσθένης Λιγδόπουλος, που γυρνούσε στην Ελλάδα από το 2^ο Συνέδριο της Κομιντέρν, μαζί με τον σ. Ωρίωνα Αλεξάκη.

- Δυο χρόνια μετά τη δολοφονία του Σουηχί, μέλος του ΚΚ Τουρκίας γίνεται ο νεαρός τότε λιμενεργάτης στην Κωνσταντινούπολη Νίκος Ζαχαριάδης, ο μετέπειτα Γενικός Γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ επί πολλά χρόνια.

Πρόκειται για δύο ιστορικά γεγονότα στη μακρόχρονη και ηρωική Ιστορία του ΚΚΕ και του ΚΚ Τουρκίας που φωτίζουν την παράλληλη και συχνά ταυτόσημη μαρτυρική ιστορική διαδρομή των κομμουνιστών των δύο χωρών, που πέρασαν από «τη φωτιά και το ατσάλι» της ταξικής πάλης.

Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης το 1917, ζει και συμμετέχει στα σπουδαιότερα γεγονότα της εποχής του: Γεννημένος στην Κερασούντα το 1883, μαθητής στην Ιερουσαλήμ, τη Δαμασκό, το Ερζερούμ και την Κωνσταντινούπολη (λόγω των συνεχών μετακινήσεων των γονιών του) και αργότερα φοιτητής στο Παρίσι, αποκτά σημαντική κοινωνική και πολιτική πείρα. Στη συνέχεια, στην πολιτική εξορία στη Σινώπη και στο παράνομο πέρασμα στα Ουράλια, όπου συνδέεται με τους επαναστατικούς πυρήνες των Μπολσεβίκων στα εργοστάσια της περιοχής, ολοκληρώνοντας τη διαμόρφωσή του από σοσιαλιστής διανοούμενος σε μαρξιστής - λενινιστής επαναστάτης.

Οργανώνεται στο μπολσεβίκικο κόμμα το 1915, μαθαίνει τη ρωσική, ταταρική και γεωργιανή γλώσσα που ήταν κυρίαρχες ανάμεσα στους εργάτες των Ουραλίων και αναλαμβάνει την επιμορφωτική δουλειά. Φέρνει εις πέρας την κομματική αποστολή συγκρότησης στρατιωτικών ταγμάτων από Τούρκους και μουσουλμάνους κρατούμενους πολέμου για λογαριασμό του Κόκκινου Στρατού στην περιοχή του Καυκάσου, τους μήνες πριν τον Οκτώβρη. Με τη νίκη της Επανάστασης, πηγαίνει στο Μπακού, που από το 1918 εκδίδει σε διάφορες γλώσσες την εφημερίδα «Νέος Κόσμος». Στο Α' Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς το 1919 συμμετέχει ως αντιπρόσωπος σοσιαλιστικών ομάδων από την Τουρκία. Τον επόμενο χρόνο, το 1920 ιδρύεται στο Μπακού το TKP και ο Σουηχί εκλέγεται πρόεδρός του. Τα ξημερώματα της 29^{ης} Γενάρη 1921, ο Σουηχί και ακόμη 14 σύντροφοί του, κατά το πέρασμά τους από τη Σοβιετική Ρωσία στην Τουρκία, πέφτουν σε ενέδρα στην Τραπεζούντα από κεμαλικές παραστρατιωτικές οργανώσεις. Εκεί, στην Τραπεζούντα, μόλις λίγα χιλιόμετρα από το μέρος που γεννήθηκε ο Σουηχί, δολοφονείται ο ίδιος και η πρώτη ηγετική ομάδα του TKP. Από τότε τέθηκαν τεράστια εμπόδια στην δράση του νεαρού κομμουνιστικού κινήματος στην Τουρκία και σύντομα το TKP τέθηκε εκτός νόμου.

Με τα δικά του λόγια

☞ «Εργάτες και φτωχοί αγρότες της Τουρκίας! Θα απελευθερωθείτε εντελώς μόνο όταν ανατραπεί η τυραννία της καπιταλιστικής τάξης και η σοσιαλιστική επανάσταση εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο».

☞ «Είμαστε από θέσεις αρχών το επαναστατικό κόμμα που δεν ξεχνάει ποτέ στην δράση του ότι στηρίζεται και στηρίζει το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα... Εμείς παραμένουμε πιστοί στην άποψη, ότι η εποχή μας είναι εποχή της κοινωνικής επανάστασης του σοσιαλισμού».

☞ «Έχουμε καθήκον να καθοδηγούμε τις οργανώσεις μας στην εργατική τάξη σε διεθνοιστική βάση, ως αναγκαίο συστατικό του απελευθερωτικού κινήματος της σοσιαλιστικής κοινωνικής επανάστασης. Έχουμε ύψιστη υποχρέωση να σώσουμε τους Τούρκους εργαζόμε-

νους και τους οικείους τους και να ενωθούν μαζί μας οι φτωχοί Ρωμιοί, Αρμένιοι, τα θύματα των Κουρδικών εθνών... ενάντια στους ξένους εισβολείς και στα ντόπια παράσιτα, που ως ένα, προωθούν τα συμφέροντά τους εναντίων τους. Αξίοιμοι σύντροφοι, η αγάπη για την πατρίδα και το μέλλον της, δεν μπορεί να συνδέεται με τα καλέσματα εκείνων που συνάπτουν συμφωνίες με τους ληστές αποικιοκράτες. Μπορεί μόνο να συνδέεται με τα συμφέροντα των προλετάρων και των φτωχών αγροτών, που σήμερα ο λαός της Ρωσίας επιβάλλει πανηγυρικά».

Οι «15» με τους στίχους του Χικμέτ

Ένα από τα πιο γνωστά ποιήματα του Ναζίμ Χικμέτ και στην Ελλάδα είναι το «Στους δεκαπέντε συντρόφους», το οποίο ο Τούρκος κομμουνιστής ποιητής έγραψε για τη δολοφονία του Μουσταφά Σουηχί και των 14 συντρόφων του. Το ποίημα όπως και αποσπάσματά του έχουν κατά καιρούς δημοσιευθεί στον «Οδηγητή», σε εκδηλώσεις και εκθέσεις της ΚΝΕ, ενώ έχουν εμπνεύσει και συνθήματα του φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή». Ακολουθεί απόσπασμα:

Στους δεκαπέντε συντρόφους

Δε χύνουν δάκρυ
μάτια που συνηθίσαν να βλέπουν φωτιές
δε σκύβουν το κεφάλι οι μαχητές
κρατάν ψηλά τ' αστέρι
με περηφάνεια
(...)

Στάχτη θα γίνεις κόσμε γερασμένη
σου ναι γραφτός ο δρόμος
της συντριβής
και δε μπορείς να μας λυγίσεις
σκοτώνοντας τα αδέρφια μας της μάχης
και να το ξέρεις
θα βγούμε νικητές
κι ας είναι βαριές μας
οι θυσίες.
(...)

*Στον τίτλο πορτρέτο του Μουσταφά Σουηχί, δώρο της ΚΝ Τουρκίας στην ΚΝΕ για το 12^ο Συνέδριό της (Φλεβάρη 2019).

Βιβλιοπαρουσίαση:

«Η Ευρώπη στο προσκήνιο»

και

«Η Μεγάλη Γαλλική Επανάσταση»

Ο κόσμος που ζούμε σήμερα ήταν πάντα έτσι; Μπορεί να αλλάξει σήμερα ή θα μείνει για πάντα έτσι, όπως προβάλλεται από ΜΜΕ, πολιτικούς εκπροσώπους, οργανισμούς, σχολικά και πανεπιστημιακά βιβλία, συνολικά την κυρίαρχη ιδεολογία; Εύλογα ερωτήματα και προβληματισμοί που υπάρχουν σήμερα στο μυαλό πολλών νέων ανθρώπων και για τα οποία μπορούμε να βρούμε απαντήσεις μέσα από τα βιβλία της Σύγχρονης Εποχής: «Η Ευρώπη στο προσκήνιο» του Ίσταν Μάρκουσ και «Η μεγάλη Γαλλική Επανάσταση» του Σάντορ Φέκετε που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τη Σύγχρονη Εποχή. Αποτελούν μέρος της σειράς «Εικονογραφημένη Ιστορία» που γράφτηκαν και κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας ως ιστορικά βοηθήματα για νέους.

Στο πρώτο βιβλίο ο αναγνώστης περιηγείται σε ιστορικά γεγονότα που διαδραματίζονται σε χώρες της Ευρώπης από τον 15^ο αιώνα έως τον 17^ο αιώνα, την περίοδο που μπαίνουν οι βάσεις για την ανάπτυξη των καπιταλιστικών σχέσεων, που εμφανίζεται η αστική τάξη (μέσα από τις τάξεις των εμπόρων, των βιοτεχνών κ.ά.) στην φεουδαρχική κοινωνία, στα χρόνια του Μεσαίωνα. Στο δεύτερο μεταφέρεται στους δρόμους του Παρισιού, στις μεγάλες στιγμές της Γαλλικής Επανάστασης, της περιόδου εκείνης που σήμανε την νίκη της αστικής τάξης.

Μέσα από τις σελίδες των βιβλίων ο αναγνώστης θα παρακολουθήσει τι οδήγησε τα βήματα της ανθρωπότητας στη μακρόχρονη πορεία της από την κοινωνία όπου κυριαρχεί η αγροτική παραγωγή στην κοινωνία της βιομηχανίας, από την stroγγυλή τράπεζα των ιπποτών στα συμβούλια των μετόχων, από τη δουλοπαροικία στη μισθωτή εργασία, από τις συμφωνίες των βασιλικών γάμων στα εμπορικά συμβόλαια, από την Ιερά Εξέταση στα αστικά δικαστήρια, από τις μοναρχίες των «ελέω θεού» βασιλιάδων στα πρώτα βήματα των αστικών δημοκρατιών κ.ο.κ.

Στην Εισαγωγή του βιβλίου “Η Μεγάλη Γαλλική Επανάσταση” διαβάζουμε:

«Ποια μονοπάτια της Ιστορίας οδηγούν έναν παντοδύναμο βασιλιά, που η απλή επιθυμία του αρκούσε κάποτε για να τον ακολουθήσουν εκατοντάδες χιλιάδες απ’ άκρη σ’ άκρη του βασιλείου του, να σέρνεται πλέον «σαν αιχμάλωτος από 4000 γυναίκες και έναν οπλισμένο όχλο 20.000-30.000 ατόμων στην ίδια την πόλη»; Ποια γεγονότα μεταμορφώνουν ένα νεαρό κατήγορο που θ’ απαιτήσει τον αποκεφαλισμό του Γάλλου μονάρχη; Μέσα σε ποιες μάχες σμιλεύονται οι λαμπερές προσωπικότητες του Ροβεσπιέρου, του Σαιν-Ζυστ, του Μαρά, του Δαντόν και του Ντεμουλέν;...

Η έκδοση αποκαλύπτει σημαντικές πλευρές που αφορούν την ίδια τη διαδικασία της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας και μπορούν να προβληματίσουν και για τη δυνατότητα αλλαγής του σημερινού συστήματος, του καπιταλισμού. Αναδεικνύεται, δηλαδή, το αναπόφευκτο της ανατροπής ενός συστήματος που βρίσκεται στο γήρας της ιστορικής του ζωής, καθώς και η δυνατότητα των επαναστατημένων μαζών ν’ αναμετρηθούν με αυτό το σύστημα, που στα μάτια τους φαντάζει παντοδύναμο. Επίσης, γίνεται φανερό ότι η όποια προσωρινή ήττα δεν μπορεί ν’ αλλάξει την πορεία της Ιστορίας προς τα εμπρός. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο συγγραφέας: «Αληθεύει ότι οι Βουρβόνοι! επανήλθαν, αλλά ούτε με τη βοήθεια των Ευρωπαίων συμμάχων τους κατάφεραν να επαναφέρουν τις προ επαναστατικές συνθήκες» και, φυσικά τα επόμενα χρόνια «μέσα από συνεχείς επαναστατικούς αναβρασμούς, σταθεροποιήθηκε η κοινοβουλευτική μορφή της δικτατορίας της αστικής τάξης».

Διαβάζοντας το βιβλίο, ο αναγνώστης θα δει επίσης και το αμείλικτο πρόσωπο της αστικής τάξης - ακόμα και την περίοδο που διαδραμάτιζε προοδευτικό ρόλο στην κοινωνική εξέλιξη - απέναντι στις μάζες του λαού, στις οποίες στηρίχτηκε «για να επιτύχει τους σκοπούς της και τις κατέστειλε αιματηρά όταν με τις απαιτήσεις τους αμφισβήτησαν τα συμφέροντά της», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο συγγραφέας. Η μοίρα των Αβράκωτων, των Λυσσασμένων και της Συνωμοσίας των Ίσων είναι η μεγάλη επιβεβαίωση αυτού του γεγονότος, όπως θα δει κανείς μέσα από τις σελίδες που ακολουθούν...»

Δεν πρόκειται για δύο βιβλία, αναλυτικής ιστοριογραφίας της περιόδου. Πρόκειται όμως σίγουρα για δύο βιβλία που πρέπει να υπάρχουν σε κάθε βιβλιοθήκη γιατί μπορούν να συμβάλλουν στην ενίσχυση της πεποίθησης ότι **ο κόσμος μπορεί να αλλάξει και θα αλλάξει**. Κάθε τι που παλιώνει, αντικαθίσταται από το καινούριο. Έτσι θα συμβεί και με τον κόσμο που ζούμε σήμερα, τον καπιταλισμό... Γι’ αυτό και τα μεγάλα γεγονότα είναι μπροστά μας.

1. Οίκος βασιλιάδων, βασίλεψε από το 1589 στη Γαλλία μέχρι τη Γαλλική Επανάσταση και επανήλθε στο θρόνο μετά την πτώση του Ναπολέοντα μέχρι την επανάσταση του 1848, καθοδηγητικό κέντρο των αντεπαναστατών.

Κάνναβη η «θαυματουργή»...

για τα καπιταλιστικά κέρδη!

Τον περασμένο μήνα ο ΟΗΕ αφαίρεσε την κάνναβη από το Παράρτημα 4 της Διεθνούς Ενιαίας Σύμβασης για τα Ναρκωτικά όπου κατατάσσονται οι επικίνδυνες και με μικρή ή καθόλου χρησιμότητα ουσίες, διατηρώντας την όμως στο Παράρτημα 1, που περιλαμβάνονται όλα τα επικίνδυνα διαθέσιμα ναρκωτικά. **Ουσιαστικά ο ΟΗΕ αναγνωρίζει τη δυνατότητα αξιοποίησης της κάνναβης στην Ιατρική και μειώνει τους αυστηρούς περιορισμούς διάθεσής της. Δεν την χαρακτηρίζει όμως ακίνδυνη, όπως εσφαλμένα αναπαράγεται.** Η απόφαση αυτή, βεβαίως, άνοιξε την όρεξη στα μεγάλα μονοπώλια και τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή προϊόντων κάνναβης, ζητώντας απελευθέρωση της «ευφορικής χρήσης» της, καθώς από εκεί προσδοκούν τα μεγαλύτερα κέρδη!

Η παραπάνω παρέμβαση είναι συνέχεια μιας σειράς αποφάσεων της ΕΕ, όπως η αύξηση του ορίου σε τετραϋδροκανναβινόλη (THC) της βιομηχανικής κάνναβης και η αφαίρεση της κανναβιδιόλης (CBD) από τη λίστα ναρκωτικών, που στόχο έχουν να διευκολύνουν την παραγωγή κάνναβης. Μπροστά στη νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση, τα κράτη σε παγκόσμιο επίπεδο προβαίνουν σε αντίστοιχες παρεμβάσεις, με ιδιαίτερα εντατικούς ρυθμούς. Π.χ. αποπoinικοποίηση της κάνναβης σε ομοσπονδιακό επίπεδο και νομιμοποίηση της «ψυχαγωγικής» χρήσης της σε 4 ακόμα πολιτείες στις ΗΠΑ, δημοψηφίσματα και προτάσεις για νομιμοποίηση σε Νέα Ζηλανδία, Μεξικό, Γαλλία, Γερμανία, Μ. Βρετανία κ.α, νέα ρυθμιστικά πλαίσια γύρω από την ιατρική της χρήση, επιταχύνσεις αδειοδοτήσεων εταιρειών κ.λπ.

Το καπιταλιστικό κέρδος καθορίζει πότε και ποια ουσία θα θεωρείται νόμιμη ή παράνομη, φάρμακο ή ναρκωτικό, επικίνδυνη ή μη!

Στην Ευρώπη υπολογίζεται ότι μέχρι το 2028 τα κέρδη από την κάνναβη θα φτάσουν τα 115 δισ. ευρώ, καθιστώντας την πιο κερδοφόρα αγορά στον κόσμο. Από αυτά, εκτιμάται ότι τα 55,2 δισ. θα προέρχονται από επενδύσεις στην «φαρμακευτική», τα 180 εκατ. από τη βιομηχανική και τα 60,3 δισ. από την «ευφορική» κάνναβη. Γι' αυτό, άλλωστε, η καλλιέργειά της εντάχθηκε στη βιοποικιλότητα της ΚΑΠ, οι επενδύσεις επιδοτούνται έως και 55% μέσω ΕΣΠΑ ενώ παρέχονται και φορολογικά κίνητρα σε όσους εμπορεύονται αντίστοιχα προϊόντα.

Η κάνναβη, λοιπόν, αποδεικνύεται πεδίο δόξης λαμπρό για την κερδοφορία του κεφαλαίου. **Οικονομικές εκτιμήσεις συγκλίνουν στο ότι ο συγκεκριμένος κλάδος θα θεωρείται σύντομα ο πιο ραγδαία αναπτυσσόμενος, ακμάζων και επικερδής κλάδος στην παγκόσμια βιομηχανία.** Δεν είναι τυχαίο ότι τελευταία, όλο και περισσότεροι κολοσσοί (βλ. Nestle, Pfizer, μεγάλες ζυθοποιίες κ.ά.) επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους με προϊόντα κάνναβης.

Και μπορεί σήμερα η βιομηχανία ιατρικής κάνναβης να έχει τα μεγαλύτερα ποσοστά εγγυημένης κερδοφορίας, όμως ο καπιταλιστικός ανταγωνισμός θα αλλάξει πολύ σύντομα το τοπίο. Ήδη, στις πολιτείες των ΗΠΑ, όπου η «ευφορική χρήση» κάνναβης είναι νόμιμη, οι επενδύσεις στη χρήση κάνναβης ως ναρκωτικό παρουσιάζουν μεγαλύτερο ρυθμό ανάπτυξης από την επένδυση στην ιατρική χρήση της. Η Ευρώπη έχει να ανταγωνιστεί ΗΠΑ, Καναδά, Ισραήλ και όλοι αυτοί μαζί τα μονοπώλια του παράνομου εμπορίου ναρκωτικών, που κρατούν πολύ χαμηλά τις τιμές και κόβουν πελατεία...

Η συνεδρίαση της Επιτροπής του ΟΗΕ για τα Ναρκωτικά που πήρε την απόφαση για να βγει από τη λίστα των ναρκωτικών η κάνναβη

Με ανυπολόγιστο κοινωνικό κόστος...

Τα αποτελέσματα τέτοιου είδους κινήσεων και νομοσχεδίων είναι ήδη εμφανή σε μια σειρά από χώρες που προχωρούν στη νομιμοποίηση της χρήσης για φαρμακευτικούς ή ευφορικούς λόγους. Από το 2007 έως το 2017 (διάστημα που άνοιξε η συζήτηση και ψηφίστηκαν νόμοι γύρω από την κάνναβη), οι χρήστες κάνναβης στις ΗΠΑ αυξήθηκαν κατά 17%, οι περιστασιακοί χρήστες κατά 63% και οι καθημερινοί κατά 130%! **Στην ΕΕ σχεδόν οι μισοί από τους 16χρονους μαθητές κάνουν χρήση κάνναβης στις χώρες που είναι νόμιμη ή συνταγογραφείται ως «φαρμακευτικό» προϊόν.**

Στην Ελλάδα που έχει επιλεγεί από τα μονοπώλια ως χώρα που μπορεί να γίνει βασικός παραγωγός, λόγω των κλιματολογικών της συνθηκών, του φθηνού εργατι-

κού δυναμικού, αλλά και της γεωγραφικής της θέσης, οι συνέπειες της ασύστολης προπαγάνδας των τελευταίων χρόνων και των νομοθετικών αλλαγών γύρω από την κάνναβη, γίνονται πλέον εμφανείς με τραγικό τρόπο. Η τελευταία έρευνα του ESPAD σε συνεργασία με το ΕΠΙ-ΨΥ σε 16χρονους μαθητές έδειξε για τη χώρα μας ότι:

Το 50,8% θεωρεί ακίνδυνη τη δοκιμή της κάνναβης, το 33% την περιστασιακή της χρήση και το 11,4% τη συστηματική χρήση της ουσίας. Τα αντίστοιχα ποσοστά μόλις 4 χρόνια πριν ήταν 36,5%, 23,5% και 7,8%.

► Το 27,6% θεωρεί εύκολη την πρόσβαση στην κάνναβη.

► Το 30,8% πιστεύει ότι έχει έστω και έναν συμμαθητή που κάνει χρήση κάνναβης.

► 2 στους 5 μαθητές βρίσκονται σε υψηλό κίνδυνο εξάρτησης από την κάνναβη!

Δεν τους χαρίζουμε το μυαλό και το μέλλον μας!

Σε αυτές τις συνθήκες, που η οικονομική κρίση είναι εδώ, γίνεται πιο καθαρό από ποτέ ότι στην κάνναβη οι καπιταλιστές βρίσκουν νέο πεδίο κερδοφορίας για να επενδύσουν τα τεράστια συσσωρευμένα τους κεφάλαια. Επιδιώκουν μια νεολαία ναρκωμένη, να παρακολουθεί παθητικά της εξελίξεις, να μη διεκδικεί, να μην αγωνίζεται. Σε αυτές τις συνθήκες είναι ακόμα πιο επιτακτική ανάγκη οι νέοι και οι νέες να τους γυρίσουν την πλάτη, να γίνουν πρωταγωνιστές τον εξελίξεων. **Με καθαρό μυαλό να διεκδικήσουν καλύτερους όρους ζωής, να αγωνιστούν για μια κοινωνία που θα βάζει τις κοινωνικές ανάγκες στο επίκεντρο, για έναν κόσμο που τα ναρκωτικά θα είναι περιττά!**

Επιτροπή κατά των Ναρκωτικών του ΚΣ της ΚΝΕ

ΑΡΠΑΝΤ ΒΑΪΣ

Όταν το ναζιστικό τέρας στέρησε από το ποδόσφαιρο έναν μεγάλο δάσκαλο

Στις 31 Γενάρη συμπληρώνονται 77 χρόνια από την στιγμή που ο Άρπαντ Βαίς, ένας από τους πιο επιδραστικούς προπονητές στην ιστορία του ποδοσφαίρου άφησε την τελευταία του πνοή στο κολαστήριο του Άουσβιτς. Με αφορμή αυτή την επέτειο ο «Οδηγητής» ανατρέχει στην ιστορία και ακολουθεί τη διαδρομή του Βαίς από την ποδοσφαιρική καταξίωσή μέχρι τον τραγικό θάνατό του.

Ο Άρπαντ Βαίς, Ουγγροεβραίος στην καταγωγή, γεννήθηκε τον Απρίλη του 1896, στο Σολτ, ένα χωριό που βρίσκεται 73 χλμ από την Βουδαπέστη. Μεγαλώνοντας γράφτηκε στη νομική σχολή της Βουδαπέστης, την οποία όμως αναγκάστηκε να εγκαταλείψει λόγω του Α' Παγκοσμίου Ιμπεριαλιστικού Πολέμου, στον οποίο συμμετείχε ως υπήκοος της αυστρουγγρικής αυτοκρατορίας και αιχμαλωτίστηκε στο Καπορέτο από τις ιταλικές δυνάμεις.

Η βραχύβια ποδοσφαιρική καριέρα

Ο Βαίς ξεκίνησε το ποδόσφαιρο στην Ουγγαρία αγωνιζόμενος σε διάφορες τοπικές ομάδες, δουλεύοντας παράλληλα ως τραπεζοϋπάλληλος. **Η άρτια όμως τεχνική του κατάρτιση σε συνδυασμό με το εξαιρετικό αριστερό του πόδι και το διεισδυτικό του ξεπέταγμα του χάρισαν μία θέση στην ομάδα της εθνικής Ουγγαρίας** που συμμετείχε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1924 στο Παρίσι. Τη σεζόν 1924-'25 μετακομίζει στην Ιταλία για λογαριασμό της Πάντοβα με την οποία αγωνίστηκε μόλις 7 φορές, ενώ την επόμενη χρονιά τον απέκτησε η Ίντερ, η οποία έμελλε να είναι η τελευταία ομάδα στην οποία αγωνίστηκε ως παίκτης. Μετά από 11 παιχνίδια και 3 γκολ, τα οποία πέτυχε μόλις σε μία εβδομάδα, ένα σκληρό μαρκάρισμα έβαλε τέλος στην ποδοσφαιρική του καριέρα, πριν συμπληρώσει καν τα 30 του χρόνια. Πιθανότατα τότε, ούτε ο ίδιος φανταζόταν ότι η προπονητική του καριέρα που ακολουθούσε θα ήταν τόσο εντυπωσιακή.

Ο εφευρέτης της τακτικής

Κάνοντας πρώτα το «αγροτικό» του στην Αλεσσάντρια, το 1928 ο Βαίς επιστρέφει στην Ίντερ, για να κάτσει πλέον στην άκρη του πάγκου της. Βέβαια, τη χρονιά αυτή, τόσο ο ίδιος, όσο και η ομάδα αναγκάζονται να μετονομαστούν λόγω των πιέσεων του φασιστικού καθεστώτος του Μουσολίνι. Έτσι ο Βαίς γίνεται Βέις και η... Ίντερνατσιονάλε (μτφ. Διεθνής) γίνεται Αμπροζιάνα. Μάλιστα η Ίντερ αναγκάζεται να αλλάξει και την παραδοσιακή μπλε-μαύρη εμφάνισή της για μία λευκή με κόκκινο σταυρό στο κέντρο του οποίου δέσποζε η φασιστική δέσμη. Μετά από συνεχόμενα ανοδικά βήματα, **τη σεζόν 1929-'30 η Ίντερ υπό τις οδηγίες του Βαίς κατακτά το πρώτο πρωτάθλημα της ιστορίας της** και ο Ούγγρος τεχνικός αρχίζει και ξεχωρίζει για το πρωτοποριακό του στυλ. Σε μια εποχή που οι προπονητές ασχολούνταν ελάχιστα με την προπόνηση, **ο Βαίς φορούσε σορτσάκι και φανέλα συμμετείχε ενεργά στην προπόνηση, δίνοντας οδηγίες και ατομικά στους παίκτες του, ενώ δοκίμαζε στην προπόνηση τις κινήσεις της ομάδας κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, εφαρμόζοντας εκείνη που πολύ αργότερα θα ονομαζόταν... τακτική.** Ακόμα ήταν ο πρώτος που ασχολούταν ακόμα

και με την δίαιτα των ποδοσφαιριστών του, ενώ πολύ συχνά παρακολουθούσε αγώνες και προπονήσεις των ακαδημιών της Ίντερ με αποτέλεσμα να ανακαλύψει έναν νεαρό τον οποίο προβίβασε στην πρώτη ομάδα πριν καν κλείσει τα 20 χρόνια του. **Επρόκειτο για τον Τζουζέπε Μεάτσα, το όνομα του οποίου έχει δοθεί σήμερα στο γήπεδο της Ίντερ.** Από το Μιλάνο έφυγε οριστικά το 1934 έχοντας κάτσει στον πάγκο της 212 φορές, γεγονός που τον καθιστά μέχρι σήμερα τέταρτο σε παρουσίες στον πάγκο της ομάδας. Έπειτα από ένα πέρασμα από την Νοβάρα την οποία προβίβασε στην πρώτη κατηγορία, το 1935 θα εγκατασταθεί στην Μπολόνια με την οποία έγραψε επίσης χρυσές σελίδες **κατακτώντας τα πρωταθλήματα του '36 και του '37, αλλά και το Κύπελλο Εκθέσεων το 1937, έναν άτυπο προάγγελο του σημερινού Τσάμπιονς Λιγκ.**

Ένας Εβραίος ξένος εθνικότητας

Στην Ιταλία του 1938, όταν άρχισαν να εφαρμόζονται οι εμετικοί ναζιστικοί φυλετικοί νόμοι, ο Βαίς από εξέχουσα αθλητική προσωπικότητα μετατράπηκε σταδιακά σε έναν «Εβραίο» και μάλιστα ούτε καν Ιταλό. Στις 22 Αυγούστου 1938 **ο Άρπαντ και η σύζυγός του, μαζί με άλλους 800.000 ξένους πολίτες, μπήκαν στον κατάλογο των ξένων Εβραίων που έμεναν στην Ιταλία,** μετά από προσωπική απόφαση του ίδιου του Μουσολίνι και μέσω μιας ανακοίνωσης που εξέδωσε στις 5 Αυγούστου. **Ένας κατάλογος που κατά τη διάρκεια της να-**

Ζιστικής κυριαρχίας επέτρεψε στα SS να στείλουν χιλιάδες Εβραίους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Στις 22 Οκτώβρη ο Βαίς απολύεται από την Μπολόνια, ενώ ένα μήνα νωρίτερα είχε εκδοθεί διάταγμα που έδινε περιθώριο 6 μηνών στους Εβραίους να εγκαταλείψουν την Ιταλία. Εγκατέλειψε την Ιταλία μαζί με την γυναίκα και τα δύο παιδιά του τον Γενάρη του 1939.

Θάνατος και παρακαταθήκη

Επόμενοι σταθμοί της οικογένειας Βαίς ήταν αρχικά το Παρίσι και στη συνέχεια η ολλανδική πόλη Ντόρντρεχτ, όπου εκεί ανέλαβε την τεχνική ηγεσία της τοπικής ερασιτεχνικής ομάδας, βρίσκοντας καταφύγιο, προσωρινά. Στις 14 Μάη του 1940 η Ολλανδία παραδόθηκε στη ναζιστική Γερμανία θέτοντας άμεσα σε ισχύ τους φυλετικούς νόμους και τις διώξεις. Το 1941 απαγορεύτηκε στον Βαίς να προπονή την ομάδα του. Στις 2 Αυγούστου 1942 η οικογένεια Βαίς συνελήφθη από την Γκεστάπο. Λίγους μήνες αργότερα **η γυναίκα του Έλενα και τα δύο ανήλικα παιδιά τους Κλάρα και Ρομπέρτο οδηγήθηκαν στον θάλαμο αερίων του Άουσβιτς, θύματα και αυτοί της αδιανόητης ναζιστικής θηριωδίας.** Σύμφωνα με το ημερολόγιο του κολαστηρίου **ο Άρπαντ Βαίς εξολοθρεύτηκε από τους ναζί στις 31 Γενάρη του '44,** σε ηλικία 46 ετών. Αυτό που δεν χάθηκε μαζί του, είναι σίγουρα η μεγάλη κληρονομιά που άφησε στην εξέλιξη του ποδοσφαίρου, όπως και τα σπουδαία επιτεύγματά του.

Ο Άρπαντ Βαίς ως ποδοσφαιριστής της Ίντερ, το 1925

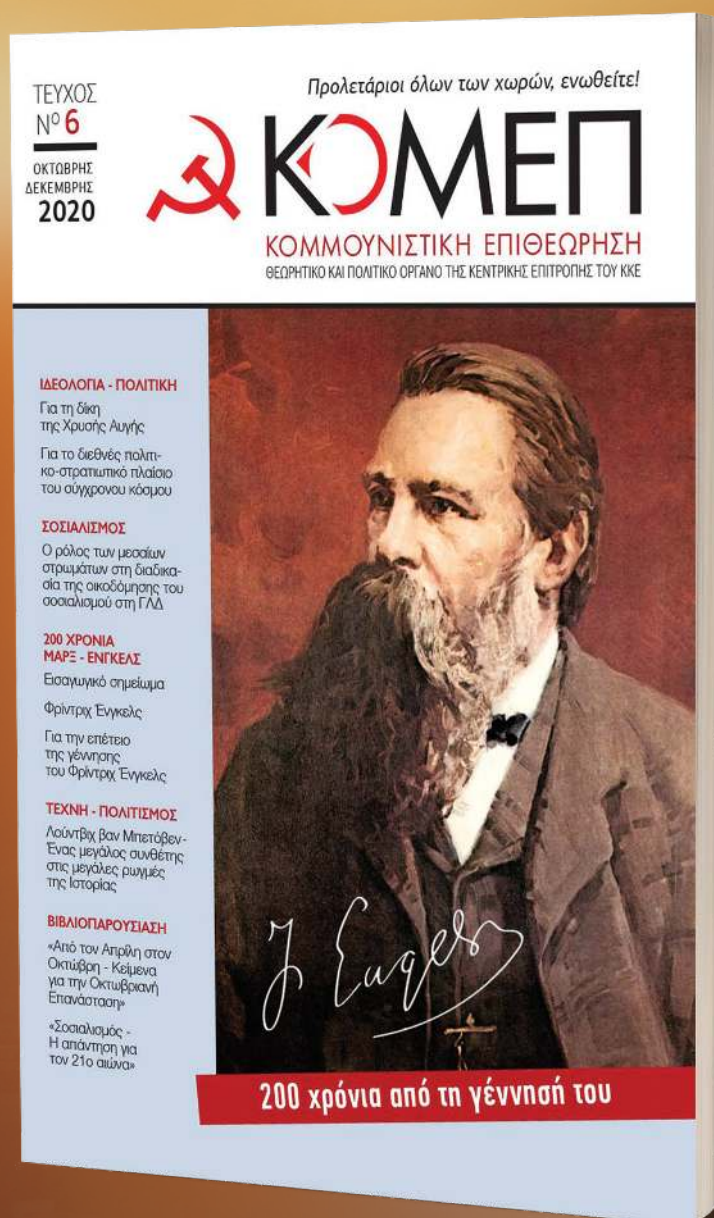
Κυκλοφορεί το τεύχος 6/2020 της

Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ

- **Δημήτρης Κουτσούμπας:** Για τη δίκη της Χρυσής Αυγής
- **Ελισαίος Βαγενάς:** Για το διεθνές πολιτικο-στρατιωτικό πλαίσιο του σύγχρονου κόσμου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

- **Δημήτρης Αρπατιέλος:** Ο ρόλος των μεσαίων στρωμάτων στη διαδικασία της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στη ΓΛΔ

200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΡΞ - ΕΝΓΚΕΛΣ

- Εισαγωγικό σημείωμα
- **Β. Ι. Λένιν:** Φρίντριχ Ένγκελς
- **Wolf Dieter Gudopp:** Για την επέτειο της γέννησης του Φρίντριχ Ένγκελς

ΤΕΧΝΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

- **Λουκάς Αναστασόπουλος:** Λούντβιχ βαν Μπετόβεν - Ένας μεγάλος συνθέτης στις μεγάλες ρωγμές της Ιστορίας

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

- «Σοσιαλισμός - Η απάντηση για τον 21ο αιώνα»
- «Από τον Απρίλη στον Οκτώβρη - Κείμενα για την Οκτωβριανή Επανάσταση»